Beckovské noviny

Roèník XIX. èíslo 2 - august 2014 0,27 eur

BECKOVSKÉ SLÁVNOSTI
18. - 20. JÚLA 2014

Foto: Matej Kováčik

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Obecné zastupiteľstvo na mimoriadnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 7. 2. 2014, prijalo nasledovné uznesenie:

uz. è. 321 /2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci Regionálneho operačného programu (ROP), prioritná os: 3 Posilnenie kultúrneho potenciálu regiónov a infraštruktúra cestovného ruchu, opatrenie: 3.1 Posilnenie kultúrneho potenciálu regiónov, oblasť podpory: 3.1b Posilnenie kultúrneho potenciálu regiónov - intervencie do nehnuteľných kultúrnych pamiatok, za podmienky: 5% spoluúčasť a všetky ostatné náklady spojené s prípravou a realizáciou projektu budú financované z mimorozpočtových finančných prostriedkov.

Na ďalšom zasadnutí, ktoré sa konalo 4. 4. 2014 schválilo obecné zastupiteľstvo uznesenia:

uz.è.322/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného 17. 1. 2014 a mimoriadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 7. 2. 2014 bez pripomienok.

uz.è.323/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo Zmluvu o prenájme KDS v Beckove s TFM spol. s.r.o., Klčové 2088, Nové Mesto nad Váhom s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

uz.è.324/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo plány činnosti komisií: finančnej komisie, sociálnej komisie, komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch, komisie verejného poriadku, obchodu a služieb, komisie životného prostredia na rok 2014 bez pripomienok.

uz.è.325/2014 - Obecné zastupiteľstvo na základe zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov schválilo plat starostu doposiaľ stanovený rozhodnutím OZ podľa § 4 ods.2 citovaného zákona so zvýšením o 50%, vo výške 2391,- eur, čo po valorizácii pri uplatnení priemernej mzdy zamestnanca v NH za rok 2013 vo výške 824,- eur znamená od 1. 1. 2014 plat 2.448 eur mesačne.

uz.è.326/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo Inventarizačný zápis ÚIK o výsledku inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov k 31. 12. 2013 bez pripomienok.

uz.è.327/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Beckov za rok 2013 bez pripomienok.

uz.è.328/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu o činnosti príspevkovej organizácie Beckovské muzeálne nádvorie za rok 2013 bez pripomienok.

b) OZ vzalo na vedomie záväzok Obce Beckov ako zriaďovateľa príspevkovej organizácie Beckovské muzeálne nádvorie voči spoločnosti Kúria s.r.o., J. Hagaru 6, 831 52 Bratislava a Dohodu o ukončení zmluvy o poskytovaní služieb k 31. 3. 2014 so spoločnosťou Kúria s.r.o., J. Hagaru 6, 831 52 Bratislava.

c) Obecné zastupiteľstvo schválilo vyplatenie záväzkov voči Kúria s.r.o. k 31. 3. 2014 vo výške záväzkov uvedených v Dohode o ukončení zmluvy o poskytovaní služieb so spoločnosťou Kúria s.r.o., J. Hagaru 6, 831 52 Bratislava uzavretú dňa 31. 3. 2014.

d) Obecné zastupiteľstvo neschválilo podanie žiadosti na realizáciu obnovy NKP hradu Beckov - II. etapa, časť Ctiborova galéria.

uz.329/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie vyhodnotenie pripomienok a stanovísk z prerokovania návrhu ZaD č.3 ÚPN-O stanovisko Okresného úradu Trenčín, Odb. výstavby a bytovej politiky, podľa §25 zákona č. 50/1976 Zb.- Stavebného zákona, v znení neskorších predpisov, číslo OÚ-OVBP-2014-74/870-2, zo dňa 31. 3. 2014, ktorým odporúča schválenie Zmien a doplnkov č.3 ÚPN-O Beckov.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo v zmysle §26 a §27 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona, v znení neskorších predpisov Zmeny a doplnky č.3 Územného plánu obce Beckov.

Predmetom ZaD č.3 ÚPN-O Beckov je:

- zmena 3.1 - rozšírenie lokality B2 (pre bývanie) „Pri futbalovom štadióne"
- zmena 3.2 - rozšírenie lokality B7 (pre bývanie) „Za Vachátkou" na základe úpravy pásma hygienickej ochrany hospodárskeho dvora v lokalite Vs1, ZaD č.3 ÚPN-O Beckov
- vypracoval Architektonický ateliér BP, Bratislavská 110, 921 01 Piešťany, v zastúpení Ing. arch. Bohuslav Pernecký, autorizovaným architektom (AA 1048)
- obstaranie ZaD č.3 ÚPN-O zabezpečila obec prostredníctvom Ing. arch. Marianny Bogyovej, odborne spôsobilej osoby na obstarávanie ÚPD podľa §2a zákona č.50/1976 Zb.- Stavebného zákona v znení neskorších predpisov (r.č. 295 zo dňa 23. 04. 2012)
- sú majetkom obce Beckov,
- sú nedeliteľnou súčasťou schváleného Územného plánu obce Beckov (schválený dňa 27. 10. 2006, uznesením OZ číslo 621/2006)
- sú v určenom rozsahu záväzným alebo smerným podkladom na vypracovanie a schvaľovanie ďalšej územnoplánovacej dokumentácie, na územné rozhodovanie a na vypracovanie dokumentácie stavieb.

Územnoplánovacia informácia: Obec umiestni schválenú dokumentáciu ZaD č.3 UPN-O Beckov na internetovú stránku obce www.beckov.sk, čím sa umožní dostupnosť dokumentácie všetkým záujemcom o územnoplánovacie informácie.

uz.è.330/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo schválilo Všeobecne záväzné nariadenie (VZN) č.1/2014, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť ZaD č.3 ÚPN-O Beckov.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo:

- oboznámiť s týmto uznesením a s VZN č.1/2014 občanov obce spôsobom obvyklým v zmysle §27 ods.4 zákona č. 50/1976 Zb.
- uložiť ZaD č.3 ÚPN-O Beckov v zmysle §28 ods. 3 v kompletnom rozsahu, rovnako ako ÚPN-O Beckov na Obecnom úrade obce Beckov, na Spoločnom úrade samosprávy v Novom Meste nad Váhom a na Okresnom úrade Trenčín, Odb. výstavby a bytovej politiky.

uz.è.331/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo VZN Obce Beckov č.2/2014 O určení miest na vylepovanie plagátov k vykonaniu volieb do Európskeho parlamentu v roku 2014 bez pripomienok.

uz.è.332/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť p. M. Jaroščiaka, bytom Beckov č. 374, ohľadne zrušenia nájomnej zmluvy s firmou F- plus, s.r.o. a odporúča stretnutie kompetentných osôb na doriešenie tejto žiadosti.

uz.è.333/2014 - Obecné zastupiteľstvo uložilo predkladať návrhy na udelenie cien obce v súlade so Štatútom obce Beckov, v termíne do 13.6.2014.

Na ostatnom zasadnutí obecného zastupiteľstva zo dňa 13. 6. 2014 prijali poslanci tieto uznesenia:

uz.è.334/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia konaného 4.4.2014 bez pripomienok.

uz. è.335/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu o činnosti OHZ za rok 2013.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo plán činnosti OHZ na rok 2014 bez pripomienok.

uz.è.336/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Informáciu o stave prác na realizácii projektov financovaných z EÚ, ŠR a rozpočtu obce bez pripomienok.

uz. è.337/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo schválilo Záverečný účet obce Beckov za rok 2013 a celoročné hospodárenie bez výhrad.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo použitie prebytku hospodárenia za rok 2013 na tvorbu rezervného fondu vo výške 128.774,43 eur s pripomienkami uvedenými v zápisnici.

uz. è.338/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo použitie rezervného fondu vo výške 86,700,00 eur.

uz. è.339/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo Zmenu rozpočtu obce Beckov na rok 2014.

uz.è.340/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Odborné stanovisko hl. kontrolóra k návrhu záverečného účtu obce Beckov za rok 2013.

uz.è.341/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo návrhy na udelenie cien obce na rok 2014 podľa zápisnice.

uz.è.342/2014 - Obecné zastupiteľstvo schválilo v zmysle zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do samospráv obcí v znení neskorších predpisov 9 poslancov obecného zastupiteľstva na volebné obdobie 2014 - 2018.

uz.è.343/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu nezávislého audítora Obecnému zastupiteľstvu o overení účtovnej závierky k 31. 12. 2013.

uz.è.344/2014 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie ukončenie členstva Zdenky Ondrejovičovej, bytom Beckov č.185 v KOŽP z osobných dôvodov.

uz.è.345/2014 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť o umiestnenie ústredne optickej siete pre ICS Systems s.r.o., Mýtna 558/10, Stará Turá na pozemku obce Beckov, parc.č. 278/3.

uz.è.346/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť p. Antónie Bánovskej, bytom Beckov č.360 o kúpu pozemku parc. č.1316, parcela reg. E, ostatné plochy o výmere 306 m^2, ktorý je vo vlastníctve obce.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo žiadosť Antónie Bánovskej, bytom Beckov č.360 o kúpu pozemku parc. č. 1316, parcela reg. E, ostatné plochy o výmere 306 m^2, ktorý je vo vlastníctve obce za podmienky vypracovania znaleckého posudku a určenia ceny na ďalšom zasadnutí obecného zastupiteľstva.

uz.è.347/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť Juraja Stančeka, bytom Letná 15, Nové Mesto nad Váhom o odkúpenie pozemku parc.č.691/5 o výmere 39 m^2, ktorý je vo vlastníctve obce Beckov.

b) Obecné zastupiteľstvo schválilo žiadosť Juraja Stančeka, bytom Letná 15, Nové Mesto nad Váhom o odkúpenie pozemku parc.č.691/5 o výmere 39 m^2, ktorý je vo vlastníctve obce Beckov za podmienky vypracovania znaleckého posudku.

uz.è.348/2014 - **a)** Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť prípravného výboru Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Javorine o finančnú podporu.

b) Obecné zastupiteľstvo neschválilo žiadosť prípravného výboru Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Javorine o finančnú podporu.

Anna Benková

NA SLOVÍČKO PÁN STAROSTA...

Požiadali sme starostu obce p. Karola Pavloviča o odpovede na nasledujúce otázky, z ktorých prvé tri zozbierala RR BN, dá sa povedať, na ulici a ďalšie vychádzajú z aktuálnych problémov riešených na obecných zastupiteľstvách 4. 4. 2014 a 13. 6. 2014.

1. Prečo sa v Beckove nevysádzajú nové stromy, kríky a kvety? Naša obec sa nachádza v období, kedy nie sú dokončené všetky inžinierske siete, a preto nie je možné koncepčne rozvrhnúť serióznu výsadbu čohokoľvek. Tam, kde dochádza k výrubu stromov či už u jednotlivcov alebo firiem sa vydáva súhlas s podmienkou ďalšej náhradnej výsadby, ktorú určuje obec prostredníctvom odborne spôsobilej osoby. Realizáciu náhradnej výsadby kontroluje komisia pre životné prostredie a vedenie obce. Sám som zástancom riešenia tejto otázky, a preto podporím akýkoľvek návrh a jeho realizáciu v prospech uvedenej otázky. Posledná výsadba sa realizovala na námestí formou stromov, časť kríkov bola vysadená pri rímskokatolíckom kostole a tuje na cintoríne, stromy a kríky pri obecnom úrade.

2. Ktoré časti obce sa monitorujú - ak sa vôbec monitorujú? Oficiálne, to znamená kamerovým systémom, nie je zatiaľ monitorovaná žiadna lokalita. Na jeseň máme v pláne zrealizovať monitorovací systém na novovybudovanom námestí. Po určitých negatívnych javoch, ktoré sa prejavili v rôznych častiach obce sú tieto monitorované. Určite by však nebolo vhodné podávať informáciu, ktoré časti obce, v akých intervaloch a pod. To musí každý uznať.

3. V sobotu 7. 6. 2014 vznikol od ohňostroja počas svadby v kúrii požiar - horel trávnatý porast na hradnej skale. Ako starosta obce ste (informácia z OZ z 13. 6. 2014) ohňostroje v letnom období zakázali, aby nedošlo k ohrozeniu domov, ľudí či hradu takto vzniknutým ohňom. Aké sú možnosti sankcií v prípade porušenia tohto zákazu? Po uvedenej udalosti som akékoľvek ohňostroje zakázal. V prípade porušenia uvedeného zákazu sa jednotlivci vystavujú sankciám v zmysle platných zákonov.

4. Od mája 2014 máme nového prevádzkovateľa káblovej televízie v obci - spoločnosť TFM spol. s r.o. z Nového Mesta nad Váhom, Klčové 2088. Aká je odozva od občanov za dva mesiace fungovania novej káblovej televízie? Túto otázku je potrebné skôr adresovať jednotlivým užívateľom káblovej televízie v obci. Len tí môžu posúdiť a vyjadriť sa k uvedenej otázke. Ja ako užívateľ zatiaľ nemám žiadne pripomienky.

5. OZ schválilo na zasadnutí 4. 4. 2014 rozšírenie ÚPN-O Beckov o dve lokality Pri futbalovom ihrisku a Za Vachátkou, čím sa rozširujú možnosti pre bytovú výstavbu v obci. Je záujem o Územný plán obce a ďalšiu výstavbu v obci zo strany občanov a investorov? Obecné zastupiteľstvo schválilo ďalšie zmeny a doplnky územného plánu, čím sa vytvoria podmienky pre možnosti individuálnej bytovej výstavby, hlavne v lokalite za ihriskom. Zo strany investorov je čoraz väčší záujem o prípravu nových stavebných obvodov. Takže perspektívy pre ďalší rozvoj obce v tejto lokalite sú pozitívne.

6. Obec v júni úspešne dokončila ďalší veľký projekt - vybavenie jedálne a výdajne obedov v budove základnej školy plus výmenu radiátorov a elektroinštaláciu. Bude nová jedáleň od septembra fungovať? Všetky práce, ktoré bolo potrebné zrealizovať sú dokončené, bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, takže nič nebráni tomu, aby sa výdajňa stravy s jedálňou začatím nového školského roka spustila do prevádzky. Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa akoukoľvek mierou pričinili o úspešné dokončenie diela.

7. Od júla začala realizácia nového projektu - Oprava chodníka pri ceste II/507 v obci Beckov - 1. etapa a zastávky pri lekárni. Do kedy budú práce trvať, ktoré chodníky sa rekonštrujú a kto tieto práce zrealizuje? Rekonštrukcia chodníka pri ceste II/507 v obci začala 7. 7. 2014. Jedná sa o trasu od obecného úradu po č. d. 189 ako I. etapa. Túto, na základe výberového konania, realizuje firma KANIX, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom. Po dokončení I. etapy sa budú pripravovať administratívne konania pre realizáciu II. etapy pravdepodobne v mesiaci august - september. Čo sa týka autobusovej zastávky, túto na základe výberového konania bude realizovať firma Alumatic s.r.o. Nové Mesto nad Váhom. Termín dodávky je do 15.9.2014.

8. Ceny obce a ceny starostu v tomto roku schválilo obecné zastupiteľstvo uz. č. 341/ 2014 na 32. zasadnutí 13. 6. 2014. Kedy a kde budú udelené navrhnutým obyvateľom obce? Ceny obce a ceny starostu obce budú udelené a odovzdané v mesiaci august, konkrétne dňa 17. 8. 2014 (nedeľa) pri príležitosti Dní obce Beckov - v priestoroch nášho parku, v prípade nepriaznivého počasia v kultúrnom dome.

9. OZ schválilo aj počet poslancov na nasledujúce volebné obdobie. Prečo je lepšie mať 9 poslancov ako 7? Môžete to na základe vašich bohatých skúseností povedať občanom? Na základe mojich skúseností je 9 poslancov optimálny počet. Zákon upravuje pri počte obyvateľov (ktorých má Beckov 1368) možnosti 7-9. Nakoľko sa počet 9 poslancov osvedčil, odporučil som obecnému zastupiteľstvu tento schváliť. Som presvedčený, že heslo „viac hláv - viac rozumu" platí aj v tomto prípade.

10. Pán starosta, posledná otázka: budete kandidovať na starostu obce? Bude to vaše 7. volebné obdobie - a sedmička je šťastné číslo... Po dôkladnom zvážení, som sa rozhodol, že mám dostatok síl a skúseností na to, aby som tieto ponúkol do služby pre rozvoj obce a spokojný život jej obyvateľov. Bude záležať len a len na občanoch, či moju ponuku príjmu a dajú mi svoj hlas v novembrových komunálnych voľbách.

Pripravila Dana Badžgoňová

Ako sme volili vo voľbách do Európskeho parlamentu 24. mája 2014

Voľby do Európskeho parlamentu sa konali 24. mája 2014. Predsedníčkou okrskovej volebnej komisie bola p. JUDr. Ivana Hudecová, podpredsedom Peter Žovinec, členmi boli: Jana Čikelová, Dávid Jaroščiak, Miloš Jaroščiak, Soňa Jaroščiaková, Lucia Kotlebová, Marek Sedláček, Bc. Denisa Veličová a zapisovateľkou Anna Benková.

Z celkového počtu voličov, ktorí boli zapísaní vo volebnom okrsku 1105, sa na hlasovaní zúčastnilo 163 voličov. Voliči odovzdali 157 platných hlasov.

Do Europarlamentu volili voliči v Beckove nasledovné strany:

- NOVA, Konzervatívni demokrati Slovenska, Občianska konzervatívna strana	6 hlasov
- Kresťanskodemokratické hnutie	43 hlasov
- SMER - sociálna demokracia	42 hlasov
- Slovenská ľudová strana	0 hlasov
- Národ a spravodlivosť - naša strana	2 hlasy
- Magnificat Slovakia	0 hlasov
- Demokratická občianska strana	1 hlas
- 7 statočných regionálna strana	0 hlasov
- MKDA	0 hlasov
- Strana TIP	10 hlasov
- Ľudová strana Naše Slovensko	3 hlasy
- Európska demokratická strana	1 hlas
- Nový parlament	0 hlasov
- MOST - Híd	2 hlasy
- Kresťanská Slovenská národná strana	0 hlasov
- Strana demokratického Slovenska	1 hlas
- Strana zelených	1 hlas
- VZDOR - strana práce	3 hlasy
- Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti	6 hlasov
- Právo a spravodlivosť	1 hlas
- Sloboda a Solidarita	14 hlasov
- Strana moderného Slovenska	0 hlasov
- Komunistická strana Slovenska	1 hlas
- ÚSVIT	0 hlasov
- Strana občianskej ľavice	0 hlasov
- Slovenská národná strana	6 hlasov
- SDKÚ - DS	14 hlasov
- Priama demokracia, KĽS	0 hlasov
- Strana maďarskej komunity	0 hlasov

Spracovala Anna Benková

OSADENIE DOPRAVNÝCH ZNAČIEK

Pred dvomi rokmi, kedy sme začali pociťovať zvýšený prejazd kamiónovej a nákladnej dopravy cez našu obec a po celom úseku cesty číslo II/507 v našom regióne, vyvolali sme rokovanie ohľadne umiestnenia dopravných značiek pre zákaz vjazdu tranzitnej kamiónovej a nákladnej dopravy nad 12 ton na ceste číslo II/507.

Stretnutie sa konalo dňa 3. 5. 2012 na obecnom úrade v Lúke za účasti starostov a starostky dotknutých obcí, zástupcov štátnej správy z odboru dopravy a pozemných komunikácií, ako aj zástupcov samosprávnych krajov Trenčianskeho a Trnavského kraja. Dali sme vypracovať projektovú dokumentáciu zvislého dopravného značenia na cestách číslo II/507 v úseku Banka - Trenčianske Stankovce na ceste číslo II/515 v k. ú. Kočovce, časť Rakoľuby a na diaľnici D1 v k. ú. Lúka.

Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom zo dňa 28. 8. 2013 vydal určenie trvalého zvislého dopravného značenia na cestách číslo II/507 smer Kočovce - Lúka a na ceste číslo II/515 smer Nové Mesto nad Váhom - Kočovce, časť Rakoľuby. Osadenie dopravných značiek zabezpečila Správa ciest TSK Trenčín.

Trnavský samosprávny kraj zatiaľ neschválil osadenie dopravných značiek cesty číslo II/507 smer Banka - Moravany nad Váhom - Ducové - Modrovka - Lúka.

Naďalej sa snažíme upozorňovať Trnavský samosprávny kraj, aby určil a osadil zákazové značky vozidlám nad 12 ton, čo prispeje k obmedzeniam prechodu ťažkej nákladnej a kamiónovej dopravy cez našu obec.

Vladimír Vörös, starosta obce Lúka nad Váhom, za Mikroregión Beckov - Zelená Voda - Bezovec.

OSLOBODENIE OBCE - s úctou a vďakou...

Štvrtého apríla sme si pripomenuli 69. výročie oslobodenia Beckova. I tento rok, tak ako po minulé roky, sa občania o 19,30 zhromaždili pred budovou základnej školy. Tu boli deťom zapálené lampióny a sprievod sa pobral do parku k pamätníku hrdinov I. a II. svetovej vojny. Veniec vďaky k pamätníku položili starosta obce p. Karol Pavlovič a poslankyňa obecného zastupiteľstva p. Anna Kabelíková. Slávnostnú atmosféru umocnilo vystúpenie Beckovského speváckeho zboru pod vedením Mgr. Anežky Ilavskej.

Udalosti II. svetovej vojny, ktorá bola najkrvavejšou vojnou v histórii národov vo svojom príhovore pripomenul zástupca starostu p. poslanec Jaroslav Zbudila. Z jeho príhovoru vyberám: „Našou morálnou povinnosťou je splatiť dlh bojovníkom za mier tým, že budeme vydobytú slobodu a mier ochraňovať, vojnové udalosti pripomínať a nebudeme zabúdať na utrpenie, ktoré ľudia počas druhej svetovej vojny prežívali. Majúc na zreteli vojnové atribúty usilujme sa o demokratický štát so slobodou, ale aj zodpovednosťou pre každého. Usilujme sa spravodlivo rozlíšiť, čo v živote človeka, obce či krajiny má zmysel a čo nie. Snažme sa navzájom počúvať, pochopiť, podať pomocnú ruku, aby obete, ktoré prinášali naši otcovia, neboli zbytočné…“ Potom si prítomní minútou ticha uctili pamiatku padlých bojovníkov.

Úctu k vojakom Rumunskej a Sovietskej armády, ktorí sa v apríli v roku 1945 zaslúžili o oslobodenie obce vyjadrili i žiaci základnej školy svojim krátkym programom, ktorý pripravila Mgr. Martina Striežencová.

Pietnu spomienkovú slávnosť ukončil p. Jaroslav Zbudila poďakovaním za účasť a vyslovil želanie, aby sa obsah tohto sviatku preniesol do všedných dní nášho života v mieri, ktorý vždy znamená živé slnko lásky a pokoja. ***J . J .***

POZVÁNKA NA DNI OBCE

Ako sme už niekoľkokrát avizovali, v dňoch 15.- 17. augusta 2014 sa budú konať Dni obce.

Keďže minulý ročník sa stretol s pozitívnym ohlasom zo strany vás - občanov, rozhodli sme sa v tomto roku pokračovať v začatej tradícií. Ponúkneme vám víkend plný zábavy, relaxu a pohody a vynasnažíme sa, aby sme pripravili program tak, aby si každý v ňom našiel niečo, čo mu je srdcu blízke. V prípade priaznivého počasia sa celé podujatie bude konať v areáli parku pod hradom a jeho okolí.

Piatkový večer sa vám predstavia **Beckovské ksichty**. Predstavia Vám svoju hudobnú produkciu a v prestávkach ponúknu reprodukovanú hudbu najmä pre mládež.

V sobotu bude odštartovaný kulinársky súboj o najlepšieho majstra kuchára vo varení gulášu. Ak si myslíte, že ten váš guláš je najlepší a chcete sa do súťaže zapojiť, stačí sa vopred prihlásiť. Pokúsime sa o vytvorenie ustanovujúceho rekordu o najdlhšie blahoželanie, ktoré budeme písať na rolky papiera. Kto chce svojim priateľom, blízkym, rodine a známym niečo pekné popriať, môžete si už teraz text blahoželania rozmyslieť, prípadne napísať (aby ste ho nezabudli) a v sobotu 16.8.2014 nám príďte pomôcť tento rekord vytvoriť a zároveň svojim blízkym niečo pekné popriať. V minulom roku bol mimoriadny záujem o súťaž vo vodnom futbale, a preto sme sa rozhodli vodný bazén od agentúry Double agency požičať i tento rok. Pripravujeme pre vás a vaše deti rôzne ďalšie súťaže a zaujímavosti. Večer vás pozývame na tanečnú zábavu, kde bude hrať hudobná skupina **Rytmus**.

V nedeľu sa bude konať oceňovanie občanov, ktorí vykonávali alebo vykonávajú dlhoročnú prácu pre blaho, rozvoj a zviditeľnenie obce. Budú udeľované Ceny obce a Ceny starostu obce. V popoludňajších hodinách sa uskutoční koncert dychovej hudby **Stříbrňanka**.

Už teraz vás srdečne pozývame!

S podrobným programom budete oboznámení prostredníctvom miestneho rozhlasu, informačného plagátu na informačnej tabuli v obci a na WEB stránke obce. ***J. J.***

MAMA, TY NA SVETE SI JEDINÁ...

V nedeľu 11. mája 2014 sme si pripomenuli deň, na ktorý by sme nikdy nemali zabúdať. Deň, kedy oslavujú svoj sviatok naše najdrahšie bytosti - naše mamy.

Čím sa dá oceniť láska a čas?
Ako Ti vrátiť úsmev na perách,
vrásky, ktoré získala si z nás,
chvíle, kedy srdce zvieral strach
o nás...
(úryvok)

Po úvodných veršoch krásnej básne privítal a pozdravil všetky prítomné mamičky, babičky a prababičky starosta obce pán Karol Pavlovič. Vo svojom príhovore vyzdvihol neoceniteľnú a nezastupiteľnú úlohu matky v živote dieťaťa. „Matka je jediná, ktorá pri svojom dieťati stojí, keď zablúdi. Jediná, ktorá verí, keď ho všetci odsudzujú a jediná, ktorá miluje, keď ho všetci nenávidia. Pritom sama je zraniteľná, citlivá a často unavená…“ Vyjadril svoj obdiv všetkým mamám. Pripomenul, že obec v rámci svojich možností sa snaží byť matkám a ich deťom nápomocná. Vyzdvihol i ženy - matky, ktoré sa napriek svojim povinnostiam v rodine angažujú i vo veciach verejných a aktívne sa zapájajú do verejného života. Na záver poprial všetkým mamám pevné zdravie, šťastie, čo najmenej problémov, čo najmenej chvíľ bolestí a smútku a aby ich pohoda, porozumenie a láska sprevádzali na každom kroku.

Drahé mamičky pozdravili deti z materskej školy, ktoré pod vedením pani učiteliek Bagovej a Kubicovej pripravili milý program, ktorým vyčarili úsmev na každej tvári. Úctu vyjadrili všetkým mamám i žiaci Základnej školy J.M. Hurbana v Beckove, ktorí si pripravili zdravicu ako vyjadrenie vďaky za lásku, starostlivosť a obetavosť. Po krátkom programe žiakov vystúpila folklórno-spevácka skupina z Modrovej pod vedením Janky Bórikovej, ktorá spevom, tancom a muzikou už niekoľko rokov sprijemňuje mnohé podujatia na Slovensku. Vo svojich vystúpeniach približujú priaznivcom folklóru ľudové tradície a zvyky. Našim ženám a všetkým prítomným sa predstavili pásmom Konopa - konopa.

Na záver slávnosti bol každej matke darovaný kvietok klinčeka ako symbol poďakovania za to, že prinášajú do života krásu, lásku, hlas detí. Dokážu vytvoriť pravé rodinné šťastie, ktoré sa napĺňa v deťoch, v spokojnosti a v porozumení. ***J. J.***

UCTIEVAME TRADÍCIE - STAVANIE MÁJA

Príchod najkrajšieho ročného obdobia - jari - bol oddávna spájaný s rôznymi ľudovými tradíciami. Jednou z nich je stavanie mája. V predvečer sviatku 1. mája sa v mnohých obciach a mestách celého Slovenska koná tradičné stavanie mája. Nebolo tomu inak ani u nás.

Tridsiateho apríla nám počasie dokazovalo, že predsa ešte vládne mesiac APRÍL a slniečko len sťažka vykúkalo spoza dažďových mrakov. Chvíľu tento boj vyhrávalo slniečko a svietilo, chvíľu zase dážď a pršalo. Blížiacou sa osemnástou hodinou, kedy boli na Trojičné námestie pozvaní občania na stavanie mája a mládež k viazaniu stužiek - a prišli i hudobníci folklórnej skupiny Selčan zo Selca - definitívne vyhralo slniečko a my sme prežili krásny slnečný podvečer. Všetkých prítomných privítal a pozdravil starosta obce a pozval deti a mládež, aby si na mohutný strom mája priviazali pripravenú stuhu. A veru detí sa zhŕklo neúrekom… O chvíľu boli stuhy na májku priviazané a pán Ján Králik pomocou techniky za asistencie pracovníkov prevádzky, pána Čaňu a pána Malca, úctyhodne vysoký strom mája osadili a pripevnili. Motor žeriava stíchol a námestím sa niesli veselé tóny Selčanskej muziky, ktoré rozihrali žilky takmer v každom z nás. Dievčatá sa rozbehli medzi ľudí s taniermi chutného čerstvého pod zubami vŕzgajúceho ovčieho syra a tí, ktorí mali smäd sa osviežili vychladeným zlatistým mokom alebo kofolou. Dobrá nálada sa stupňovala a k večeru sa našli i takí, ktorí neodolali rezkej hudbe a na námestí si zatancovali. Hudba hrala do 20. hodiny, vetrík sa pohrával s pestrofarebnými stuhami mája, ktorý bol postavený všetkým dievkam a ženám v obci na znak úcty k tradíciám našich predkov.

Na tvárach prítomných sa zračila pohoda… A to je pre organizátorov akéhokoľvek podujatia tá najväčšia odmena. ***J.J.***

Starosta obce Karol Pavlovič

Záver obecnej kroniky z roku 2011 venovala p. Margita Bubeníková starostovi obce. S uznaním sa vyslovila o šiestich volebných obdobiach, počas ktorých bol a je starostom obce a dodáva, cit. s. 36: „Ľahko sa zabúda, čo pre obec urobil, ľudia si myslia - veď je to jeho povinnosť, ale koľko práce a námahy určité veci stoja, to si málokto uvedomuje." Kronikárka pokračuje: „Pán starosta Karol Pavlovič pochádza z Hôrky nad Váhom, bol štvrtý v poradí zo šiestich detí manželov Karola a Emílie Pavlovičovcov. Skončil strednú poľnohospodársku školu s maturitou. Po ukončení základnej vojenskej služby sa oženil s Annou Kopúnovou. Je otcom troch detí a dedkom dvoch vnučiek. Do roku 1991 pracoval v poľnohospodárstve ako vedúci pracovník. Za dobu 20-tich rokov starostovania urobil kus práce pre obec" *A nasleduje bilancovanie jeho činnosti vo funkcii hlavy obce od roku 1991 do roku 2011. Každým obdobím sa počet položiek rozširuje - vykonanej práce je každým rokom viac a viac. To znamená len jedno - pán starosta a obecné zastupiteľstvo úspešne pracovali a pracujú na zveľadení obce a záleží im na budúcnosti „svojho" Beckova. Ako to myslia s obcou naši poslanci, to ste sa, vážení čitatelia, mohli dozvedieť v rubrike Pán poslanec / Pani poslankyňa, kde sme vám predstavili všetkých 9 poslancov obecného zastupiteľstva našej obce. Poslední dvaja píšu o svojej práci v tomto čísle, v ktorom zároveň uverejňujeme vyjadrenia z pera nášho starostu p. Karola Pavloviča (1956).*

1. Pán starosta, 24 rokov je úctyhodné obdobie na čele obce. Poznáte starostu, ktorý viedol obec či mesto dlhšie? Áno, poznám takýchto starostov. Nie je ich veľa, ale nájdu sa medzi nimi i takí, ktorí stáli na čele svojej obce ešte v čase prechádzajúceho spoločenského režimu a vedú ju dodnes. A to je dôkazom toho, že komunálna politika nie je len „o farbe politického trička", ale je hlavne o človeku, o jeho prístupe a zodpovednosti k ľuďom, s ktorými v obci žije, spolupracuje a o prístupe k veciam verejným. Ja sám som vo funkcii starostu od roku 1990. Viem, čo táto práca obnáša, že je z roka na rok náročnejšia, a preto si veľmi vážim každého, kto vo funkcii starostu zotrval niekoľko desaťročí. Túto prácu považujem za službu občanom.

2. Za tento čas, takmer štvrťstoročie, ste sa veľa naučili o vedení obce, ale aj o ľuďoch, o ich ochote a schopnostiach spolupracovať pri správe obce. Aj Vaše úspechy či prehry boli na ľuďoch. Na koho v tomto zmysle rád a s vďakou spomínate, kto bol Vaším vzorom či pomocníkom v začiatkoch starostovania? Práce s ľuďmi som sa nebál, veď som mal už niekoľkoročné skúsenosti ako vedúci pracovník na miestnom poľnohospodárskom družstve. Poznal som ľudí, vnímal ich potreby i potreby samotnej obce. No napriek tomu nastúpiť do funkcie starostu v porevolučnom období nebolo vôbec jednoduché. Decentralizovala sa štátna moc a konštituovali sa miestne samosprávy s novými, nie vždy vyjasnenými kompetenciami. Cesta to nebola ľahká, no mal som šťastie, pretože na nej stáli ľudia, ktorí boli ochotní podať mi pomocnú ruku, pomôcť… Nerád by som menoval konkrétne, pretože ich bolo veľa a mrzelo by ma, keby som na niekoho v rýchlosti zabudol. Teraz, keď spomínam na moje začiatky, využijem túto príležitosť a chcem úprimne poďakovať pracovníkom obecného úradu, bývalým i súčasným, ktorí mi pomáhali a zároveň chcem poďakovať všetkým, ktorí pracovali na veciach verejných a ja si ich zato dodnes veľmi vážim. Ale chcem sa poďakovať i tým, ktorí konštruktívnou kritikou pomohli k riešeniu problémov.

3. Každý človek zažíva úspešné chvíle, ktoré striedajú nezdary rôznych stupňov. Čo bolo alebo stále je pre Vás najťažšie na tejto práci alebo hodili aj Vám niekedy pomyslené polená pod nohy? Život prináša rôzne situácie, ktoré je potrebné zvládnuť a vyriešiť k spokojnosti čo najširšej verejnosti. Je prirodzené, že nie vždy majú ľudia jednotný názor na určitú vec alebo záležitosť. Vo všeobecnosti však môžem povedať, že moja 24-ročná spolupráca s poslancami obecného zastupiteľstva, s pracovníkmi obce, ale i so samotnými občanmi bola na dobrej úrovni. Tak ako všade, aj u nás sa nájdu občania takzvaní „stabilní" alebo „notorickí sťažovatelia," a tu nepomôžu ani racionálne argumenty. Takýto ľudia sú nespokojní so všetkým… Viac však znepríjemňujú život „utajení intrigáni", ktorí najmä pred komunálnymi voľbami spúšťajú lavínu klebiet a osočovaní. Mal som možnosť toto niekoľkokrát zažiť, kedy útoky voči mojej osobe hraničili s absurditami. Nie je to nič príjemné a v určitom veku sa s tým človek aj ťažšie vyrovnáva. Vždy však som mal a mám veľkú oporu so svojej rodine, a preto som dokázal tieto situácie s podporou mojej manželky a mojich blízkych prekonávať.

4. Vzhľadom na veľký počet aktivít rôzneho druhu nebude problém vybrať tie, ktoré sa Vám a OZ podarilo úspešne zavŕšiť. Ktoré pokladáte za zvlášť dobré a milé a máte k nim hlbší vzťah? Tých aktivít bolo naozaj veľa. Spomeniem tie, na ktoré som hrdý a ktoré napriek nemalým starostiam pri ich realizácii mi prinášajú pocit uspokojenia, pretože sa podarila dobrá vec, ktorá slúži k prospechu občanom a k rozvoju obce. Sprevádzkovanie, osvetlenie a rekonštrukcia hradu - perly našej obce, dobudovanie vodovodu, plynofikácia obce a obecných budov, dobudovanie telocvične a celková rekonštrukcia základnej školy, vybudovanie parkovísk pred cintorínom a pred obecným úradom, vytváranie podmienok pre rozvoj individuálnej bytovej výstavby, vybudovanie detských ihrísk; pomáhame i mladým rodinám poskytnutím finančného príspevku pri narodení dieťaťa i občanom, ktorí sa ocitli v ťažkej životnej situácií, či už poskytnutím jednorazového finančného príspevku alebo poradenstvom. Nie sú nám ľahostajné ani odkazy našich predkov a som rád, že sa nám podarilo zrekonštruovať historické artefakty - súsošie Svätej Trojice a sochu Svätého Floriána, ktoré neodmysliteľne k Beckovu patria. Asanácia a znovu postavenie kaplnky Panny Márie Lurdskej… Teší ma, že naša obec žije i bohatým kultúrnym životom. Spolu s nebohým pánom Štefanom Ježkom som bol zakladateľom Beckovských letných slávností, ktorých tradícia pokračuje. Vlani sme úspešne odštartovali Dni obce venované občanom celej obce, poslaním ktorých je ľudí spájať a formovať v nás pocit spolupatričnosti. A tešia ma i mnohé ďalšie aktivity, ktoré sa v obci realizovali a realizujú.

5. Ako sa vyrovnávate s kritikou časti verejnosti pokiaľ je oprávnená, ale aj tou druhou, ktorá si kladie iné ciele ako konštruktívne riešenie problému? Oprávnená kritika, ktorá je konštruktívna, predkladá riešenia a vedie k úspešnej realizácii diela je vítaná. Rozumného človeka posúva dopredu. Kritika anonymná, útočná, plná zloby je neužitočná a takej sa treba brániť.

6. Človek, aby ustál všetky povinnosti a veľké vypätie - časové, fyzické i psychické, ktoré táto funkcia prináša, musí mať dobré zázemie. Máte ho v rodine, v priateľoch i priaznivcoch v obci? Od koho počúvate povzbudivé slová najčastejšie? Práca v samospráve je špecifická svojou rozmanitosťou. Funkcia starostu obnáša široké spektrum povinností. Stretávam sa s rôznymi ľuďmi, s rôznymi požiadavkami, nárokmi, ale i potrebami. Táto práca je náročná a vyčerpávajúca a nie je ohraničená pracovnou dobou. Preto povzbudivé slová od rodiny, priateľov či známych bývajú hojivým balzamom na telo i na dušu. Mám šťastie a som Bohu vďačný za to, že mám okolo seba ľudí, ktorí ma podporujú. Využijem túto príležitosť a poďakujem svojej rodine, priateľom, známym, podnikateľom a širokej verejnosti za ich podporu. Veď o priazni zo strany občanov svedčí i fakt, že už šieste volebné obdobie som vo funkcií starostu tejto obce.

7. V pravidelnej rubrike Na slovíčko, pán starosta, som sa Vás pýtala v poslednej otázke, či budete kandidovať, preto sa nebudeme opakovať. Povedzte nám však o Vašich plánoch do budúcna. Čo pokladáte za silnú stránku našej obce, v čom sú jej príležitosti a, na druhej strane, v čom sú jej nevýhody a slabé stránky? Beckov je krásna obec s veľkým kultúrno-spoločensko-historickým potenciálom, ktorý dáva možnosti tento potenciál pretaviť do rozvoja cestovného ruchu, ktorý podporí podnikateľské aktivity a vytvorenie pracovných príležitostí pre občanov. Dôraz kladiem na skultúrnenie prostredia a zviditeľnenie obce. Vnímam i nevýhody, ktoré obec má a je mojou snahou ich postupne eliminovať. Citeľná je potreba kanalizácie, všeobecná potreba dokončenia inžinierskych sietí, v blízkej budúcnosti bude potrebná rekonštrukcia miestneho rozhlasu či vytváranie podmienok pre sociálne slabšie rodiny, napríklad i formou výstavby nájomných bytov pre cieľovú skupinu… a ešte mnohé iné aktivity, ktoré treba v budúcnosti zrealizovať a ktoré mám vo svojich predstavách s víziou krásnej a prosperujúcej obce.

8. Aké dôležité úlohy budete riešiť do konca tohto roka s poslancami OZ? V tomto roku plánujeme dokončiť začatú rekonštrukciu chodníka od obecného úradu smerom do obce, chceme realizovať kamerový systém na námestí, pripravujeme sa na opravu výtlkov miestnych komunikácií, chceme skultúrniť prostredie na autobusovej zastávke pri lekárni osadením novej modernej autobusovej čakárne, plánujeme realizovať rekonštrukciu dažďovej kanalizácie v Matiáške… V auguste chceme uskutočniť Dni obce a do konca roka ešte zrealizovať tradičné kultúrne podujatia. Čaká nás príprava komunálnych volieb, postupne pracujeme na príprave rozpočtu pre budúci rok. Do konca roka máme naplánovaných ešte mnoho úloh a povinností, tak držme si palce na ich úspešné zvládnutie k prospechu nás všetkých.

Pán starosta, ďakujem za odpovede.

Dana Badžgoňová

Pán poslanec Jaroslav Zbudila

Jaroslav Zbudila je poslancom OZ už 12 rokov, teda 3 volebné obdobia. Za tieto roky získal bohaté skúsenosti v samospráve ako zástupca starostu, predseda komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch (od 2002 do 2012), sobášiaci i pochovávajúci (poverený člen obecného zastupiteľstva na vykonávanie civilných obradov), poslanec, občan a športovec. V Beckovských novinách sme ho predstavili čitateľom i obyvateľom v č. 2/2008 na str. 4. Za ten čas sa udialo veľa zmien v jeho živote i v obci.

1. Pán Zbudila, 12 rokov v obecnej správe nie je až tak veľa, veď náš p. starosta je vo funkcii dvojnásobný čas, ale predsa je to dosť na malé bilancovanie. Môžete zhrnúť vaše úspechy i prípadné prehry na tomto poste? Tak, ako ste povedali, tretie volebné obdobie som poslancom obecného zastupiteľstva. Z tohto obdobia som 10 rokov plnil funkciu predsedu komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch a dve volebné obdobia, t.j. 8 rokov, som zástupca starostu. Najviac budem spomínať na prácu v kultúrnej komisii. Komisiu som prebral ako nie moc skúsený v tejto oblasti, ale za pomoci skvelého tímu ľudí, ktorí pôsobili v komisii sme uskutočnili za tie roky veľa dobrých podujatí. Nedá mi nespomenúť niektoré: Beckovské letné slávnosti; pri príležitosti MDD sme rozbehli projekt Cesty rozprávkovým lesom, ktorý sme sa snažili každý nasledujúci rok rozširovať; uskutočnili sme futbalové zápasy ženy proti mužom, ktoré mali veľký úspech; rozbehli sme akciu Vianočných trhov aj s príchodom Mikuláša a celý rad ďalších podujatí. Stálo to členov komisie veľa síl, veľa voľného času, veď skoro všetky akcie boli podmienené dobrým počasím, a keď bolo zlé počasie, museli sme akcie prekladať na iný termín. Preto mi nedá, aby som nepoďakoval aj menovite tomu skvelému tímu ľudí, ktorí sa na tomto všetkom podieľali: tajomníčke komisie p. Ivetke Martišovej, členom komisie p. Soni Jaroščiakovej, p. Romane Murárikovej, p. Stanislave Kolesíkovej, p. Anike Kabelíkovej, p. Alene Masárovej, sl. Martine Striežencovej, p. Jarovi Strakovi, p. Petrovi Žovincovi, p. Ľubošovi Prokopenskému. Chcel by som poďakovať aj tým, ktorí v komisii pôsobili krátko, samozrejme, musel by som vymenovať celý rad ľudí, ktorí nám pri akciách pomáhali, ale to by bol dlhý zoznam. Ešte raz všetkým ďakujem.

2. Pokiaľ ide o budúcnosť našej obce, v čom vidíte jej silné a slabé stránky? Budúcnosť obce vidím prilákaním mladých ľudí do obce. Veľa spravilo v tomto smere vybudovanie bytoviek, čím sa do našej obce prisťahovalo veľa mladých ľudí. Ďalej sa začala výstavba rodinných domov pri futbalovom ihrisku a ako vidíme, bude ďalej pokračovať výstavbou ďalších rodinných domov. V obci je veľa starých neobývaných domov, bolo by treba aj v tejto oblasti popracovať. Je veľká škoda, že sa nepodaril zámer získania pozemkov na stavanie v bývalej záhrade zeleniny. Silná stránka obce je turizmus. Turisti, ktorí navštívia obec a momentálne ich je dosť, sa majú načo pozrieť, hrad s víkendovým programom, vybudované námestie, múzeum, kostoly. Na druhej strane, keď prejdeme historické jadro, udrie nám do očí schátralá kúria Dubnických, na ktorej sa už konečne začalo pracovať a bývalý Domov dôchodcov. Dúfam, že po čase sa začne aj tam pracovať, lebo nevyzerá to pre turistov, ktorí navštívia našu obec, pekne. Ďalej, čo trápi mňa a asi aj väčšinu občanov, sú naše chodníky a cesty. Stále sme hovorili o tom, že by sa mohli získať peniaze na začatie budovania kanalizácie, tak načo budovať chodníky a cesty. Vidíme, že kanalizácia je v nedohľadne, bolo by dobré každý rok spraviť aspoň časť našich chodníkov. Teraz sa začala časť od obecného úradu. Viem, že to stojí peniaze a budovať sa dá len toľko, koľko ich máme.

3. Kde je vaše miesto v ďalšom vývoji našej obce? Budete opäť kandidovať? Tento rok by som mal osláviť životné jubileum 60 rokov. Pred pár rokmi to už bol vek odchodu do dôchodku, dneska je vo veku 62 rokov. Nechcem tým povedať, že ľudia v tomto veku by už mali len sedieť doma a nezapájať sa do života obce. Samozrejme, všetko závisí od zdravia, ale určite by svoje skúsenosti mali odovzdať mladším. Preto si myslím, že aj v našej samospráve by mali byť starší, ale, ako sa hovorí, mala by prísť nová krv. Mám dosť špatných skúsenosť s voľbami do obecného zastupiteľstva pred 4 rokmi, keď za roky práce v kultúrnej komisii a zastupiteľstve sa vám niekto odvďačí anonymom a ohováraním. Nerád by som to opäť zažíval. Takže toto je zatiaľ odpoveď na vašu otázku či budem kandidovať v najbližších voľbách do samosprávy.

4. Ako sa stavia vaša rodina k vašim pracovným a mimopracovným povinnostiam? Nemali niekedy pocit, že vaša domáca „stolička" je akosi menej zodratá ako by mala byť? Skĺbiť povinnosti chodiť do práce, pracovať ako poslanec a zástupca starostu a ešte povinnosti okolo rodinného domu, záhrady, rodiny je niekedy veľmi ťažké. Veľkú výhodu mám v tom, že pracujem v Beckove a nemusím za prácou cestovať, čo mi šetrí čas. Mám tolerantného šéfa, keď potrebujem niečo vybaviť z titulu mojej funkcie zástupcu starostu, alebo keď som bol predsedom kultúrnej komisie, vždy mi vyhovie. Aj to je veľká výhoda mojej práce v samospráve. Takže toho voľného času zostáva málo, a tak, ako hovoríte, keď sú všetci doma a vy odchádzate za povinnosťami, vtedy to je najhoršie. Ale pri troche tolerancie z každej strany sa to dá zvládnuť. S manželkou Gabrielou budeme spolu tento rok už 38 rokov. Máme spolu dve dcéry Stanku a Jarku a tešíme sa aj z našej 7-ročnej vnučky Sáry. Staršia Stanka je vydatá a býva spolu s manželom Stanislavom a dcérou Sárou v Novom Meste nad Váhom, kde pracuje v štátnej správe. Mladšia Jarka býva tiež v Novom Meste nad Váhom s priateľom Martinom a pracuje v Emersone v Novom Meste. Mladšiu dcéru láka bývanie v Beckove, preto si s priateľom kúpili pozemok a chcú stavať rodinný dom.

5. Od detstva ste športovali - futbal, stolný tenis... Kto vás viedol k športu ako malého chalana? Je pravda, od detstva mi nebol žiadny šport cudzí. No hlavne futbal a stolný tenis. Futbal hrával už môj nebohý otec, ktorý bol môj fanúšik, ale zároveň aj kritik, takže prvé kroky vedú asi tam. Potom to bola hlavne základná škola a pán učiteľ Janko Majerník, ktorý nás učil telesnú výchovu a v tých podmienkach, ktoré sme vtedy mali na škole, prišlo hlavne jeho zásluhou do dorastu nielen v Beckove, ale aj v Kálnici veľa dobrých futbalistov. Aj stolný tenis som začal hrávať na základnej škole spolu so svojimi spolužiakmi Igorom Križanom a už nebohým Ludvíkom Uherčíkom. Hrávali sme spolu okresnú žiacku ligu s okolitými obcami. Nemali sme telocvičňu, hrávali sme na chodbe v škole, ale výsledkami sme sa vyrovnali všetkým.

6. Ako ste sa v minulosti dostali k práci civilný zamestnanec armády SR a k vašej práci dnes? Po ukončení základnej školy v r. 1969 som sa išiel učiť za mechanika elektronických zariadení, boli to roky 1969 - 1972. V rokoch 1973 - 75 som absolvoval základnú vojenskú službu. Po ukončení vojenskej služby v r. 1975 som hľadal zamestnanie. Naskytla sa príležitosť ísť pracovať ako civilný zamestnanec ČSĽA do bývalých vojenských skladov v Novom Meste nad Váhom ako mechanik rádiokomunikačnej techniky. Tu som si ukončil úplné stredné vzdelanie s maturitou na SOU elektrotechnickom. A tak som pracoval u armády až do roku 2005, čo bolo 30 rokov. V tom roku 2005 pri veľkej reorganizácii armády SR náš útvar zanikol. Odvtedy pracujem vo firme Sevotech ako radový zamestnanec pri opravách komunikačnej techniky pre armádu SR.

7. Neustále sa venujete športu v obci, a to nielen futbalu, veď s tímom hráčov úspešne súťažíte v stolnom tenise. Ako vidíte možnosti beckovského futbalu a vôbec športu? Čo robí a môže urobiť pre šport obec, kultúrna komisia, ochotní ľudia? Vo futbale a okolo futbalu sa pohybujem, dá sa povedať, skoro po celý svoj doterajší život. Hrával som za dorast, potom za A-mužstvo až do svojich 39 rokov. Odvtedy si chodím so skvelou partiou starých pánov zahrať svoj obľúbený futbal po sobotných podvečeroch. Venoval som sa viackrát v minulosti aj trénovaniu našich dorastencov. Prvýkrát s Petrom Bánovským, potom Dušanom Šulejom a naposledy, v ročníku 2013-14, s Petrom Bánovským a Dušanom Hladkým. Veľkú budúcnosť beckovského futbalu vidím hlavne u týchto mladých chlapcov. Je medzi nimi veľa dobrých futbalistov, len treba s nimi ďalej pracovať. Do nového ročníka nebol dorast prihlásený z dôvodu nedostatku hráčov, a práve preto by bolo dobré, aby z tohto minuloročného dorastu čo najviac prešlo do A - mužstva.

Dobré výsledky sme ako obec dosiahli aj v stolnom tenise. Na turnaji, ktorý poriada Mikroregión Beckov - Zelená Voda - Bezovec sme sa v posledných 5. ročníkoch umiestnili vždy na popredných miestach. Je len veľká škoda, že ako obec máme dva stolnotenisové stoly, a nie je možnosť ich vhodne umiestniť pre širokú verejnosť. Priestory vestibulu obecného úradu nie sú moc vhodné.

Budúcnosť beckovského futbalu a celkovo športu vidím, že treba mladých dostať od počítačov na ihriská, telocvične. Treba využiť aj kultúrnu komisiu na poriadanie športových akcií s účasťou širokej verejnosti. Viem, že je to ťažké v dnešnej dobe, lebo dnes už aj získať ochotných ľudí pre prácu v prospech iných je veľmi zložité.

Pán poslanec, ďakujeme za rozhovor.

Dana Badžgoňová

Pani poslankyňa Anna Kabelíková

V obecnom zastupiteľstve je už druhé volebné obdobie. Keď začínala v roku 2006, bola jedinou ženou, ale od roku 2010 sú už „tri ruže medzi tŕňmi".

1. Ako poslankyňa obecného zastupiteľstva sa zúčastňuješ zasadnutí OZ, aj druhé volebné obdobie si členkou kultúrnej komisie a predsedníčkou sociálnej komisie, sobášiš ako jedna z troch poverených členov OZ. Ktoré činnosti v obecnej správe sú pre teba najzaujímavejšie?

V prvom rade chcem pozdraviť všetkých čitateľov Beckovských novín. Za to, že som na poste poslankyne vďačím svojej rodine a ľuďom, ktorí mi verili natoľko, že aj mne zverili do rúk takpovediac chod obce. Je to zodpovednosť milá a zároveň zaväzujúca. Tým, čo som sľúbila sa aj riadim - a síce konať v prospech a blaho ľudí, starať sa a šíriť dobré meno obce. Tak to je aj v skutočnosti.

Podporujem projekty, ktorým verím a ktoré dávajú Beckovu jeho nový šat, podporujem zmysluplné akcie, aktivity, o ktorých si myslím, že sú pre ľudí prínosné a zaujímavé. Činnosť jednotlivých komisií na seba nadväzuje, členovia komisií navzájom spolupracujú. Pre mňa je každá práca niečím zaujímavá - v kultúre možno veselšia, v sociálnej oblasti trochu smutnejšia, keď sa stretávam s prípadmi, kde členovia rodín riešia rôzne svoje, aj existenčné, problémy. Podstatné je, že spolupracujem s ľuďmi, ktorých táto práca baví, sú ochotní, empatickí a ústretoví. Navzájom si pomáhame a môžeme sa na seba spoľahnúť.

Časom, ešte v mojom prvom volebnom pôsobení, ma ostatní členovia obecného zastupiteľstva poverili a schválili ako sobášiacu. Je milé, ak vám niekto povie, že sa mu páčil svadobný obrad, že bol pekný, dôstojný a precítený. Takto vnímam každý jeden. S dôležitosťou jemu prislúchajúcou a zároveň citlivo. Vidieť dvoch ľudí - mladých, ale i starších, ako sú zaľúbení, oddaní jeden druhému, je skutočne krásne. Oči žiaria láskou, šťastím a očakávaním. Stačí iba odobriť ich spoločné „áno". Stojím pevne na zemi, ale zároveň s nimi tak trochu v oblakoch. Každému osobne úprimne želám a prajem, aby sa ich vzájomné sľuby a očakávania naplnili a aby v dnešnej uponáhľanej dobe nezabúdali na toleranciu, vzájomné pochopenie, občasné pozastavenie a čas na seba navzájom.

2. Tešíš sa na niektoré kultúrne podujatie, ktoré sa uskutoční v našej obci?

Určite áno! Beckov je krásna dedinka, zaujímavá históriou, ktorú nám mnohí závidia a, samozrejme, k nej patriacou dominantou - hradom. S ním sú akosi neodmysliteľne spojené Beckovské slávnosti. Teším sa na ne nielen ja, ale i moja rodina, veľa priateľov a známych, ktorí sa na nich pravidelne stretávajú.

V minulom roku sa 16.-18. augusta konalo jedno veľmi pekné podujatie s viacerými sprievodnými akciami pre deti i dospelých - Dni Beckova. Mottom týchto dní je myšlienka „Ľudia ľuďom" alebo „Ľudia pre ľudí". S ňou sa popasovalo pár nadšencov pri organizovaní a pár ochotných ľudí pri samotnej realizácii. Vážim si takých ľudí, ktorí sa zapojili a bez nároku na odmenu vytvorili super atmosféru, pohodu i zábavu. Okoloidúci i náhodní návštevníci Beckova obdivne pochvaľovali guláše, kapustnice a rôzne iné dobroty a vyslovovali pochvalu všetkým súťažiacim. Bolo príjemné počúvať slová uznania, že v Beckove sú šikovní, nápadití ľudia a stále sa tu niečo deje.

3. Ako hodnotíš svoje doterajšie pôsobenie v OZ? V akej oblasti vidíš možnosti uplatniť svoje schopnosti najlepšie?

Myslím si, že každý človek má miernu obavu, strach alebo pocit zodpovednosti z niečoho nového, doposiaľ nepoznaného. U mňa to bolo podobne. Mala som obavu, či budem vedieť kráčať v úrovni ostrieľaných poslancov, či budem vedieť zaujať správne stanovisko, vyjadriť svoj názor. V OZ tvoríme jeden tím. Nikto sám nevyhrá, nikto sa neposunie dopredu bez ostatných. Ani u nás nikto nekope sám za seba a aj keď sa naše názory niekedy líšia, spolupracujeme a snažíme sa nájsť najlepšie riešenie. Nerobíme žiadnu vysokú politiku, snažíme sa pomáhať ľuďom, vyhovovať ich potrebám a požiadavkám, zveľaďovať obec, podieľať sa na jej raste. Kedysi som si myslela, že všetko sa dá vyriešiť, zabezpečiť, vybaviť a urobiť hneď. Bohužiaľ, nie všetko je také jednoduché. Nie preto, že by sme nechceli, ale preto, že v mnohých veciach sa musíme riadiť danými, určenými pravidlami a podmienkami, ktoré sú pre danú vec dôležité a nedajú sa obísť a vynechať.

4. Po ôsmich rokoch vo verejnej správe v čom vidíš silné a slabé stránky našej obce?

Beckov ako jedna z dedín v našom regióne má výbornú polohu vzhľadom na cestovný ruch. Turizmus je jednou z oblastí, ktorá Beckov zviditeľňuje, podporuje miestnych podnikateľov a zároveň dáva prácu aj našim ľuďom.

Rezervy vidím v niektorých oblastiach, o ktorých sa vo víziách do budúcna premýšľa a uvažuje. V prvom rade udržať mladých ľudí v Beckove - poskytnúť im možnosť riešiť svoju bytovú situáciu, následne naplniť materskú školu, neskôr ZŠ. Všetko spolu súvisí a nadväzuje na seba. Ďalším dôležitým bodom je postupná oprava chodníkov, ciest, kanalizácia a v neposlednom rade by podľa mňa i mnohých ľudí bolo ideálne, keby mal Beckov svoj domov dôchodcov. Je to síce staré boľavé miesto, ale stále nezahojené.

Všetko sú to tak trochu behy na dlhé trate, veľmi úzko súvisiace s financiami. Cieľ je ešte ďaleko, určite k nemu nedobehneme, ale aspoň dokráčame. Pevne tomu verím.

5. Pracuješ v materskej škole v Novom Meste nad Váhom ako zástupkyňa riaditeľky, teda pracovných povinností máš iste dosť...

V MŠ v Novom Meste nad Váhom pracujem od roku 1987, nastúpila som do nej hneď po maturite. Vystriedalo sa v nej počas môjho pôsobenia už množstvo detí i niekoľko kolegýň, ktoré už odišli na zaslúžený dôchodok. Je to logické - čas nikto nezastaví. Samozrejme, že povinností pribúda. Doba ide vpred, deti prahnú po nových a zaujímavých informáciách, a to by sa malo odraziť aj na samotnej príprave učiteľky. Neraz som sa stretla s „vychytralým" škôlkarom, ktorý ma vyviedol z omylu na počítači. Aby sme nezaostávali za našimi deťmi, absolvujeme rôzne školenia a vzdelávania, aby sme deti čo najlepšie pripravili na vstup do ZŠ, naučili ich nebojácne vystupovať na verejnosti, komunikovať s rovesníkmi i dospelými, vedieť obhájiť svoj názor, proste pripraviť ho takpovediac na život. Musím povedať, že v svojej práci mám výborné prostredie, plné kvalitných pomôcok, vrátane počítačov a IKT, ale hlavne super kolektív, s ktorým sa dobre pracuje a môžeme sa prezentovať rôznymi akciami. Sme „babinec", neraz vzniknú situácie, kedy nemáme rovnaké názory, ale ako sa hovorí - Ľudia s ľuďmi, Hory s horami, aj my sa musíme dohodnúť a nájsť spoločné riešenie. Odmenou sú nám naše usmiate deti. Nefalšovaná úprimnosť v ich očkách sa nedá ničím nahradiť. To vie každý pedagóg.

6. Pribudlo do Tvojho života ešte niečo nové oproti roku 2008, kedy sme v č. 3/2008 na str. 4 uviedli rozhovor? Nové povinnosti či záľuby ? Ako stráviš tohtoročnú dovolenku?

Moje záľuby sa v ničom nezmenili. Milujem prácu v záhrade - to obyčajné „hrabkanie sa" v hline, ktoré som asi zdedila, obdivujem krásu prírody, kvetov, ručné práce a šikovné ľudské ruky každého, kto niečo robí pre radosť svoju alebo iných. Aj keď je času menej, keď sa správne rozdelí, dá sa stihnúť všetko. Nehovorím, že sa mi to vždy podarí, ale vo väčšine prípadov to funguje.

V podstate žijem s rodinou normálny život ako všetky rodiny - raz hore, raz dolu. A tam sme boli počas Veľkonočných sviatkov, keď sa tato - otec môjho manžela, ocitol v nemocnici. Bol síce chorý, ale nie vlastnou vinou sa jeho stav skomplikoval natoľko, že zomrel. Tu sme opäť pocítili, aký je človek bezmocný a viac už nemôže pomôcť, akokoľvek by chcel. Ako všetkých, ani moju rodinu takéto smutné udalosti neobchádzajú.

Dcéra Dominika je dlhšiu dobu dospelá, je sama strojcom svojho šťastia a pracuje. Má priateľa, s ktorým plánuje budúcnosť. Plynie to tak, ako asi má. Každý normálny rodič si praje pre svoje dieťa len to najlepšie, a to je aj naším želaním. A ak bude šťastná a spokojná, potom budem aj ja s manželom. Môj ocino bude mať 82 rokov. Trošku ho neposlúchajú uši, ale inak je „čeprný" - ako sám hovorí a veľmi ho ľúbim.

Oddychujem a relaxujem v záhrade - tam je môj raj, a keďže máme veľký dom, je stále čo robiť - nenudíme sa a dovolenky sú vlastne v ňom. Ale nesťažujem sa a vôbec mi to nevadí. Mám radosť z každej maličkosti, ktorá do neho pribudne a urobí nám radosť.

7. Budeš sa usilovať o priazeň občanov aj v ďalšom volebnom období?

Ak mi to zdravie, pracovné zaradenie a z toho vyplývajúce povinnosti a hlavne potreby mojej rodiny dovolia - áno. V opačnom prípade ma nahradí nejaký šikovný poslanec alebo poslankyňa. Schopných ľudí je v Beckove naozaj dosť.

Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová.

Školský rok 2014/2015 v MŠ

Vážení občania, na jednej strane nás teší, že po viacerých rokoch bude kapacita materskej školy v Beckove naplnená do posledného miesta. Na strane druhej nás mrzí, že v budove nie je možnosť zriadiť ešte jednu triedu, ktorou by boli uspokojené požiadavky všetkých záujemcov o pobyt dieťaťa v MŠ, aj tých, ktorých deti nedosiahli vek tri roky.

Riaditeľstvo ZŠ s MŠ J.M. Hurbana Beckov vydalo Rozhodnutie o prijatí dieťaťa na predprimárne vzdelávanie v súlade s platnými legislatívnymi predpismi.

V školskom roku 2014/2015 je prihlásených do materskej školy 45 detí. Kapacita MŠ podľa platného Prevádzkového poriadku, schváleného ÚVZ v Trenčíne je 42 detí (2 triedy MŠ). Tento počet je možné navýšiť o 3 deti na triedu - vo výnimočných prípadoch - podľa § 28 ods. 14 a § 59 ods. 1, 2 Zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Do MŠ boli prijaté všetky deti, ktorých rodičia podali písomnú žiadosť o prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie a spĺňali požiadavky na prijatie dieťaťa podľa § 28 ods. 14 a § 59 ods. 1, 2 školského zákona, podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky MŠ SR č. 306/2008Z. z. o materskej škole v znení vyhlášky č. 308/2009 Z. z. a podľa Školského poriadku MŠ v Beckove:

Podľa voľnej kapacity sa prednostne prijímajú:

1. deti, ktoré dovŕšili piaty rok veku;
2. deti s odloženou povinnou školskou dochádzkou;
3. deti s dodatočne odloženou povinnou školskou dochádzkou.

Podmienky prijatia do materskej školy:

1. do materskej školy sa prijímajú deti na základe písomnej žiadosti zákonného zástupcu;
2. spravidla sa prijímajú deti od troch do šiestich rokov;
3. môžu sa prijímať aj deti so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, deti nadané;
4. deti po dovŕšení dvoch rokov veku môžu byť prijaté, ak sú vytvorené hodné materiálne, personálne a iné potrebné podmienky.

Do materskej školy možno prijať:

1. dieťa od troch do šiestich rokov veku;
2. dieťa, ktorému bol rozhodnutím riaditeľa ZŠ s MŠ odložený začiatok povinnej školskej dochádzky;
3. dieťa, ktorému bol rozhodnutím riaditeľa ZŠ s MŠ dodatočne odložené plnenie povinnej školskej dochádzky.

Prednostne sa prijímajú:

1. deti, ktoré dovŕšili vek 5 rokov (predškoláci);
2. deti s odloženou povinnou školskou dochádzkou;
3. deti s dodatočne odloženou povinnou školskou dochádzkou;
4. deti s trvalým pobytom v obci Beckov.

Z dôvodu zákonom stanoveného počtu detí v jednej triede materskej školy neboli prijaté deti, ktoré nespĺňali vyššie uvedené kritériá - nedosiahli tri roky veku a nemajú trvalé bydlisko v obci Beckov.

Vedenie ZŠ s MŠ J.M. Hurbana Beckov

Voľba riaditeľa školy

Ku koncu školského roka 2013/2014 sa skončilo funkčné obdobie pani riaditeľke Mgr. Anežke Ilavskej.

Obec Beckov ako zriaďovateľ Základnej školy s materskou školou J. M. Hurbana v Beckove vypísala v súlade so zákonom a príslušnými predpismi výberové konanie na funkciu riaditeľa školy s nástupom od 1. 7. 2014. Výberové konanie sa konalo dňa 7. 5. 2014. Komisiu tvorilo 11 členov rady školy, zástupkyňa štátnej školskej inšpekcie a zástupkyňa odboru školstva.

Výberového konania sa zúčastnili traja uchádzači: Mgr. Viktória Viera Juricová, Mgr. Jozef Pekarovič a Mgr. Monika Roháčková. Po prednesení koncepcie rozvoja školy a svojom predstavení zodpovedali uchádzači na otázky členov výberovej komisie. V nasledujúcom tajnom hlasovaní bol za riaditeľa školy zvolený Mgr. Jozef Pekarovič.

Rada školy pri Základnej škole s materskou školou J.M. Hurbana v Beckove navrhla Obci Beckov, zriaďovateľovi ZŠ s MŠ, vymenovať na základe výsledkov výberového konania Mgr. Jozef Pekaroviča do funkcie riaditeľa Základnej školy s materskou školou J.M. Hurbana v Beckove.

Dovoľujem si poďakovať všetkým uchádzačom za záujem o našu školu. Ďakujem členom rady školy za zodpovedný prístup k voľbe.

Prajem touto cestou novozvolenému riaditeľovi školy pevné zdravie, veľa úspechov v práci, dobrý a aktívny kolektív a verím, že bude pokračovať v budovaní dobrého mena našej školy, v čom mu bude pomáhať vedenie obce, rodičia a rada školy.

Ing. Ján Macejka, predseda rady školy

Rozlúčka s materskou školou

Jún v MŠ sa každoročne nesie v znamení rozlúčky s budúcimi školákmi. Inak tomu nebolo ani tento školský rok. Prvou aktivitou bola návšteva hradu Beckov a múzea. Vďaka pani Ivetke Martišovej a Hradu Beckov sme s deťmi prežili krásne dopoludnie na hrade. Deti si vypočuli povesť o hrade, prezreli si stále výstavy, hradnú studňu a na nádvorí si zaspievali, zarecitovali a posilnili sa dobrotami od mamy.

Za milé privítanie a výklad v múzeu ďakujeme pani Eve Bubeníkovej.

Výlet na Mini farmu v Lubine bol pre deti neopakovateľným zážitkom. Cesta autobusom a priamy kontakt so zvieratkami - to bolo niečo nové a zaujímavé. Naše veľké „ĎAKUJEM" patrí pánovi Jánovi Králikovi s manželkou, ktorí sponzorovali cestovné náklady na tento výlet.

Vyvrcholením koncoročných aktivít bola „Rozlúčka s predškolákmi" v MŠ. Privítali sme na nej rodičov detí, starých rodičov, pána starostu Pavloviča, odchádzajúcu pani riaditeľku Mgr. Ilavskú, nastupujúceho pána riaditeľa Mgr. Pekaroviča a predsedu RŠ Ing. Macejku. S predškolákmi sa ich mladší kamaráti rozlúčili piesňami a básňami. Ďakujem pani učiteľkám za krásne pripravený program, v ktorom deti ukázali, čo všetko sa v materskej škole naučili.

Brány MŠ sa 11. 7. 2014 pre deti zatvoria, aby sa 2. 9. 2014 opäť otvorili a privítali ich v čiastočne obnovených priestoroch.

Škôlku čaká maľovanie kuchyne, výmena druhej časti svietidiel, výmena podlahovej krytiny na chodbách a schodišti. Po presťahovaní školskej jedálne do priestorov ZŠ je tiež potrebné zariadiť nábytkom triedu na prízemí. Ďakujem pánovi starostovi a OZ, že sa v rozpočte obce našli finančné prostriedky na tieto nevyhnutné úpravy a verím že v budúcom roku sa nájdu prostriedky na vymaľovanie celého interiéru MŠ, na uteplenie a novú fasádu budovy a úpravu a vybudovanie školského dvora.

Poďakovanie detí patrí všetkým, ktorí darovali 2% z daní pre MŠ a pánovi Batkovi, ktorý získal pre MŠ sponzorský dar od spoločnosti Askoll Slovakia s. r. o. vo výške 400 eur. ĎAKUJEME.

Janka Bagová, ZR pre MŠ

Kde bolo, tam bolo...

Asi takto sa začína každá rozprávka. Aj u nás v Beckove poslednú májovú sobotu mohli všetky deti vstúpiť do rozprávky. Obec Beckov v spolupráci so ZŠ s MŠ J.M. Hurbana a Záujmovým združením Hrad Beckov otvorili brány Beckovského hradu, aby v kráľovstve pána Ctibora mohli deti osláviť svoj Deň detí. Hľadali stratený poklad pána Ctibora. Aby sa k nemu mohli dostať, museli plniť rôzne úlohy pri rozprávkových postavičkách. Po splnení týchto úloh postúpili do vyššieho levelu. Poklad mohol nájsť len rytier. Preto sa učili strieľať z kuše, luku, hádzať oštepom. Dokonca aj základy šermiarskeho umenia. Po dosiahnutí rytierskeho titulu dostali diplom a pristúpili k pokladu.

Aby bol Beckovský hrad nedobytný, potrebuje dobrých rytierov a starostlivé hradné dámy. A tak aj tento rok sa pasovali desaťročné deti z Beckova za rytiera a hradné dámy. Sám pán hradu im kládol meč na rameno a pasoval ich. Chlapci dostali zbraň a dievčatá prstienky. Museli sľúbiť, že budú dôstojne reprezentovať náš hrad, že sa budú dobre učiť a poslúchať rodičov. Keď budú zavolaní, tak prídu a budú pánovi Beckovského hradu pomáhať. Po tomto pasovaní nasledovalo vystúpenie hudobnej skupiny „Beckovské ksichty". Toto vystúpenie malo výborný ohlas nielen medzi deťmi, ale aj rodičia a návštevníci hradu sa dobre zabavili.

Ale každá rozprávka má svoj koniec. A aj tá naša sa musela skončiť. Pán hradu odchádzal s rozprávkovými postavičkami na služobnú cestu, hrad sa musel zatvoriť a my sme sa rozlúčili so slovami, že sa opäť o rok stretneme.

Tento deň by nebol dobrý bez pomoci ľudí s veľkým srdcom, a preto im patrí veľké ĎAKUJEM. Ďakujem z celého srdca všetkým rozprávkovým postavičkám, ktoré opäť nesklamali a venovali svoj voľný čas deťom, aby im spríjemnili ich sviatok. Menovite ďakujem - a začnem od najmladších: Nikolke Hajdúškovej alias trpaslíkovi, Maruschke Babulicovej a Sárinke Stehlíkovej, ktoré boli v úlohe princezien, Šimonkovi Čaňovi v úlohe princa. Našim obľúbeným šašom - Janko Gába a Lukino Kmeťo. V úlohe nezabudnuteľného Pata a Mata ste mohli spoznať Maťka Borcovana a Kika Rozvadského. Medzi nami sa objavili aj zahraniční hostia Mickey Mouse a Mini - ako vždy dobrý výkon Natalka Tyznerová a Veronika Lištiaková. Opäť nesklamali vodník a víla - Agátka Borcovanová a Sofinka Betáková. A ako by to bolo bez čerta a krásnej čarodejnice - v podaní Nikolaska Rozvadského a Nikolky Riegerovej. A, samozrejme, že k trpaslíkovi patrí aj Snehulienka - vždy usmiata Dominika Koreňová. Horár a Červená čiapočka sú už tradíciou - a tejto úlohy sa vynikajúco zhostili Anenka Hyžová a Jakubko Jurčacko. Tento rok sa opäť vrátili na Beckovský hrad hrôzostrašní piráti vo hviezdnom obsadení Peťo Páleník, Paťo Kopčan a Gabko Kováč. A nakoniec predstavíme nové masky - motýľ Emanuel a dievčatko Makovička, ale už s ostrieľanými herečkami Julkou Babulicovou a Miškou Kusendovou.

A, samozrejme, že poďakovanie patrí aj sponzorom: pani Ivane Potočkovej, pánovi starostovi K. Pavlovičovi, ZŠ Beckov a členom kultúrnej komisie nielen za hmotné dary, ale aj za ich čas, ktorý venovali deťom.

Mgr. Martina Striežencová za KK

Základná škola (sa) chváli

Od roku 1960, kedy začala Beckovská škola písať svoju novodobú históriu, ubehlo veľa vody v neďalekej rieke Váh. Väčšia či menšia snaha zainteresovaných ľudí bola korunovaná úspechom až v mesiaci jún 2014, kedy bolo vydané kolaudačné rozhodnutie na výdajňu stravy pre žiakov a pedagógov v ZŠ Beckov.

Dlhoročné presuny žiakov do vzdialenej ŠJ pri MŠ boli často rizikom, neskôr riaditeľka školy bola nútená organizovať presun žiakov spôsobom 3 skupín s 3 pedagógmi, čo bolo unavujúce a niekedy aj v rozpore so školským poriadkom. Žiaci sa chceli voziť na bicykloch, učiteľ to nemohol tolerovať, mnohí sa radšej odhlásili zo školského stravovania. Obecné zastupiteľstvo i pán starosta odolávali potrebe riešiť túto situáciu z finančných dôvodov až do času, kedy rodičia detí MŠ zorganizovali v roku 2013 petíciu, ktorá bola vlastne spúšťačom celej realizácie.

Projekty na rekonštrukciu dostavby areálu ZŠ vyhotovil Ing. Dušan Bednárik, ktorý naviazal na svoj vypracovaný projekt Adaptácia hospodárskeho pavilónu ZŠ na MŠ Beckov. Nakoľko bola spomínaná časť Prístavby ZŠ Beckov okrem skolaudovanej telocvične s malými zmenami od r. 1989 zakonzervovaná a v r. 2010 i zateplená s výmenou okien, bolo len prirodzené, že tento spôsob riešenia výdaja stravy bude najprijateľnejší. S realizáciou časti prestavby - výdajňa jedla pre žiakov ZŠ - po verejnom obstarávaní z júla 2013 začal pán Štefan Vazovan s Radovanom Psotným v lete 2013. Obec sa postarala o financovanie vysúťaženej sumy a škola prisľúbila postarať sa o financovanie prostredníctvom rodičovského združenia. Tam sa ukladali fin. prostriedky z troch ročníkov fašiangových plesov, cca 4700 eur. Pri žiadostiach o sponzorský dar bola veľmi úspešná p. uč. Striežencová, NBS poukázala sumu 2500 eur na tento účel a Úrad vlády, premiér Róbert Fico, poukázal sumu 4500 eur. Dielo je na svete, ďakujem v mene školy i vo svojom osobnom mene všetkým, ktorí schválili myšlienku, začali, pracovali a dokončili tento krásny a užitočný objekt. Naozaj, je sa čím chváliť. Stravovanie pre žiakov základnej školy bude od 3. septembra 2014 podľa pokynov riaditeľa školy Mgr. Jozefa Pekaroviča, vedúcej ŠJ p. Eriky Solovicovej a triednych učiteľov.

Pozvanie pre vás všetkých, milí rodičia, Beckovčania, priatelia školy. Ak chcete uvidieť čistotou voňajúce priestory novej výdajne v areáli školy, srdečne vás pozývame na otvorenie nového šk. roka 2014/2015, ktoré bude dňa 2.9. 2014 o 8.00 hodine.

Mgr. Anežka Ilavská

Foto: Štefan Vazovan a Dana Badžgoňová

Pani riaditeľka

Tento školský rok ukončila svoje funkčné obdobie riaditeľka ZŠ s MŠ J. M. Hurbana Mgr. Anežka Ilavská. Vo funkcii riaditeľky školy bola od 1.7. 2004 do 30. 6. 2014. Počas jej pôsobenia v našej škole a pod jej vedením prešla ZŠ s MŠ J.M. Hurbana Beckov veľkými zmenami.

Nedá sa spomenúť všetko, ale aspoň to najdôležitejšie:

* vytvorenie nových učební (počítačová, jazyková, učebňa fyziky, nový ŠKD, malá telocvičňa, učebňa technickej výchovy);
* úprava školského dvora vybudovanie altánku za školou;
* vybudovanie odvodňovacieho systému školy;
* dobudovanie výdajne jedál v škole;
* vybavenie tried novým nábytkom pre učiteľov aj žiakov;
* modernizácia zborovne a riaditeľne a mnoho iného…

Pani riaditeľke patrí POĎAKOVANIE za ochotu slúžiť a pomáhať a za jej vynaloženú obetu pre dobro a rast školy.

Našu školu bude viesť a do funkcie riaditeľa školy od 1.7.2014 nastupuje Mgr. Jozef Pekarovič. Prajeme mu veľa síl, tvorivosti a trpezlivosti v jeho práci.

Mgr. Marcela Macová

Ako sme si žili v školskom roku 2013/2014 alebo prelet školským rokom

September - mesiac, v ktorom opäť nastávajú deťom školské povinnosti. Odchádzajú prázdniny a s nimi i prvé lásky, nové priateľstvá, prázdninové dobrodružstvá. V našej škole sme privítali 7 ustráchaných prváčikov a 4 nových žiakov z Kálnice a jednu žiačku z Trenčína. A mohol sa začať školský rok. Začínajú prvé skúšania, písomné práce - čo asi deti ešte vedia. Mnohokrát aj nič. Prídu do školy ako ,,tabula rasa", čiže čistý list.

Október - celá škola išla na výlet do Bratislavy. Využili sme ponuku železníc „vlakom do múzeí a galérií" a navštívili sme výučbové stredisko ATLANTIS.

V tomto mesiaci sa žiaci II. stupňa zúčastnili šachového turnaja na 3. ZŠ v Novom Meste nad Váhom. Z 50-tich účastníkov turnaja sa na 3. mieste umiestnila žiačka Lucia Fialová, ktorá postúpila do krajského kola. Na 4. mieste skončil žiak Radko Macejka, bez postupu do krajského kola.

A keďže chceme vedieť čo najviac, tak do našej školy zavítal Mgr. Ján Červenka zo SAV, aby našich žiakov oboznámil s jedlými, jedovatými a nejedlými hubami. Na úvod sme sa dozvedeli, ako poskytnúť prvú pomoc pri otrave hríbmi a aké sú nepravdivé povery o hubách. Postupne nás oboznamoval so zimnými hubami, napr. plamienka zimná a hliva. Ďalej sme sa dozvedeli, ktoré huby patria medzi jarné - ohnivec červený, čírovnica, hojníky a dubáky, ktorých je 15 druhov. Medzi ďalšiu skupinu, ktorú rozobral patrili muchotrávky. Upozornil nás na ich hlavné znaky. Nakoniec sme sa niečo dozvedeli o liečivých hubách - slznačka, bezovník a hľuzovka.

No a mesiac sme zakončili už tradične - pred prázdninami sa zabavíme. Do kultúrneho domu zavítalo Divadlo na predmestí s rozprávkou Zabudnutý čert. Táto rozprávka bola súčasťou už tradičného podujatia školskej knižnice. Pri príležitosti Dňa školských knižníc sme privítali u nás v škole aj pani kronikárku Mgr. Danku Badžgoňovú. Po jej prednáške sme pokračovali v návšteve rôznych kníh, ktoré si pripravila každá trieda, napr. Kniha o chlebe, Kniha o pernikárstve…

November - aby sme sa dlho netrápili, prišli dvojdňové prázdniny. A po prázdninách sme opäť začali horlivo pracovať. Mgr. Marcela Macová so svojimi štvrtáčikmi úspešne reprezentovali našu školu aj v zahraničí. V rámci spolupráce so zahraničnými školami pracovali na projekte s názvom „Vrana - Vrána". So ZŠ s MŠ Šakvice v ČR komunikovali počas hodín a učili sa rozoznávať rozdiely medzi slovenským a českým jazykom. Klub Amavet pri ZŠ J.M. Hurbana Beckov pripravil pre žiakov a všetkých priateľov vedy akciu s názvom ,,Popoludnie s vedou pod Beckovským hradom". Pozvaní vedci zo SAV nenásilnou, zábavnou formou predviedli účastníkom čaro vedy. Koncom mesiaca sa zúčastnili naše žiačky súťaže Midicool vo volejbale. Priniesli krásne prvé miesto, postúpili na kraj.

December - ani tento rok nás neobišiel Mikuláš. Z toho vyplýva, že sme naozaj poslúchali. Mgr. Andrej Úradníček pripravil pre žiakov a rodičov našej školy športovú sobotu. Ako sa vyrába čokoláda? Veľmi aktuálne v tomto mesiaci. Naši žiaci spolu s učiteľmi navštívili čokoládovňu v rakúskom mestečku Kittsee, pozreli si historické centrum Viedne a zažili atmosféru viedenských vianočných trhov. A pokračovalo sa v rozdávaní darčekov. Našu školu navštívili manželia Hlubockí s pestrým programom vianočných kolied. Rozprávali deťom o tradíciách a ľudových zvykoch v našom kraji. A pokračovalo sa v koledovaní. Vianočný koncert Humana - počas koncertu odzneli vianočné piesne v podaní spevákov Slovenskej filharmónie. A takto nabudení sme si pripravili vianočnú akadémiu, kde prebehla aj imatrikulácia prvákov. A mohlo sa ísť opäť na prázdniny.

Január - a je po prázdninách. Našich predškolákov čakala veľká chvíľa - zápis do školy. Zapísalo sa 14 detí, ale nakoniec príde po prázdninách 13 detí. A polrok je za nami. Po novom dostávajú deti len výpisy známok, takže naši prváčikovia si na prvé vysvedčenie museli počkať až do júna.

Február - vystihli sme, že Peter Ondrejovič bol doma a pozvali sme ho k nám do školy. Napriek svojej neustálej zaneprázdnenosti sa našim žiakom venoval takmer celé dopoludnie, kde sa podelil o svoje cestovateľské zážitky z celého sveta. V tomto mesiaci navštívili členovia klubu Amavet Slovenské národné múzeum a Detské múzeum v Bratislave. O kostrových pozostatkoch obyvateľov žijúcich na našom území im porozprávala RNDr. Alena Šefčáková, PhD. RNDr. Jánsky ich previedol zoologickým depozitárom múzea. V Detskom múzeu sa vrátili niekoľko storočí späť, do obdobia Veľkomoravskej ríše. Posedeli si v polozemnici, obydlí našich predkov, vyskúšali ich odev, veci dennej potreby. Na konci mesiaca sa žiaci 2. až 4. ročníka zúčastnili divadelného predstavenia „Mátohy" v Divadle A. Bagara v Nitre. Po divadelnom predstavení pokračoval ich výlet prehliadkou exteriéru Nitrianskeho hradu a Katedrály sv. Emeráma. Túžba po multifunkčnom ihrisku je veľká. Naša škola sa zapojila do súťaže Ekohra. Zbierali sa plastové fľaše, ktoré sa odovzdávali v supermarkete Lidl. Žiaci ich zbierali po dedine. A fľaše vozili nielen pani učiteľky a zamestnanci školy (pani ekonómka Mgr. N. Ježková, pani J. Sládková), ale aj pán poslanec Ing. M. Jambor a p. M. Tománek. Súťaž sme síce nevyhrali, ale náš tímový duch sa posilnil.

Marec - čas fašiangov. Tohtoročnou témou karnevalu u nás v škole bol „Vzdušný svet". Deti sa predviedli v krásnych a nápaditých maskách. Mnohé deti a ich rodičia prekvapili svojou tvorivosťou a zručnosťou pri výrobe masiek. Fašiangy sme už tradične zakončili školským plesom, ktorý bol tento rok už piatykrát. Tento mesiac bol plodný na víťazstvá. V okresnej súťaži Hviezdoslavov Kubín reprezentovala našu školu Adrianka Vanková, ktorá získala v prednese poézie krásne tretie miesto. Darilo sa aj našim matematikom. V obvodnom kole matematickej súťaže Pytagoriáda získali naši žiaci umiestnenie:

P4 - 2. miesto - Rastislav Hyža, 4. ročník
P5 - 5. miesto - Romana Gestingerová, 5. ročník
P8 - 1. miesto - Patrik Fiala, 8. ročník, postúpil do celoštátneho kola.

Počas jarných prázdnin pripravil aj pre našich žiakov 1.až 4. ročníka Mgr. A. Úradníček lyžiarsky výcvik v stredisku Makov. Triedy piateho až ôsmeho ročníka boli pod vedením Mgr. M. Pekarovičovej, Mgr. Z. Dunajčíkovej na lyžiarskom výcviku v stredisku Opalisko.

Apríl - žiaci klubu Amavet navštívili Elektrotechnický ústav SAV, kde sa oboznámili s prácou vedcov na oddelení Supermriežky. A opäť sme spievali. Najprv na súťaži Slávik Slovenska. Neskôr, pred Veľkou nocou, prišiel do našej školy Česko - Slovenský muzikál. Toto vystúpenie organizovalo Občianske združenie Škola života. Dvojica Jaro Gažo a Radko Pažej pripravili úžasný program pre deti. Dozvedeli sme sa informácie z histórie aj súčasnosti muzikálovej tvorby, čo všetko treba k jeho realizácii, kto sa na nej podieľa a ako dlho trvá príprava takéhoto umeleckého zážitku, akým muzikál rozhodne je. I v tomto mesiaci sa darilo našim žiakom. Radko Macejka, žiak siedmeho ročníka, získal prvé miesto v okresnom kole matematickej olympiády. Tí, ktorí sa doteraz nenaučili plávať, mali možnosť učiť sa na plaveckom výcviku. V rámci Dňa Zeme mala naša škola tieto aktivity: žiaci 1. stupňa absolvovali jednodňový pobyt v škole v prírode v rekreačnom zariadení Výtoky s názvom „Tajomstvo potoka Striebornica". Pod vedením Ing. Márie Ševčíkovej si v rámci rôznych súťažných disciplín osvojili a utvrdili svoje vedomosti o vode. Žiaci 2. stupňa pracovali v areáli školy, vyčistili okolie školy, aby spríjemnili prostredie našej školy. Starší žiaci s pani upratovačkami umývali okná v školskej výdajni.

Máj - lásky čas. A aj čas na ďalší úspech. V medzinárodnej súťaži KLOKAN mala aj naša škola úspešných riešiteľov:

1. ročník Viliam Ďurík - 100%
3. ročník Patrícia Gestingerová - 76,7%
4. ročník Pavol Ďurík - 82,2%
5. ročník Romana Gestingerová - 75,8%
6. ročník Ján Gába - 92,5%
7. ročník Radoslav Macejka - 90%.

V rámci nastávajúceho MDD ráno čakalo deti našej školy prvé prekvapenie - nanuky, za ktoré ďakujeme sponzorovi - klubu Amavet a SCŠPP Kálnica. Druhé prekvapenie pripravila škola spolu so ZRPŠ v podobe veselého vystúpenia míma Kulíška.

Jún - hurá prázdniny! Ale skôr, ako sme na ne išli, ešte sme navštívil Tropicárium a historické centrum v Budapešti. Bolo to prvú júnovú sobotu. A potom nasledovali koncoročné výlety. Žiaci 1., 4. a 5. ročníka boli na koncoročnom výlete na Ranči pod Babicou. Prežili krásny deň plný rôznych aktivít, zašportovali si, zahrali sa, pozreli si mini ZOO. Žiaci 2. a 3. ročníka sa zúčastnili výletu do jaskyne Driny a na Hrad Červený Kameň, čo bolo odmenou za ich celoročnú usilovnú prácu v škole. Žiaci 6. ročníka boli na koncoročnom výlete v Piešťanoch. Navštívili Balneologické múzeum, previezli sa na lodi, a tento krásny deň ukončili na výbornej pizze. A tí najstarší a „najlepší" žiaci 7. až 9. ročníka išli na trojdňový výlet do Jasnej, počas ktorého žiaci absolvovali celodennú turistiku. Vystúpili na Chopok a Ďumbier. Posledný deň bol oddychový. Žiaci ho strávili v zábavnom centre Tatralandia.

A konečne koniec školského roka. Rozlúčili sme sa s našimi deviatakmi. Naši prváčikovia si užili svoje prvé vysvedčenie a po zaslúženej 10-mesačnej práci hurá na prázdniny!!!

Pre BN pripravila Martina Striežencová

Detská burza Smajlík JARNO - LETNÁ v Novom Meste nad Váhom

Momentálne som na materskej dovolenke s druhorodenou dcérou Rebekou a popri materských a domácich povinnostiach som si našla čas aj na detskú burzu. Mám rada ľudí a prácu spojenú s nimi. Keď som večer uložila deti do postieľok, tak som si sadla za PC a mailovala s mamičkami, ktoré mali záujem zúčastniť sa predaja. O burze sa mamičky dozvedeli prostredníctvom plagátikov a vytvorenej facebookovej stránky.

Detská burza Smajlík chce pomôcť mamičkám zbaviť sa zbytočných kusov oblečenia, topánok, hračiek, kníh, športových potrieb, kočíkov a iných nepotrebných vecí, a tým uvoľniť miesto pre nové, potrebné veci. Taktiež som myslela aj na detičky z detského domova v Novom Meste nad Váhom a novorodeneckého oddelenia v Trenčíne, lebo na burze sa konala zbierka ošatenia, obuvi a hračiek práve pre tieto deti.

Burza sa konala 12. 4. v sobotu od 10. do 16,30 hod v Mestskom kultúrnom stredisku na 1. poschodí. Mamičky, ktoré mali záujem sa prihlásiť ako predávajúce mohli tak spraviť prostredníctvom e-mailu alebo telefonicky. Obdržali predajné číslo aj s podmienkami. Vecičky si pekne doma pooznačovali podľa inštrukcií a priniesli ich deň vopred. Niekoľko mamičiek sa prihlásilo ako predávajúce práve z Beckova, čo ma veľmi potešilo:) V deň predaja si prišli nakúpiť mamičky, babičky, ale aj oteckovia vecičky za prijateľné ceny. Počas burzy nosili ľudia vrecia s oblečením na darovanie, ktoré sme následne triedili podľa veľkosti, kam poputujú. Po skončení burzy a pretriedenia vecičiek si mamičky prišli pre zvyšok oblečenia a peniažky za predané veci. Na burze je veľa práce s ukladaním a triedením vecičiek podľa čísel, skladaním, vykladaním, takže bez pomoci a šikovných rúk by som to nezvládla. Týmto by som chcela poďakovať kamarátkam a dobrovoľníčkam z Beckova Dáške Hunčovej, Zdenke Ondrejovičovej, Martine Zorničkovej ako aj novomestským ženám Lenke Estergájošovej, Janke Palkechovej, Zuzke Cimkovej… Mali šikovné ručičky a priniesli zo sebou aj humor, s ktorým sa pracuje ľahšie:) Samozrejme, nemôžem zabudnúť na manžela a rodinu, ktorí mi taktiež pomohli s technickým zabezpečením. Aj keď návštevnosť na prvýkrát nebola veľká, zákazníci odchádzali s úsmevom na tvári, čo ma veľmi tešilo. Ak všetko pôjde ako má, tak v októbri by sa mala konať jesenno-zimná burza oblečenia, obuvi a športových zimných potrieb. Takže, mamičky, ktoré máte zbytočné oblečenie, treba ho odložiť a prihlásiť sa na predaj. Taktiež uvítame dobrovoľníčky, či už od nás, z Beckova, alebo okolia.

Bude sa konať zbierka ošatenia - nevyhadzujte oblečenie, detičky v domove sa určite potešia!

Dana Klčovská

NAŠA EVIČKA

Túto ženu nemožno v Beckove prehliadnuť. Každý deň, či sneží, hreje, páli, kráča Beckovom. Nie sama, ale s rákošom detí. Málokedy sa stane, že počet detí padne pod 25. To je číslo, ktoré by mala mať. Ale ona si každý deň berie aspoň o päť viac a ide. Kráča s nimi dedinou, aby sa mohli naobedovať. A tú istú cestu absolvuje i naspäť. Zvykla si, že roky stojí oboma nohami v kriminále. Pretože učiteľ je vždy zodpovedný za dieťa.

Ale týmto sa jej poslanie nekončí. Pokračuje vo svojej práci. Pretože práca v školskom klube má svoju náplň. Deti od prvej až po štvrtú triedu si popoludní precvičujú, čo sa doobeda naučili, tie šikovnejšie si napíšu aj domáce úlohy. Potom nastáva tvorivá práca. Pani vychovávateľka kupuje každú knižnú novinku, kde sú tvorivé nápady pre deti. Najprv si to vyskúša doma a na druhý deň môžete vidieť, ako deti už pracujú na novom nápade. Ak je pekné počasie, deti sú vonku. Ale aj tam im odpovedá na ich zvedavé otázky, ošetruje im ich boliestky, počúva ich trápenia. Deti sa často zaujímajú aj o jej stravu, a tak sa stáva, že jej ovocné šalátiky končia v bruškách detí. Oslavuje s deťmi ich výročia narodenia, menín. A pred Vianocami? Študuje katalógy, brázdi stránky internetu, aby Ježiško priniesol do ŠKD tie najnovšie hračky. Keď ich objaví, zburcuje nielen seba, ale aj jej vlastné deti a ide sa na nákupy. A potom ju už vidíte, ako vykladá darčeky z auta.

A prečo o nej píšem? Pretože pani vychovávateľka, Evička Úradníčková, okrem svojej práce venuje svoj voľný čas aj volejbalu. Ak by ste vstúpili v pondelok a vo štvrtok do telocvične vo večerných hodinách, našli by ste tam trénerku s dvadsiatimi ľuďmi, ktorí fyzicky ničia svoje telá, aby sa potom dostavil úspech. A že je veľký? Posúďte sami. Sláva školského volejbalového tímu presiahla až za hranice okresu. V krajskom kole skončili dievčatá druhé a chlapci štvrtí. Dokonca dievčatá postúpili na celoslovenské kolo, kde sa síce neumiestnili, ale skúsenosť to bola dobrá.

A takto je to každý rok. Sú prázdniny. Po prázdninách nastúpia deti do školy. A keď sa bude zisťovať záujem o krúžok, ona tam bude mať určite najviac detí. A takto to ide stále dookola. Ale verím, že ju toto poslanie napĺňa. Na konci školského roka si niesla obrovskú náruč kvetov - nebola deťom ľahostajná. Je u nich obľúbená. Tešia sa na ňu. A tak jej prajem v mene svojom, ale aj svojich kolegýň, aby ju ten elán a nadšenie ešte dlho držali a neopustili.

Mgr. Martina Striežencová

Deň narcisov

V tento deň, 11. apríla 2014, zavítali aj na obecný úrad. Kto? Narcisky - dievčatá zo základnej školy, dobrovoľníčky, aby sa tradične zapojili neviem po koľký krát do podujatia na podporu onkologicky chorých, výskumu a preventívnych programov, ktoré iniciuje Liga proti rakovine od roku 1997. Tak sme si vymenili - narcis za mincu pomoci. Ďakujeme škole, že učí deti aktívne pomáhať chorým. ***(b)***

KDE OBEDOVAŤ - DOMA, ČI V ŠKOLE?

Školské jedálne sú jednou z možností, ako deťom zabezpečiť zdravšiu variantu kvalitného obeda. Pokiaľ deti jedia v školských jedálňach, majú v priemere minimálne jedno jedlo s takou výživnou hodnotou, akú pre svoj vek potrebujú. Výhodou školskej stravy je plnohodnotný teplý pokrm, obed v primeranom čase a prepracovaný jedálny lístok. Okrem toho, školské obedy sú plánované, jedlá sú pestro obmieňané, musia spĺňať prísne hygienické normy.

Školské stravovanie predstavuje rokmi overený, vyhovujúci systém zabezpečenia plnohodnotnej výživy deťom a mladistvým počas vyučovania najmä vtedy, ak sú v plnej miere pri zostavovaní jedálnych lístkov rešpektované odporúčania odborníkov v oblasti výživy. Sú to najmä odporúčania, týkajúce sa zostavovania jedálnych lístkov s cieľom obmedziť spotrebu živočíšnych tukov, tučného mäsa a mäsových výrobkov a zvýšiť ponuku ovocia a zeleniny, najmä v surovom stave v podobe šalátov.

Polievka mrkvová s ovsenými vločkami, moravské koláče, rybie filé so zemiakmi, zeleninové šaláty, ovocie či kompót… Aj tieto jedlá sa vyskytujú na jedálnom lístku našej materskej a základnej školy. Stravovanie v týchto zariadeniach podlieha prísnym predpisom a čo je hlavné - strava je pestrá, nespôsobuje obezitu a obsahuje všetky výživné látky.

U detí školského veku sa vyskytujú najčastejšie nedostatky vo forme vynechávania raňajok, nevhodného zloženia desiatej a vynechávania obedov, respektíve nahrádzanie obedov fast foodmi. Všetkým nám záleží na tom, aby boli naše deti zdravé, na vyučovaní sústredené, primerane živé, ale nie agresívne. K tomu všetkému napomáha aj strava pripravovaná v školskej jedálni. Prihlásením vašich detí na obed preberáme na seba časť vašich starostí ohľadom výživy.

Práve od rodičov závisí, či dieťa prihlásiť na stravu v školskej jedálni alebo nie. Stravovanie sa v školskom zariadení je jednou z možností, ako zabezpečiť zdravšiu variantu kvalitného obeda a neraz je to jediné plnohodnotné teplé jedlo školopovinného dieťaťa. Správna výživa a spôsob stravovania je dôležitým predpokladom zdravého vývoja.

Príprava stravy v školských jedálňach je pod drobnohľadom a kontrolou v oblasti záväzných predpisov stravovania, kvality podávaných jedál, dodržiavania výživových, spotrebných, technologických noriem a zásad správnej výživy pri príprave a podávaní stravy.

Význam školského stravovania treba vidieť v širšom kontexte a treba vidieť konečný cieľ. Je ním zdravá budúca generácia.

Počas letných mesiacov sa robia posledné práce na výdajnej školskej jedálni, ktorá bude v budove základnej školy a plánované spustenie je k novému školskému roku 2014/15.

Nakoľko strava bude prevážaná z kuchyne materskej školy a očakávame zvýšený počet stravníkov, chceme zabezpečiť včas vydané obedy, prosíme preto rodičov detí zo základnej, ale i materskej školy o spoluprácu a ústretovosť. Možnosť odhlásiť sa z odberu stravy, resp. prihlásiť sa naň je možné vždy deň vopred do 14 hodiny na telefónnom čísle 032/7777 180 (vo veľmi súrnych prípadoch, keď dieťa ochorie počas noci - najneskôr do 7:30 hod. daného dňa). Za neodobratú a včas neodhlásenú stravu sa finančná ani vecná náhrada neposkytuje!

Poplatky za stravu sa v budúcom školskom roku nemenia:

Skupina stravníkov

	desiata	obed	olovrant	dotácia	stravník spolu
MŠ	0,26 €	0,64 €	0,22 €	-	1,12 €
ZŠ 1. stupeň	-	0,95 €	-	-	0,95 €
ZŠ 2. stupeň	-	1,01 €	-	-	1,01 €
Ostatní stravníci	-	2,48 €	-	-	2,48 €

Ak naučíme deti správne sa stravovať, môžeme ich ochrániť pred mnohými chorobami nielen v detstve, ale aj v dospelosti.

Všetkým nám isto záleží na tom, aby boli naše deti zdravé.

Riaditeľ základnej školy Mgr. J. Pekarovič
Vedúca školskej jedálne E. Solovicová

Spoločenská kronika (máj - jún - júl - august)

NARODILI SA: Mia Barbora Orechovská, Terézia Kelešiová, Zuzana Blatnická

SOBÁŠ UZAVRELI: Patrik Kollár a Andrea Horváthová, Michal Škoda a Iveta Jurčacková, Ing. Marek Šimončič a Veronika Orságová, Peter Suchý a Soňa Révayová

BLAHOŽELÁME

50 rokov: Vladimír Križan, Jozef Mikulička, Miloš Jaroščiak, Jaroslav Trebatický, Viliam Pavlík, Lenka Tupá, Pavol Hlávka, Jozef Kabelík, Jana Jaroščiaková

55 rokov: Miroslav Hudec, Ing. Marika Jurčacková, Mgr. Marta Striežencová, Danka Gurišová

60 rokov: Mgr. Igor Križan, Pavol Hladký, Mária Čikelová, Vlasta Šrámková, Elena Križanová, Ján Pacek, Oľga Bánovská

65 rokov: Milan Hladký, Marián Beták, Anna Hlávková

70 rokov: Viliam Rehák, Ján Mikuš, Anton Šrámka, Ján Šulek

80 rokov: Ján Čikel, Melánia Tupá, Matilda Šimončičová

85 rokov: Emanuel Nožina, Anna Sabadková, Mária Križanová

ROZLÚČILI SME SA: Jozef Ševčík, Jozef Koníček, sr. Juvencia Irena Vargová, Ing. Vlasimil Škarka, Mária Martišová

Napísali o nás...

30 rokov Beckovskej jaskyne

Medzinárodné stretnutie poľských, moravských a slovenských jaskyniarov **Sto rokov výskumu v èachtickom krase** sa konalo 18. - 22. júna 2014 v Čachticiach a Beckove. Jaskyniari absolvovali exkurzie do troch jaskýň - Čachtickej (60 rokov), Beckovskej (30 rokov) a na Landrovci (40 rokov). Výročie Beckovskej jaskyne bolo už v roku 2013.
Článok prinesieme v budúcom čísle BN. ***(b)***

SPOMÍNAME

Mal nás všetkých rád
a chcel ešte žiť,
ale prišla tá chvíľa, keď nás musel opustiť.

Dňa 26. júla uplynulo 15 rokov od smrti nášho manžela a otca - p. Štefana Ondrčku. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.

Manželka a deti s rodinami

Smútočné poďakovanie

Ďakujeme všetkým príbuzným, susedom, priateľom a známym, ktorí sa prišli dňa 1. augusta 2014 rozlúčiť s našou drahou mamou a babkou,

pani Máriou Martišovou,

ktorá nás po krátkej a ťažkej chorobe opustila dňa 29. 7. 2014 vo veku 72 rokov.
Ďakujeme za prejavenú účasť, povzbudzujúce slová a kvetinové dary. Ďakujeme p. farárovi Adamovi, p. Badžgoňovej, p. Slobodovi a speváčkam p. D. Šimkovej, A. Sládekovej, M. Rehákovej, A. Rehákovej, E. Hubinovej a P. Šutovskej; p. Š. Opatovi, chlapcom - miništrantom, dychovej hudbe Textilanka, V. Bučkovej a pracovníkom pohrebnej služby za dôstojný priebeh smútočného obradu.

Úprimné poďakovanie patrí všetkým, ktorí v uplynulom náročnom období pamätali na našu zosnulú matku vo svojich modlitbách a vyprosovali jej zdravie a Božiu milosť. ***Synovia a dcéra s rodinami***

Jubileum Pavla Hladkého

Okrúhla šesťdesiatka sa dokotúľala 25. júna t.r. aj k dlhoročnému prispievateľovi do Beckovských novín, poľovnému hospodárovi PZ Hurban Beckov a bývalému poslancovi OZ v Beckove - k p. Pavlovi Hladkému. Ku gratulantom so želaním dobrého zdravia a presnej mušky sa pripájajú aj členovia a členky redakcie Beckovských novín spolu s našimi čitateľmi.

OSLAVA 50-TKY ALEBO AKO SME MILOŠOVI NA DVORE HASILI

Všetko sa to začalo stretnutím s pani Jankou, Milošovou manželkou v Meste na nákupoch. A ako náš rozhovor pozvoľne plynul, dostali sme sa k téme, že vlastne o pár dní sa Miloš dožíva okrúhleho jubilea 50 rokov. Od tej chvíle mi už v hlave vírili myšlienky, ako prekvapiť nášho bývalého a dlhoročného hasičského predsedu a poblahoželať zároveň. Mali sme na to dva dni. Manžel si zobral na starosť pozháňať osoby na to sa hodiace, teda beckovských hasičov a spoločne sme vymysleli, že prevetráme našu hasičskú Tatru smerom Vadičov. Ešteže veliteľ a pani pokladníčka Striežencovci bývajú vedľa v susedstve, razom bolo aj povolenie a aj peniaze na dar. Potom už len telefonát súčasnému predsedovi Palkovi Švecovi a akcia sa rozbehla do plného prúdu. Samozrejme, oslávenec nič netušil. A tak to aj ostalo až do poslednej chvíle. Stále sa mi v živote potvrdzuje, že náhoda neexistuje a že „nebeský management" je spoľahlivý - stalo sa tak aj v tomto prípade. Počas obeda sa manžel stretol so synom veľmi dobrého kamaráta hasiča z Hôrky nad Váhom a razom bola ďalšia partia gratulantov pripravená na „útok". Dohodli sme zraz pri beckovskej zbrojnici, chlapci nahodili mundúry, Tatra nesklamala a naštartovala na prvý krát a už sa išlo smer Vadičov. Majáky húkali a nič netušiaci Miloš v záhradnom altánku pozvoľna zisťuje, že sa to približuje k jeho domu. Chlapci - hasiči šikovne natiahli hadice až do dvora a „útok" bol razom prevedený. A bola aj voda, veľa vody. Potom moment prekvapenia samozrejme aj moment radosti. Všetci sme sa dobre pobavili a zaspomínali na staré, dobré časy, keď sa chodilo na súťaže. Dovoľujem si za všetkých nás, čo sme sa tejto milej akcii zúčastnili, ale aj za všetkých ostatných hasičov, zablahoželať Milošovi Jaroščiakovi k jeho životnému jubileu - veľa zdravia, sily a radosti zo života v kruhu svojej milej rodiny!

Mgr. Petra Šutovská

Životné jubileum 60 rokov - vdp. Cyril Adam

Dňa 4. júla 2014 sa dožil krásneho životného jubilea 60 rokov dôstojný pán farár Cyril Adam, správca beckovskej farnosti, ktorej súčasťou sú aj farské spoločenstvá z Kálnice a Rakoľub. Keďže mal pán farár na druhý deň aj meniny, blahoželali mu farníci počas slávnostnej svätej omše pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda - slovanských vierozvestov. V mene všetkých farníkov si dovoľujem vyjadriť vďačnosť pánovi farárovi za všetku jeho starostlivosť o kostol ako aj zanietenosť za jeho obnovu, či už sa jedná o reštaurovanie sôch, o obnovu a taktiež reštaurovanie organa. Kto príde po dlhšej dobe do beckovského katolíckeho kostola, hneď spozoruje ten poriadok a kus poctivej práce, za ktorú Vám úprimne vyslovujeme Pán Boh zaplať a požehnaj.
Osobne si však myslím, že najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu za ten najvzácnejší dar - a to je dar Vášho kňazstva, ktorým obohacujete naše srdcia. Čože by nám a našej farnosti prospelo všetko to materiálne dobro, ktoré vykonávate, keby sme nemali prostredníctvom Vás to najvzácnejšie, a to živého Krista v Eucharistii, denne sa nám prostredníctvom Vašich kňazských rúk darujúceho? Boh je Láska a bez lásky sa žiť nedá - preto Vás budeme denne sprevádzať modlitbami, aby Vaše kňazské povolanie prinieslo do Beckova veľa Božej dobroty a požehnania v podobe kresťanskej lásky medzi všetkými farníkmi.
Slová blahoželania zneli aj na druhý deň. Za celú obec gratuloval pánovi farárovi starosta p. Karol Pavlovič počas slávnostného organového koncertu, ktorý sa konal pri príležitosti reštaurovania a generálnej opravy organa v kostole. Bola to časovo, ale aj finančne veľmi nákladná akcia, ktorá sa za pomoci farníkov, ale aj obce doviedla do zdarného konca.

Mgr. Petra Šutovská

95. VÝROČIE VČELÁRSKEJ ORGANIZÁCIE V OKRESE NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

Tibor Valovič - Včela moja láska

Tibora Valoviča iste pozná nielen každý Kálničan, ale aj všetci včelári minimálne z novomestského okresu. Tento veľký VČELÁR je predsedom ZO SZV v okrese Nové Mesto nad Váhom. V jeho prípade doslovne platí: za všetkým hľadaj... včelu.

1. Pán Valovič, kedy do vášho života vstúpila VČELA? Ako 12-ročný som sa presťahoval s rodičmi z Beckovskej Viesky do Kočoviec a otec ako milovník prírody mňa a svoju dcéru vodil na prechádzky. V tej dobe pri Skalke v Kočovciach pravidelne kočoval na agát pán Turkovič z Nového Mesta nad Váhom. Otec sa s ním poznal, a tak vždy, keď sme sa tam pristavili, nielen mne, ale aj iným deťom vyrezal kus plástu s medom, a to nám podaroval. Až teraz ako včelár viem, že tento rámik mu zostal na vyradenie, no cez to všetko mu to nebolo ľúto. To bol môj prvý dotyk so včelami. Neskôr som sa oženil a presťahoval do Kálnice, kde som stretol včelára Jána Pavlecha, s ktorým sme sa bavili o včelách. Jedného dňa prišiel za mnou a spýtal sa ma, či by som nechcel včeláriť. A už k samotnému včeláreniu nebolo ďaleko. Išiel som do Nového Mesta nad Váhom a kúpil som prvý úľ - bolo to v roku 1976. Prišiel som domov a oznámil manželke, že budem chovať včely. Jeden zo včelárov mal mi pomôcť vybrať zo stromu roj, no roj tam už nebol, a tak Janko Pavlech mi spravil odloženec. A tak som začal včeláriť. Druhý rok som mal už dve rodiny, na vytočenie medu som si požičiaval medomet od Ing. Dušana Juríka, a takto nejako začalo moje včelárstvo. Dnes obhospodarujem 40 rodín včiel.

2. Vaša rodina, manželka, deti, rešpektujú včelu na 1. mieste? Ako sa nám rozrastali včely, z roka na rok som ich mal viac a viac, samozrejme, že to poznačilo aj moju rodinu. Zo začiatku nechceli pochopiť a nemohli sa s tým zmieriť, že včely sa dostávajú na 1. miesto v rodine, no dnes je to už celkom inak. Keď poviem, že ma včielky potrebujú, už niet pripomienok. Včely nepoznajú „počkám na včelára, až čosi s nami spraví", ale každý včelár vie, že keď sa im nevenuje, zo včelárenia nie je ten pravý osoh.

3. Záhradníctvo a ovocinárstvo - je to váš druhý svet? Ťažko povedať, či druhý svet je záhradníctvo a ovocinárstvo, ale je to moja profesia, ktorej som sa vyučil a 22 a pol roka som zveľaďoval sadovnícke práce a kvetinárstvo v Technických službách Nové Mesto nad Váhom. Ovocinárstvo ako také - viac menej príležitostne vzdelávam záujemcov o tento odbor, ale zas na druhej strane, obidve odvetvia majú veľmi blízko k prírode. Do tejto profesie patrí aj zeleninárstvo, čo využívam tým, že dopestovávame doma sadenice, pričom pomáha celá rodina a svojim zákazníkom sa snažím svojimi vedomosťami pomôcť k úspešnému dopestovaniu si kvalitnej vlastnej úrody.

4. Vašim veľkým včelárskym dielom je vybudovanie náučného chodníka. Postupom rokov, ako som včeláril, ma radoví členovia už v roku 1978 zvolili do výboru ZO SZV Nové Mesto nad Váhom a neskôr som sa dostal na jedno volebné obdobie do výkonného výboru SZV pre celé Slovensko za Trenčiansky kraj (od 2007 do 2011), a tam som získal prehľad, na akej úrovni je včelárstvo na Slovensku. Podarilo sa mi spoločne s Dr. Volníkom vytvoriť včelársky krúžok na Strednej poľnohospodárskej škole v Novom Meste nad Váhom, ktorý vydržal 4 roky. Potom odbor školstva prijal vyhlášku, že vyučovať môžu len učitelia, alebo že na krúžku musí byť prítomný učiteľ, a tak z tohto dôvodu krúžok zanikol. V 3. roku bolo až 26 záujemcov o tento krúžok. Žiaci boli z celého Slovenska, a tak neviem, koľko z nich do dnešnej doby zostalo včelármi, ale vo výbore teraz máme tajomníčku, ktorá bola žiačkou tohto krúžku. Nakoľko mi na srdci ležalo, že o mládež sa treba starať, a keď nám nebolo umožnené chodiť do škôl k deťom, napadla mi myšlienka vytvoriť včelársky náučný chodník za účelom ukázať deťom krásu prírody, popri tom život včiel, ich význam pre prírodu, čo sa mi aj vďaka pochopeniu ostatných členov výboru SZV aj podarilo zrealizovať. Peniaze na chodník sme čerpali z Eurofondov a chýbajúcich 400 euro nám doložila obec Kálnica. Peniaze boli vyslovene len na materiál, prácu museli vykonať včelári zadarmo, za čo im patrí veľká vďaka. Myšlienka našla pochopenie aj medzi samotnými poslancami, a tak nám chodili nápomocne aj z Klubu dôchodcov, ale aj jednotlivci z obce Kálnica. Som rád, že som zapálil srdcia viacerým ľuďom v prospech užitočnej veci. Chodník sme slávnostne otvorili 2.10.2009 za prítomnosti žiakov beckovskej, kočovskej a kálnickej školy, ako aj za účasti vedenia zo SZV. Účasť spoluobčanov a včelárov z okolia bola cez 80 ľudí. (Za 4 roky návštevnosť na chodníku bola: 497 detí, 337 dospelých, čiže spolu 834 návštevníkov.) Táto myšlienka sa uchytila po Slovensku, obzrieť si ho boli až z Košíc, kde vytvorili podobný chodník v Botanickej záhrade, ale aj na Agrokomplexe Nitra, na škole v Banskej Bystrici a k dnešnému dňu je ich niekoľko desiatok. Prvý náučný chodník nesie meno beckovského rodáka Jozefa Miloslava Hurbana. Potešujúce je, že v roku 2013 za okres Nové Mesto nad Váhom boli vybraté 3 miesta, ktoré sa oplatí v okrese navštíviť, a to Zelenú Vodu, Beckovský hrad a Včelársky náučný chodník v Kálnici. A z toho nášho chodníka sa ľahko dá prejsť na chodník beckovských ochrancov prírody, ktorí nám boli nápomocní pri zameriavaní nášho chodníka, alebo potom priamo na Beckovský hrad.

5. Skanzen v Kráľovej pri Senci je tiež sčasti vaše dielo? Ako člen výkonného výboru som mal možnosť navštíviť všetky včelárske priestory a jedným z nich bol aj skanzen v Kráľovej pri Senci. Pri jeho návšteve som si vlastne spomenul, že ako študenti Strednej poľnohospodárskej školy v Malinove v rokoch 1963 -1967 sme napomáhali záhradnícky skrášľovať tento skanzen, mne sa ušlo zakladať pieskový chodník, ktorý prežil až dodnes, iní vysádzali stromy. Areál má 9 ha a boli tam ovocné sady, zeleninárske políčka i včely. Po nežnej revolúcii tento areál chátral, a tak stálo pred výkonným výborom SZV, čo s tým. Rozhodlo sa, že skanzen zachováme. Zorganizoval som z našej organizácie autobusový zájazd na skanzen, a tam sme sa dohodli, že pomôžeme pri jeho obnove. Od tejto doby tam naši dobrovoľníci zo ZO SZV v Novom Meste nad Váhom už 9 rokov napomáhajú pri opravách striech, údržbe exponátov ako aj výsadbe stromov. Aj na Kráľovej sa vytvoril náučný chodník.

6. Kedy ste sa stali predsedom SZV v Novom Meste nad Váhom? Predsedom som sa stal nečakane uprostred volebného obdobia, keď môj predchodca a priateľ p. Dušan Štefánik umrel. V tej dobe som robil podpredsedu, a tak do najbližších volieb som prevzal túto funkciu. Bolo to v roku 2000. Od tejto doby ma členovia ZO SZV opakovane volili za predsedu.

7. Venujete sa propagácii včielok a včelárstva, robíte prednášky na školách, výstavách, vystupujete v TV Pohoda, prispievate do Kálnických ozvien i Beckovských novín i inej regionálnej tlače, pripravujete knižky... Keď som sa stal predsedom, tak som si predsavzal, že musím nejako spropagovať včelárstvo, a tak som sa na staré kolená začal vzdelávať. Doplnil som si základné vzdelanie z odboru včelárstva, ukončil som ho v Banskej Bystrici a mám dekrét ako prednášateľ na včelie produkty. A tak na požiadanie ZO SZV, klubu dôchodcov, ale aj po dohode so školami a škôlkami robím prednášky so včelárskou tematikou. Najďalej som bol v Nových Zámkoch. Pravidelne robím prednášky na Záhradkárovi a včelárovi v Trenčíne, kde si ma všimli aj médiá, a tak ma môžete vidieť na TV Pohoda, Joj-ke, RTV-SLOVENSKO… Samozrejme, že neustále sa snažím priťahovať mládež zo škôl, mnohé školy ako napr. beckovská, novomestská III. navštívili viackrát chodník, naši včelári boli prizývaní na prednášky k nim do škôl… Takto vznikla myšlienka odvďačiť sa za záujem o včelárstvo, a tak sme vymysleli súťaž Včela v prírode, ktorá má vždy vyvrcholenie na Deň zeme a najlepšie práce propagujeme na Záhradkárovi v Trenčíne, v tomto roku to bol už 9. ročník. Najlepšie práce odmeňujeme medom za spoluúčasti vedúceho odboru školstva p. Heveryho v Centre voľného času, pričom za 1. miesto dávame deťom 3 kg medu, za 2. miesto 2 kg a za 3. jeden kilogram. Včelári rozdajú deťom med v hodnote od 400 do 450 euro. Za naše aktivity nás mestský úrad podporuje finančne 300 eurami každoročne. Školstvo k tomu odovzdá každému pekný diplom. Sporadicky prispievame do novín - BN, KO, Kopaničiar - expres. Svoju históriu sme s p. Černochovou pri príležitosti 90. výročia založenia našej organizácie vydali knižne, 90 rokov včelárstva. V tomto roku oslavujeme 95. výročie od založenia organizácie, a to, čo nám nevošlo do prvej publikácie, sme dali do tejto. Potešujúce na tom je, že včelári sa dnes snažia pri predaji včelích produktov, či už je to med, peľ alebo propolis, oboznámiť a upriamiť pozornosť na ich liečebné účinky v prospech zdravia človeka.

8. Kto sprevádza návštevníkov chodníka? V Kálnici sme vytvoril náučný chodník, a tak aj miestni včelári musia byť aktívnejší, vždy pripravení, že niekto ich včelnicu navštívi, a tak musia mať aj lepší poriadok, prichystané občerstvenie, aby návštevníci boli vždy spokojní. Organizácie, ktoré navštívia náš chodník a sú zďaleka, po požiadaní majú zabezpečenú i stravu. Chodníkom návštevníkov sprevádzajú Ing. Miroslav Borcovan, Alexander Rabatín a ja.

9. Vaša myšlienka na záver? Nie nadarmo sa hovorí, že včela má liek na každú chorobu človeka. A ešte treba dodať, že žiadna dobrá myšlienka by sa nezrealizovala, keby sa nenašli ďalší ľudia ochotní sa s ňou stotožniť a napomôcť ju zrealizovať, a tak dovoľte, aby som poďakoval všetkým včelárom ako aj „nevčelárom" za spoluprácu a pomoc pri včelárskych akciách.

Albert Einstein v roku 1921 vypočítal, že keby zomrela posledná včela, ľudstvo by hladom vymrelo do štyroch rokov.

Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová

Foto: Ján Valovič

FLORA Olomouc

Naši seniori si každoročne plánujú autobusový zájazd. Tento rok sme sa rozhodli navštíviť Flóru Olomouc. A tak 24. apríla 2014 o 7,00 hod. sa autobus riadený p. Jánom Urbanom so 41 účastníkmi zájazdu pohol smerom do Olomouca. Od 9,30 hod. do 14,45 hod. sme sa mohli kochať krásou kvetín, poobzerať sa, prípadne čo - to nakúpiť a občerstviť sa v stánkoch, ktoré lemovali chodníky v celom areáli výstaviska. O trištvrte na tri sa autobus s uchodenými, trošku unavenými, ale napriek tomu väčšinou spokojnými výletníkmi vydal na cestu domov. O 17,00 hod. sa zastavujeme ešte v Květnej v reštaurácii U Sklárny, kde povečeriame. A potom je to už ozaj len minútka do Beckova. O 19,00 hod. je každý účastník zájazdu v poriadku doma. Zase môžeme spomínať na jeden pekne prežitý deň. ***Ing. Mária Mináriková***

Poďakovanie pracovníčke obecného úradu

Za všetkých senior-študentov sa chcem poďakovať pracovníčke OcÚ Beckov p. Janke Ježovicovej, ktorá bola ochotná a nápomocná pri realizácii počítačového kurzu pre nás skôr narodených. Ja ako jedna zo senior-študentov som sa tri roky pokúšala cez nemenovaných ľudí tento kurz vybaviť, čo vždy, žiaľ, zostalo len pri sľuboch. A tak som sa obrátila o pomoc na p. Ježovicovú. Nič nesľubovala, ale, daj sa mi svete, za dva týždne bol počítačový kurz vybavený, a za to jej patrí veľká vďaka! Nie je nič horšie, ako keď prídete niečo vybavovať na úrady, a tam vám pracovníčka úradu povie: však si to pozrite na internete. Pojem internet je nám všetkým jasný, ale tie ostatné úkony nie. A tak 18. 3. 2014 sa začal náš počítačový kurz, ktorý trval jednu hodinu, a takto sme sa stretli štyrikrát. Bolo to veľmi náročné pre tých, čo vôbec nevedeli pracovať s počítačom. Dostali sme veľmi veľa nových informácií, ale pani učiteľka bola veľmi trpezlivá a vysvetlila nám úkony i viackrát. Bolo by dobré, keby sme si to, čo sme sa naučili, mohli i zopakovať a možno sa ešte aj niečo nové naučiť. Ešte raz ďakujem všetkým, ktorí sa podieľali na tejto akcii.

Za dvanástich senior-študentov V. Bučková

Brigáda v parku - ZO JDS v Beckov

V pondelok 31. 3. 2014 organizovala ZO JDS v Beckove brigádu v parku. Okolo 13. hod. popoludní sa 27 dôchodcov zišlo v parku s hrabľami v rukách. Spočiatku sa zdalo, že z brigády nič nebude. Tráva vďaka dlhodobo priaznivému počasiu bola už dosť vysoká, vyhrabávanie išlo ťažko. Ale napokon vďaka dobrej vôli sa urobilo kus práce. Pracovníci z prevádzky hneď všetko odviezli. Po dobre vykonanej práci si brigádnici posedeli a porozprávali sa v klube. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa pričinili o skrášlenie nášho parku. ***Ing. Mária Mináriková***

Výstava bižutérie

Rok ubehol ako voda a znovu tu máme Beckovské slávnosti. A naši dôchodcovia sa už po piaty raz na nich prezentujú výstavou. Tento rok sa rozhodli pre výstavu bižutérie. Od 9 členiek našej organizácie a 3 neorganizovaných sa zozbieralo veľa pekných, zaujímavých náhrdelníkov, náušníc, náramkov, brošní a šperkovníc. Úprimné poďakovanie patrí všetkým tým, ktorí sa nebáli požičať svoje šperky a členkám schádzajúcim sa v klube, ktoré výstavu niekoľko popoludní aranžovali. Srdečné ďakujem posielame touto cestou aj p. Jozefovi Šrámkovi s dcérou Andreou, ktorí zhotovili peknú tabuľu „Výstava“ a p. Ľubošovi Martišovi, ktorý nám vyrobil 20 ks stojančekov, kde sme mohli bižutériu naaranžovať. ***Ing. Mária Mináriková***

Informácia o prevode členských práv a povinností v COOP - Jednota

Vážení občania a členovia spotrebného družstva COOP - Jednota Trenčín, SD. Pre vašu lepšiu informovanosť uvádzam niektoré záležitosti, s ktorými sa mnohí stretávate pri prevode členstva v COOP Jednota.

1. V prípade, že člen družstva zomrie, musí sa jeho majetkových podiel v COOP Jednota Trenčín SD zahrnúť do dedičského konania.

2. Dedič členských práv a povinností poručiteľa, ktorý nie je členom COOP Jednota Trenčín SD môže požiadať družstvo o členstvo v družstve v lehote do 4 mesiacov od právoplatného rozhodnutia (uznesenia) o dedičstve. K žiadosti doloží kópiu dedičského rozhodnutia a doklady po zomretom, a to: originál list majetkový podiel, členskú knižku a nákupnú kartu. Základný členský vklad je 17 eur. Ak poručiteľ mal vklad 4 eurá, dedič po schválení musí doplatiť 13 eur. O žiadosti rozhodne predstavenstvo družstva.

3. Dedič členských práv a povinností, ktorý sa nestal členom družstva z dôvodu, že nepožiadal o členstvo alebo predstavenstvo nesúhlasilo s nadobudnutím členských práv a povinností po poručiteľovi, má nárok na vyrovnací podiel člena, ktorého členstvo zaniklo smrťou. K žiadosti o vyplatenie vyrovnacieho podielu doloží kópiu dedičského rozhodnutia a doklady po zomretom: originál list majetkový podiel, členskú knižku a nákupnú kartičku.

4. Dedič členských práv a povinností, ktorý je už členom družstva, má nárok na vyrovnací podiel člena, ktorého členstvo zaniklo smrťou. K žiadosti doloží kópiu dedičského rozhodnutia.

5. Pri viacerých dedičoch sa členom môže stať len jeden z nich.

Ak člen družstva žije, môže previesť svoje členské práva a povinnosti na inú osobu - nečlena družstva, písomnou dohodou o prevode členských práv a povinností, ktorá podlieha súhlasu predstavenstva. Bez súhlasu predstavenstva je dohoda o prevode členských práv a povinností neplatná. Pri prevode členských práv a povinností vzniká členstvo nadobúdateľovi členských práv a povinností dňom schválenia tejto dohody o prevode členských práv a povinností predstavenstvom družstva.

Vyrovnací podiel fyzickej osoby sa vypočítava z majetkového podielu priznanému členovi pri transformácii družstva podľa zákona č. 42/92 Zb.

Žiadosti adresovať na:

COOP Jednota Trenčín SD, Mierové námestie č. 19, 912 50 Trenčín

Nákupná karta.

Okrem nákupnej karty COOP Jednota Trenčín SD pre členov, môžu o nákupnú kartičku požiadať všetci zákazníci, ktorí chcú nakupovať so zľavami (nemusia byť členmi) na tlačive, ktoré je priamo v predajni COOP Jednota Trenčín SD.

Ak člen nákupnú kartu stratí, má možnosť získať duplikát NK. Tlačivo Žiadosť o vydanie duplikátu sa nachádza vo všetkých našich predajniach Jednoty.

Emília Krchnavá

Základy počítačovej gramotnosti

K atribútom moderného človeka 21. storočia patrí informačná gramotnosť. Informačné technológie nám vstupujú do života a vo veľkej miere ho ovplyvňujú. Mladí ľudia ich už berú ako samozrejmosť, s ktorou boli konfrontovaní od malička. Ale ako sa má v dnešnej, informáciami nabitej dobe, orientovať, vedieť informácie vyhľadávať a pracovať s nimi človek stredného a staršieho veku, ktorý pozná počítač len ako „skrinku s obrazovkou“? A práve tejto cieľovej skupine ľudí bol venovaný edukačný kurz, ktorý sme pracovne nazvali „Základy počítačovej gramotnosti“.

Kurz, ktorý obec organizovala za výdatnej pomoci vedenia Základnej školy J.M. Hurbana v Beckove sa konal v mesiacoch marec - apríl 2014, štyrikrát po dvoch vyučovacích hodinách. Počet účastníkov kurzu bol limitovaný počtom počítačov, a tak sa 12 účastníkov kurzu oboznámilo s prácou s počítačom. Lektorkou kurzu bola Mgr. Anna Čičalová, ktorá sa venovala dospelým „žiakom“ s plným nasadením. Po krátkom „zoznámení sa“ s počítačom, naučila svojich zverencov základy práce v programe WORD, vyhľadávať informácie na internete, vytvoriť e-mailovú schránku, posielať a prijímať elektronickú poštu.

Každá nová vedomosť, ktorú človek získa, zvyšuje kvalitu jeho života a dáva mu možnosť slobodných spoločenských aktivít. Teší nás, že po skončení kurzu sme mali priaznivé odozvy zo strany občanov a boli vznesené požiadavky na pokračovanie kurzu a na prácu v programe Excel i ďalších programoch. Otázka od občanov, či bude v jesennom období vzdelávací kurz pokračovať, bude riešená s novým riaditeľom základnej školy. V prípade pozitívneho výsledku budete, vážení záujemcovia o vzdelávanie, včas informovaní.

Naše veľké poďakovanie patrí vtedajšej riaditeľke základnej školy Mgr. Anežke Ilavskej, ktorá túto aktivitu podporila a umožnila kurz zrealizovať v priestoroch školy a využívať počítačovú techniku. Taktiež poďakovanie patrí Mgr. Anne Čičalovej, ktorá ochotne a trpezlivo kurz viedla. ***J.J.***

Sviatok hudby - organový koncert

Príjemným sa stalo popoludnie 6. júna 2014, kedy mnohí Beckovčania, ale i obyvatelia z okolia, prijali pozvanie na organový koncert. Zorganizoval ho pre nás dôstojný pán farár Mgr. Cyril Adam v rímskokatolíckom farskom kostole po zrešťaurovaní organu, ktorý slúži veriacim od roku 1929. Len prednedávnom sa ukončila druhá časť opráv - drevené časti organu, ktoré realizovala firma, zaoberajúca sa výrobou a opravou organov z Krnova.

Po krátkom úvode sa z chóru ozvali prvé tóny - asi najznámejšie dielo J. Sebastiana Bacha Toccata a fuga d mol. Ľahkosť a profesionalita hráča sa dá zmerať možno práve dokonalou interpretáciou tohto vrcholného diela baroka. Organistkou, ktorá nám sprostredkúvala diela velikána obdobia hudobného baroka, bola Mgr. art. Marta Gáborová, ďalším hosťom koncertu bola pani Jana Šifrová, sopranistka a interpretka speváckych čísel. Poslucháči neostali ľahostajní a odmenili potleskom každé predvedené číslo, dlhotrvajúci potlesk zožala p. Šifrová po predvedení známej Gounodovej Ave Márie. Nádherné čísla si pre nás pripravili obe umelkyne, najčastejšie, pochopiteľne, zneli diela spomínaného Bacha. Záver bol spontánny, srdečný a standing ovation bol naozaj namieste.

Po poďakovaní a odovzdaní kvetov nastala ďalšia príjemná chvíľa. Starosta obce pán Karol Pavlovič s manželkou zablahoželali v mene Obce Beckov i vo svojom mene pánovi farárovi Mgr. Cyrilovi Adamovi k významnému jubileu - 60 rokov, ktorých sa dožil v predchádzajúcich dňoch.

Pri odchode domov si mnohí povedali:
„Pekné požehnané popoludnie to bolo."

Mgr. Anežka Ilavská

Štvornohá klaviristka

„Čo sa za mladi naučíš, v starobe akoby si našiel" - počulo mačiatko hovoriť svoju domácu gazdinú. Nelenilo preto a dalo sa do práce. Jemnými malými labkami cupotalo po klaviatúre, čistiac klávesy a popritom bolo v dome muziky ako na beckovských slávnostiach.

„Keď vyrastiem, budem sa venovať seberovným kocúrikom, gazdiná nech si muzicíruje sama," dumalo mačiatko potmehúdsky, tešiac sa na maškrtu od gazdinej za odmenu.

DJ

HRAD MÁ OPÄŤ KASTELÁNA

Po minuloročnej sezóne, kedy hrad panoval sám sebe, sa vedenie Beckovského hradu rozhodlo vymenovať nového kastelána. Stal sa ním Rudolf Reif, ktorý sa okrem správy hradu venuje aj historickému šermu a umeleckému kováčstvu.

Pán Reif, vaše priezvisko nie je slovenského pôvodu. Viete niečo o svojich predkoch? Moje celé meno má germánsky pôvod. Meno Rudolf pochádza z 9. storočia a znamená statný vlk. Význam priezviska Reif je zrelý a v bavorskom dialekte označuje hmlu. Prirodzene, každého zaujímajú predkovia a ich pôvod. Jedna vetva mojich predkov pochádza z predhoria Šumavy priamo z podhradia hradu Rabí. Druhá vetva pochádza zo Sudet od Šumperka. Z matkinej strany som polovičný Maďar a z otcovej polovičný Čech.

Nielen Vaše priezvisko je netradičné, ale aj výber profesie. Čo Vás viedlo k výberu takéhoto povolania? Pôvodne som mal byť automechanikom, keďže v našej rodine boli tri generácie automechanikov. Ale ja som nechcel. Túžil som robiť niečo, čo ma bude baviť. Pôvodne som chcel byť umeleckým stolárom, no hlásilo sa veľa uchádzačov - chlapcov a skončil som tesne pod čiarou. Ponúkli mi, či by som sa nechcel stať umeleckým kováčom. Toto rozhodnutie dodnes neľutujem a som šťastný, že som si vybral práve kov.

Už počas školy ste začali navštevovať skupiny historického šermu a v súčasnosti ste tiež členom združenia oživenej histórie Bludní rytieri. Na strednej škole som začal v skupine historického šermu S.I.C., ktorá v tom čase ešte patrila pod Tovarišstvo starých bojových umení a remesiel. Tam som sa učil šermovať a tiež som sa učil základom herectva a pohybovej kultúry. Neskôr som sa venoval aj jazdeniu na koni a musel som si vybrať medzi šermom a jazdou. Vybral som si jazdu na koni, no neskôr som sa opäť vrátil k šermu. Bol som členom Tovarišstva starých bojových umení a remesiel, kde som pôsobil pod vedením Ing. Petra Kozu. Podľa mňa ide o jedného z najfundovanejších ľudí na Slovensku, čo sa týka historického šermu. Ukázal mi smer v oblasti výroby chladných zbraní, ale vysvetlil mi aj pravý význam slova rytier. Je to človek, ktorého si nesmierne vážim. V súčasnosti som čestným členom združenia oživenej histórie Bludní rytieri.

Ako člen Bludných rytierov ste sa zúčastňovali aj na Beckovských letných slávnostiach.

K Beckovu, dedine aj hradu, som si vybudoval vzťah. Keďže už od roku 2000 som býval súčasťou BLS a dobýjania hradu, ktoré sa vtedy konalo ešte na lúkach za hradom. Je veľká škoda pre nás aj pre návštevníkov BLS, že posledné roky nie je možné inscenovať dobýjanie hradu z lúk za hradom.

Čím je pre vás Beckov výnimočný oproti iným hradom, na ktorých ste boli? Možno to bude znieť trochu smiešne. Niekedy ľudia majú pocit, keď prídu na nejaké miesto po prvý raz, že tam už predtým boli. Mne sa toto stalo s Beckovským hradom.

V súčasnosti ste kastelánom hradu Beckov, tak nám prezraďte Vaše želania, čo by ste rád videli na Beckovskom hrade. Je tu veľké množstvo materiálu a archeologických nálezov dole v Beckovskom múzeu, ktoré by sa dali použiť na samostatnú výstavu. Avšak treba to konzultovať s vedením Trenčianskeho múzea v Trenčíne. Taktiež exponáty by bolo potrebné odborníkom zaevidovať, roztriediť, zakonzervovať a potom vytvoriť expozíciu. Bola by to výstava, ktorú by uvítali jednak obyvatelia Beckova a tiež aj široká verejnosť.

K hradom patria duchovia a rôzne paranormálne javy. Stretli ste sa s niečím nezvyčajným na Beckovskom hrade? Smiech. Spozoroval som, že počas Veľkej noci, keď sme mali na hrade poschovávané veľkonočné vajíčka, sa zvýšilo množstvo poplachov. Počet poplachov sa znížil po tom, čo sme vajíčka z hradu odstránili. Takže možnosť výskytu duchov na hrade Beckov nepotvrdzujem ani nevyvraciam.

Prezraďte nám, čo sa chystá na hrade tento rok? Tento rok návštevníci môžu vidieť výstavu Papierové kráľovstvo alebo čo všetko sa dá vyrobiť z papiera. Čo sa týka opráv, uskutoční sa výmena drevených konštrukcií a úprava drevených podláh na väčšine horného hradu. Do konca tejto sezóny sa plánuje osadenie parapet a ostení okien v kaplnke a tiež drobné úpravy - odstránenie zásypového materiálu. Budúcu sezónu plánujeme medzinárodné stretnutie umeleckých kováčov na hrade Beckov a takisto, ak sa podarí, by sme radi vybudovali kováčsku dielnu v priestoroch hradnej delovej bašty. Všetkých ľudí, ktorí sa chystajú už dlhší čas na Beckovský hrad - a to nielen zďaleka, ale aj z Beckova, chcem k nám srdečne pozvať, aby videli, aký kus práce sa tu za posledné roky urobil.

Zuzana Masárová

STRETNUTIE S KNIHOU: MARIE DE SAINT-EXUPÉRY - JA A MÔJ SYN

Po minulom článku o sv. Jánovi Pavlovi II. po malom váhaní vyberám dielko, ktoré ma už dávnejšie oslovilo a ktoré vyšlo v roku 1995 v nakladateľstve Vyšehrad. Je to útla knižočka malého formátu v rozsahu asi 150 strán, ktorú som si teraz znova prečítala. Knižka, ktorá pohládza srdce, rozohreje ho, zarosí oči i vyvolá úsmev na tvári. Volá sa Ja a môj syn.

Skladá sa z dvoch častí. Tá prvá - Načúvam piesni svojho stromu - je od Márie de Saint Exupéry a druhá - Listy matke - obsahuje 90 zozbieraných listov od jej syna Antoina. Sotvakedy boli napísané zaujímavejšie stránky vzájomného puta medzi matkou a synom. Antoine sa sám vyznáva, že v živote nenašiel ženu, ktorú by viac miloval a ktorá by viac milovala jeho. Prostredníctvom listov môžeme detailne preniknúť do básnikovho života a prežívať s ním jeho životné cesty.

Pri čítaní pochopíte, odkiaľ vzal Antoine de Saint Exupéry inšpiráciu pre známeho Malého princa, alebo opačne, z čoho čerpala jeho matka. V krátkych textíkoch nás autorka zoznamuje s prostredím, v ktorom Antoine vyrastal. Citujem slová prvej kapitoly, ktoré voľne prekladám z českého textu:

Načúvam piesni svojho stromu

„Sedím pod platanom, ktorý som pred šesťdesiatimi rokmi zasadila, a načúvam piesni svojho stromu. Spieva o mojom detstve. O jednom nádhernom dni môjho detstva: Mám sedem rokov a mám narodeniny. Prebúdzam sa pri sláčikoch cikád, pri poslednej slohe slávika a vybehnem za svojím šťastím. Mamička mi daruje červené pančuchy. Pastier Titus mi dáva zase baránka a ja predsedám krstu oslov. Iba mená im vyberá môj brat Emanuel: môj veľký, múdry brat Emanuel, ktorého nariadenia sú neodvolateľné. Som hrdá na červené pančuchy a idem na svojom oslíkovi pozrieť sa na svoje kráľovstvo. Na počesť sviatku musím dať každému dvojitú dávku: dvojitú dávku trávy králikom, zrno hrdličkám, muchy rosničke v banke, nazbierať rosu pre umierajúceho čmeliaka a pozrieť sa, či sa poľná myška konečne prebudila v postieľke z machu. Chrobáčiky budú už „vyliezať“ a vyžadujú dvojitú dávku lístia. To všetko dá veľa práce, ale tiež koľko radosti!“

Z týchto riadkov cítiť iskrivé záchvevy radosti z maličkostí všedného dňa a z iných zas hlboký smútok, keď sa jej milovaný Antoine nevráti z posledného letu z Afriky. Stretáva sa s ním pri pohľade na hviezdy, kadiaľ tak často brázdil lietadlom hviezdne dráhy. Staručká grófka a zároveň nežná matka, prežila celú svoju rodinu v samote, vo viere prijímala údery života i balzam dobrého Samaritána. Výber uvedených textov autorky dosvedčuje, že so svojím synom boli jedno srdce a jedna duša. Obaja vnímaví na detail, hľadajúci význam, nachádzajúci posolstvo, ktoré ohlasuje to jedno jediné, nachádzajúce sa v každej bunke stvorenia. Je to oslava veľkosti stvorenstva a pokora pred Stvoriteľom. Čistota ich sŕdc a hľadanie podstaty spôsobuje katarziu aj nášho srdca, ktoré je smädné po láske. Ktoré hľadá pravé priateľstvo, ktoré dvíha k nebu a nezahanbuje, ktoré nachádza stopy dobra vo všetkom, čo existuje okolo nás i v nás. Tak, ako Antoina priťahovali vesmírne a neznáme priestory našej Zeme a galaxie, tak túto túžbu vložil do svojich listov, ale aj ostatných diel, ktorými si vydobyl zaslúžené miesto medzi autormi medzivojnovej literatúry, a to nielen francúzskej.

Antoine nikdy v živote neoddeľoval činnosť od meditácie. Rozjímal i počas letov a rovnako tak vo svojich dielach privádza čitateľov bez akéhokoľvek prerušenia deja k meditáciám. Jeho humanizmus dáva každému činu vysoký mravný cieľ.

Sklamanie

„Sme nesmierne vzrušení: strýko Fernand ohlásil, že príde s princmi, možno že to budú dokonca králi… „S princmi? Poznáme princov z rozprávok… alebo s kráľmi? Kráľa Šalamúna… Traja králi… trochu Ľudovíta XIV… Princ? Ten asi príde na bielom koni a králi zase v kočiari alebo na ťavách… rozhodne neprídu dostavníkom. Deň plynul v samých dohadoch…“ A keď prídu traja obyčajní ľudia, malá Mária ostáva sklamaná, vyjadruje sa tak, ako to vtedy cítila. Vo svojich krátkych príbehoch sa vyjadruje írečito a pravdivo: „Čože? Toto že je princ? Alebo hádam kráľ? Ten pán podobný každému inému človeku? Mám strašnú chuť vyplaziť na neho jazyk!“

Kaplnka

V piatok je vždy v kaplnke omša; ideme chodníkom nazývaným „Cesta našej panej“ v spomienke na babičku, ktorá ju navrhla. Kaplnka je vedľa cesty, kedysi to bol farský kostol. Moji bratia miništrujú a ja idem na chórus počúvať, ako otec hrá na organ. Hrá živým i mŕtvym, lebo kaplnka je taktiež hrobkou. Celá rodina sa tu zhromaždí, aby čakala na Zmŕtvychvstanie. Vonku je počuť spev cikád a hrdličiek, možno spievajú omšu za zosnulých.

Nasledujúca kapitola prináša v poslednom riadku tak známy citát z Malého princa:

Pri kúpeľnom prameni

„Vodenka,“ hovorí slepý harmonikár: …„Tu máte pekné zamestnanie, dávate ľuďom piť.“ „Ale ľudia nemajú naozajstný smäd. Tu sa voda kupuje, nie je dobrá pre srdce.“ … A harmonikár preludoval a dievčina merala vodu z prameňa. Ale iba „jej úsmev bol dobrý pre srdce.“… Poslednú nedeľu strávili v lese: „Duša, citlivosť tohto kraja sa uchýlila do lesov,“ povedala dievčina. „Cítite, ako sa brezy chvejú?“„Kráčame pomedzi vres, a keby tento kraj mal nejaké povesti, na tunajších čistinkách by tancovali víly.“ Išli dlho mlčky. „Vodenka,“ povedal neskôr, „boli ste roztomilý sprievodca. Boli by ste ním i pre život?“ „Neviem,“ riekla. „Čo viete o mne, nakoľko ma poznáte?“ „Správne vidíme iba srdcom,“ povedal slepý harmonikár. „To hlavné je očiam neviditeľné.“

Táto poviedka sa mi veľmi páči, vyberám aspoň niečo:

Posledné Vianoce v Cabris

Dôstojný pán vystúpil na kazateľnicu: „Drahí farníci,“ vyriekol, „veľká ohavnosť a spúšť, ktoré predpovedal prorok Daniel, dosiahli vrchol. Ten, kto počúva, nech pochopí. Mocní tohto sveta vyhlásili vojnu a tie kobylky - Číňania, sa valia ako lavína. Možno, že tohoročné Vianoce budú posledné. Musíte sa na ne pripraviť sviatosťou pokánia.“ Nemáme v tomto článočku dosť miesta na opis obiet, ktoré prinášali obyvatelia Cabris počas polnočnej, ale jednotlivci - ako spolok kolkárov, slečny z výboru na prípravu plesu, kňaz a rehoľník, pastieri atď., priniesli pred oltár svoje malé i veľké obety… Alkoholici neokúsili ani glg alkoholu, lovci nezabíjali zvieratá, slečny tancovali len štvorylky a stará grófka, ktorou je asi samotná autorka na konci prináša svoj dar: „Pane Ježišu,“ hovorí stará pani a grófka, „som rada, že zomriem. Aspoň uvidím úplne zblízka hviezdu Malého princa. Čo ti môžem obetovať, Pane? Milovala som svojho blížneho, ale nenávidela mačky. Napriek tomu už tri týždne našli u mňa útočisko tri mačky, ktoré opustila moja susedka. Nech je ich mňaukanie príhovorom za mňa, Pane.“ Celý príbeh sa končí úspešne: Keď obetovanie darov skončilo, omša pokračovala. Nikdy neboli spevy tak nádherné; nikdy organista, ktorý bol zároveň architektom, nenašiel akordy tak vznešené. Nikdy to neznelo tak dodekafonicky. Všetci zanôtili Benediktus. Požehnaný, ktorý prichádzaš v mene Pánovom. Tu sa zem zachvela. Zadul mocný vietor a prišiel Pán. A Číňania sa dali na ústup. Obaja protivníci sa objali. Obeta dediny Cabris zachránila svet.

V druhej časti knihy, kde sú zozbierané listy jej syna Antoina, vyberám pár textov, pretože čo list, to perla a hĺbka. Svojej matke v listoch z veľkej úcty a lásky vyká. Svoje listy začína vždy srdečným pozdravom a končí ich vyjadrením lásky k nej: Napr.: 10-ročný: Zbohom, milovaná mamička, veľmi by som Vás chcel zase vidieť. Zajtra mám sviatok. Zbohom, drahá mamička. Bozkávam Vás z celého srdca. Nežne Vás bozkávam. Váš milujúci syn Antoine.

17-ročný píše z Paríža matke o biblii: Práve som si čítal trochu v biblii. Je to prekrásne. Aká sila v tom prostom štýle a koľko je v tom často poézie! Prikázania, ktoré sú aspoň na dvadsiatich piatich stranách, sú majstrovské diela zákonodarstva a zdravého rozumu. Zákony morálky sa všade skvejú svojou užitočnosťou a krásou: je to skvelé. Čítali ste Šalamúnove Príslovia? A Pieseň piesní, aká krása! V tejto knihe nájdeme všetko…

21-ročný píše zo Štrasburgu: Moja mamička, napísal som Vám predsa list skoro na desať strán. Vy ste ho nedostali? Písal som Vám ho raz v noci v pohotovosti - pri malom potôčiku pri mesačnom svetle. (Riskoval som, že ma za to potrestá vojenský súd, pretože v noci, keď mám pohotovosť, sedím…).

22-ročný: Mamička, čo robíte? Maľujete? Nič ste mi nepovedali o svojej výstave a taktiež nič o tom, ako Vás Lépine ocenil. Napíšte mi. Vaše listy pôsobia tak blahodarne, prinášajú mi osvieženie. Mamička, ako to robíte, že Vás napadnú také rozkošné veci? Bývam z toho dojatý celý deň. Potrebujem Vás práve tak, ako keď som bol celkom malý chlapec… Vy ste to najkrajšie v mojom živote. Dnes večer sa mi cnie po domove ako decku. Mamička, tak by som chcel byť u Vás! Keby ste vedeli, ako Vás mám zo dňa na deň radšej! Keď som sa vrátil, našiel som Váš list. Robí mi spoločnosť. Môžete si byť istá, mamička, i keď nepíšem, i keď som chlap mizerný, že sa nič nemôže vyrovnať Vašej láske. Je to niečo, čo nie je možné vyjadriť a čo som nikdy nedokázal povedať. Ale je to uložené nesmierne hlboko, je to úžasne isté a trvalé. Mám Vás rád, ako som nikdy nikoho nemal.

Z Paríža píše o svojom povolaní letca ako 24-ročný: Absolvoval som jeden veľký krásny let. Mamička, zbožňujem toto povolanie. Nedokážete si predstaviť to ticho, to osamotenie, s ktorým sa stretávame vo výške štyritisíc metrov celkom sami so svojím strojom…

Často sa zdieľa aj so svojou literárnou tvorbou: Po troškách taktiež pracujem na tom svojom románe. Louis je ním úplne nadšený. (Francúzska veľvyslankyňa) ma predstavila hádam tisícke vysokých osobností s týmto označením: „Veľmi talentovaný spisovateľ!“ Napíšte mi a odpovedzte mi, čo sa hovorí o mojej knihe. Môj román trochu zaháľa, ale robím značné pokroky vo svojom vnútri. V každej sekunde sa snažím dobre pozorovať a ukladám do seba.

V čase vojny a v túžbe napísať svoju „knihu kníh“, my už vieme, že pôjde o Malého princa: Zo smrti strach nemám, ale nemám rád, keď sa útočí na duchovné spoločenstvo. Chcel by som, aby sme všetci sedeli spolu okolo bieleho stola. Je tak málo o čom hovoriť: nebezpečná misia, jedlo a spánok. To ma zúfalo málo „uspokojuje“. Srdce potrebuje úplne iný tréning. Pramálo ma teší, čím žije naša doba. Jedinou osviežujúcou studničkou sú mi spomienky z detstva: vôňa štedrovečerných sviečok. Duša je dnes vyprahnutá ako púšť. Ľudia umierajú smädom. Mohol by som písať. Čas mám, ale nie som ešte schopný písať, moja kniha vo mne ešte nedozrela. Myslím knihu, ktorá by „darovala piť“!

V máji 1944 dostal Antoine od amerického generála Eakera ako „osobný dar“ výnimočné povolenie k piatim prieskumným letom. Vtedy sa dozvedel, že dom jeho sestry bol zbombardovaný. Zámok v Saint Maurice musela jeho matka predať. Vo svojich 44 rokoch bol najstarším vojenským pilotom na lightningu. Z piatich letov to bol už deviaty, kedy v ranných hodinách vzlietol zo základne na Korzike, z ktorého sa už nevrátil. Vody Stredozemného mora sa stali jeho hrobom.

Borgo, júl 1944 - posledný list, ktorý prišiel až rok po jeho zmiznutí: Moja maminečka, Tak by som Vás chcel zbaviť starosti o mňa, tak by som chcel, aby ste dostali môj list. Darí sa mi veľmi dobre. Naozaj. Ale som strašne smutný, že som Vás tak dlho nevidel! A mám o Vás starosť, moja staručká, milovaná maminečka! V akej to žijeme nešťastnej dobe! Zabolelo ma srdce, že Didi (sestra) stratila svoj dom. Ach, mamička, tak by som chcel, aby som jej mohol pomôcť! Ale nech so mnou pre budúcnosť rozhodne počíta. Kedy len bude možné povedať tým, ktorých milujeme, že ich milujeme?

Mamička, pobozkajte ma, tak ako ja Vás z celého srdca bozkávam. Antoine

A týmto končím výber z knihy, ktorou som bola fascinovaná a verím, že sa čitatelia Beckovských novín nenudili! Teším sa na ďalšie stretnutia nad hodnotnými knihami.

Vaša Sr. Anežka Žatková

Antoine Marie Roger de Saint-Exupéry, francúzsky spisovateľ a letec (29. júna 1900 Lyon, Francúzsko - 31. júla 1944 (44 rokov) záliv Carqueiranne, Stredozemné more).

Ak vás článok zaujal, nájdite si na internete ešte zaujímavé obrázky, rodostrom a iné informácie.

BECKOVSKÍ ORGANISTI: SR. ŠTEFANA HRUŠOVSKÁ

Milá, vždy usmiata s krásnym, melodickým hlasom - to je najčastejšia charakteristika sestričky Štefany od tých, ktorí ju poznajú. V Beckove je veľmi známa, pretože v súčasnosti vykonáva službu organistky v katolíckom farskom kostole. Je členkou rehoľného spoločenstva Kongregácie školských sestier de Notre Dame, ktoré žije a pôsobí v našej obci už dlhé roky. Pri príležitosti spomienok na beckovských organistov vám sprostredkovávam rozhovor nie len o hudbe…

Ako dlho už hráte na organ? A ako sa to vlastne začalo?

Moje hranie sa začalo najskôr harmonikou. Bol to môj obľúbený nástroj a veľmi som túžila naučiť sa na ňom hrať. Žila som v skromnej kresťanskej rodine a peniaze na harmoniku mi rodičia nemohli dať. Moju túžbu vycítil bratranec a harmoniku mi kúpil. Hneď som začala s výučbou u vtedajšieho pána učiteľa, ktorý nás v škole učil matematiku a hudobnú výchovu. Hranie aj teóriu som si osvojila rýchlo. Po čase však harmonika bola pre mňa malá a bolo treba kúpiť väčšiu a ako som spomenula, rodičia - aj keď veľmi chceli, nemohli mi nástroj kúpiť, peniaze boli potrebné inde.

Pomohol opäť bratranec?

Nie, harmoniku sme už nekúpili, ale v tom čase bol náš kostol bez organistu a mojej mamke napadlo, že by som mohla skúsiť s hrou na organ, ona videla a vedela, že hranie mi je veľmi blízke a že ma to aj baví a bola by škoda v tom nepokračovať.

Takže ste vymenili harmoniku za organ?

Áno, najskôr to bol však nácvik nie na klasickom organe, ale na harmónium. To je nástroj s pedálmi, ktorými sa vháňa vzduch do mechov a rozozvučia nástroj. Zaobstarali sme harmónium a doma som trénovala.

Kto Vás vyučoval?

Vyučovala ma učiteľka hudby z vedľajšej dediny, kam som dvakrát do týždňa dochádzala. Spolu sme už trénovali celý Kancionál - to je vlastne kniha, v ktorej sa nachádzajú všetky notové záznamy omšových piesní ako aj ich texty. Bola to veľmi dobrá pani učiteľka, tiež organistka, ktorá mi dala kvalitný základ ku hre na organe.

Nebolo náročné preorientovať sa z harmoniky na organ?

Zozačiatku áno, pretože ľavou rukou som na harmonike hrala len basy a pri organe už som musela preorientovať ľavú ruku na hru na klávesoch. Ja som si zvykla veľmi rýchlo. Moja túžba hrať na oslavu Božiu to všetko prekonala. A tak som po čase začala hrať už aj v kostole, a to hneď celé sväté omše. Mala som vtedy len 15 rokov. Veľmi mi pomáhala moja mamka, bola dobrá speváčka a keď som začala hrať, ona podporovala môj spev, pretože nebolo ľahké súčasne hrať aj spievať. A bola som jej veľmi vďačná, že ma tak podporovala.

A talent ste zdedili po mamke iba Vy, alebo aj Vaši súrodenci?

Hudobný talent po mamke sme zdedili všetci štyria súrodenci. Sestra doteraz spieva v kostole, ona má nádherný, plný a melodický hlas a veľmi citlivé hudobné ucho. Aj najmladší brat je spevák. Ja som jediná k svojmu spevu pridala aj hru na hudobný nástroj.

Odkiaľ vlastne pochádzate? Aké bolo Vaše rodinné zázemie?

Pochádzam z Východného Slovenska, a to z krásnej podtatranskej dedinky Štrba. Tu žila celá naša rodina, dokonca otcov brat s manželkou a deťmi žili s nami v jednom dvore. Boli sme tradičná kresťanská rodina a moja mamka s otcom nás všetkých štyroch viedli svojim príkladom k tým skutočným a pravým životným hodnotám. Vždy sme cítili ich vďačnosť, s akou nás deti prijímali a dostali sme veľa lásky. Ja som si dokonca aj z úcty a na pamiatku môjho otca Štefana vybrala rehoľné meno.

Z Vás je naozaj cítiť, že ste dostali dobrý základ v rodinnom prostredí. Preto ste sa aj rozhodli pracovať a pôsobiť ako školská rehoľná sestra?

Ja som vlastne zozačiatku ani nemohla študovať. Bol hlboký komunizmus, a keďže som chodila do kostola a ešte tam aj hrávala, mala som záznam v triednej knihe, že som nespôsobilá na štúdium - aj napriek tomu, že som mávala vždy samé jednotky. Mohla som ísť len na dvojročné učňovské štúdium a po jeho absolvovaní som pracovala v štátnom podniku ako robotníčka. Prijala som to. Vždy som verila, že Pán Boh má môj život pevne v rukách a že má so mnou svoj plán. Aj keď mi bolo ľúto, že nemôžem študovať, nehnevala som sa, práve naopak, bola som vďačná za všetko, čo som prežila aj ako robotníčka pletiarka.

A ako ste sa teda dostali k štúdiu? Viem, že ste aj vyučovali na všetkých svojich doterajších pôsobiskách.

Počas totality sa mi nedalo študovať. Podarilo sa mi však ešte počas zamestnania v Tatrasvite urobiť si maturitu. Vysokú školu so zameraním na vyučovanie aj náboženskej výchovy som absolvovala už ako rehoľná sestra.

Vy ste poznali sestričky aj za totality?

Áno, a vlastne stalo sa to cez hru na organ. Keď bol môj otec na liečení, chodievala som za ním často na návštevy, kde som sa zoznámila s veľmi milým dievčaťom, stali sme sa priateľkami. Bola to veľmi dobrá klaviristka, ale mala záujem naučiť sa hrať aj na organe. Ja som ju teda začala vyučovať v hre na organ. Prostredníctvom tejto priateľky som sa zoznámila s prvými sestrami de Notre Dame. Bolo to však veľmi nebezpečné a všetko muselo prebiehať veľmi tajne. Dokonca ani moja mamka nevedela, že chodievam na víkendy do Beckova k sestrám. Bolo to v roku 1977. Nemohla som to prezradiť, aby som neohrozila hlavne sestry. Vtedajší režim veľmi mal snahu zamedziť akémukoľvek dorastu. A pán Boh nás chránil celé tie roky, ako sme sa tajne stretávali. Po páde komunizmu, keď som už vlastne všetkým mohla oznámiť, že som rehoľná sestra, nikto ani nebol prekvapený. Oni to vraj z môjho spôsobu života a správania akosi cítili, ale nikto nepovedal ani slovo.

Kde ste mali svoje prvé pôsobisko ako rehoľná sestra?

Moje prvé pôsobisko bolo v roku 1990 v meste Svit na Východnom Slovensku, tam som bola dva roky. Potom nasledoval na šesť rokov Beckov. Tu som už vyučovala náboženstvo a aj som prijala službu organistky vo farskom kostole. Na ďalších päť rokov som bola preložená do Piešťan, potom od roku 2003 - 2005 som sa nachvíľku vrátila na Východ do Košíc. Odtiaľ som sa presunula ešte východnejšie, a to do Vranova nad Topľou, kde som pôsobila až do roku 2013. Na všetkých mojich doterajších pôsobiskách som vyučovala náboženstvo na štátnych školách, a to všetky ročníky.

Ako Vás prijímali deti a kolegovia ako rehoľnú sestru?

Musím povedať, že kolegovia vždy cítili, čo je vo mne. Cítili, že ich mám rada a boli otvorenejší. A deti boli rôzne, čím však východnejšie, tým ukáznenejšie, tam deti žijú v skromnejších podmienkach a je to cítiť na ich správaní. Samozrejme, že všade sa nájdu výnimky, ale láska, ktorú som sa im snažila sprostredkovať, robila naozajstné zázraky. Aj keď som od detí zažívala vyrušovanie, či nedisciplínu, vždy som sa im snažila dať najavo, že aj tak ich mám stále rada.

Znamená to, že bez podmienok?

Áno, iba taká láska má zmysel a je pravá. Pokiaľ začneme dávať podmienky, už to nie je pravá láska. Jednoducho povedané, tie deti museli pocítiť, že verím v bezpodmienečnú lásku, ktorou je Boh, a to som im chcela odovzdať. Opakujem, iba taká láska robí zázraky, aj v rodinách a vôbec kdekoľvek, v akomkoľvek spoločenstve ľudí - ak prijímam toho druhého aj s jeho chybami a aj napriek tomu sa rozhodujem ho stále milovať - to je pravá láska. A pokiaľ vieme odpúšťať - potom je už všetko na dobrej ceste. To sa mi celý život potvrdzuje, hlavne medzi deťmi, že láskou a odpúšťaním ideme tým správnym smerom k Bohu, pretože on sa tak denne chová voči nám a keď je odpustené mne - dennodenne, prečo by som neodpustila aj ja.

Odkiaľ majú ľudia k tomuto vlastne zobrať silu? A odkiaľ ju čerpáte Vy?

Jednoznačne z modlitby a z čo najčastejšieho sv. prijímania. Veľkým príkladom mi už na začiatku môjho rehoľného života boli spolusestry, ktoré svojim životom vydávali krásne svedectvo o láske k Bohu a blížnemu. Všetky moje stretnutia, aj tie tajné v Beckove, boli veľmi obohacujúce. Som vďačná za každú sestru našej kongregácie, za ich život žitý v láske, dobrote a obete. Napriek tomu, čo všetko prežili, hlavne za totality - príkoria, útoky na vlastnú osobu aj vieru - všetky si zachovali príkladné vlastnosti. A táto sila svedectva každej mojej spolusestry o Božej láske a dobrote je mi veľkým nasledovaniahodným vzorom. Som vďačná Pánu Bohu za všetky okolnosti v mojom živote a aj za to, že som naozaj šťastná.

Tak toto je naozaj hlboké a úprimné svedectvo. Priznám sa, že rozhovor s Vami bol aj pre mňa veľmi obohacujúci a som presvedčená, že aj pre čitateľov našich Beckovských novín.

Mgr. Petra Šutovská

SVÄTODUŠNÝ VÝLET 8. 6. 2014

Prvé, čo možno každého napadne pri výraze „bratislavské chrámy," sú asi veľké nákupné centrá, ktoré sú slovačou v dnešnej dobe tak húfne a s obľubou navštevované nielen vo všedné dni, ale aj najväčšie sviatky. Tohtoročný svätodušný výlet mal však za cieľ ukázať skutočné kostoly v našom hlavnom meste a je ich tam toľko, že sme všetky ani za celú sobotu nestihli… Tie, čo sme ale „stihli," stáli naozaj za to. Evanjelické kostoly sú typické skromnou až strohou výzdobou, zato zaujímavými architektonickými a často na svoju dobu odvážnymi riešeniami a určite sú zaujímavé nielen pre evanjelikov. Neuveriteľné, čo všetko dokázali ľudia vymyslieť alebo vybudovať už pred mnohými rokmi.

Všade nás privítali a venovali sa nám skutočne veľmi srdečne, či už samotní bratia alebo sestry farárky ako v novom, krásnom evanjelickom kostole v Petržalke, či v kostole s pozoruhodnou architektúrou a úžasnou vyhliadkou z kostolnej veže v Prievoze. Alebo vo Veľkom (naozaj veľkom!) evanjelickom kostole na Panenskej, kde sa konajú bohoslužby pre „prešporákov" nielen v slovenskom jazyku, ale aj v maďarskom a nemeckom.

V Malom kostole sme si vypočuli výklad čerstvého maturanta, a ten nás všetkých svojimi znalosťami a pútavým rozprávaním „teda dostal," ako sa hovorí, bol skutočne skvelý! V každom z nás určite okrem malého organového koncertu od práve skúšajúceho kantora zanechal hlboký dojem aj veľkolepý obraz od maliarky Janky Krivošovej o histórii kresťanstva až po dnešné dni. Kostolom a farou na Legionárskej ulici nás previedli brat farár spolu s bratom presbyterom a bolo čo pozerať, veď dokázali v dnešnej dobe nielen zveľadiť kostol, ale aj v reštitúcii navrátenú nemocnicu. Pred sto rokmi vysvätená budova Evanjelickej nemocnice, sirotinca a domova diakonis, žien, ktoré zasvätili svoj život starostlivosti o chorých, bola v 50-tich rokoch zoštátnená. I v tomto období však zostala špičkovou nemocnicou, konala sa v nej napríklad prvá transplantácia srdca vo vtedajšom Československu. Dnes budova patrí dvom bratislavským cirkevným zborom: Bratislava Dúbravka a Bratislava Legionárska a vytvorili v nej Evanjelický dom starostlivosti. Budova je národnou kultúrnou pamiatkou a nachádza sa v nej jedáleň u Lenky, kde sme sa naobedovali, známa kaviareň Scherz, kde sme si zase dali niektorí kávičku, niektorí pivko, ale aj lekáreň, ambulancie všeobecného lekára a špecializovaných doktorov, advokátska kancelária, redakcia časopisu Týždeň či klinika plastickej chirurgie. A hlavne je to miesto diakonie - nachádza sa tu hospic pre seniorov a tiež ubytovanie pre študentov vysokých škôl. Hneď vedľa je historický Evanjelický cintorín Kozia brána, ktorý predstavuje zároveň jednu z najväčších zelených plôch v Starom Meste.

Určite jedným z najväčších zážitkov bola aj návšteva bohosloveckej fakulty. Veď len tak sa tam nedostanete, ak nie ste študentom či prednášajúcim. Fakulta spolu s internátom bola pre nás miestom do vtedy nevídaným, za to pre našu pani farárku miestom plným spomienok a tak nás spolu so sestrou spirituálkou previedli po učebniach, internáte, aule, vestibule s krásnymi maľbami, jedálňou s malým občerstvením. A tiež kútikom s tehličkami alebo kameňmi s názvami všetkých, ktorí na stavbu fakulty prispeli. A my sme si hrdí mohli fotiť tehličku s názvom: Cirkevný zbor Beckov - Kálnica. ***(LM)***

Jan Hus - pomník v Brezovej pod Bradlom

Je to jediný pomník na Slovensku venovaný pamiatke tohto mysliteľa, teológa a martýra, ktorý obetoval život za svoje myšlienky. Bol odhalený 9. júla 1922, autorom je František Fabiánek. Pomník je umiestnený v rovnomennom parku, má tvar pylónu, na ktorého vrchu je umiestnená busta Jana Husa a tvar zlomeného kríža. Zo všetkých strán sú textové tabule z tmavého podkladu s vyrytými bielymi písmenami. Pôvodne stál na Hornom rade, pri výstavbe sídliska mu však hrozilo poškodenie, a tak bol v júni 1988 preložený na terajšie miesto v parku. Každý rok sa pri tomto pomníku koná spomienková slávnosť na počesť Jana Husa.

DJ

Myšlienky Jana Husa

Výroky stredovekého náboženského mysliteľa, reformátora a kazateľa Jána Husa (1369 Husinec - 6. 7. 1415 Kostnica)

* Ak nemôže pravda byti prejavená bez pohoršenia, lepšie je prijať pohoršenie, než pustiť pravdu.
* Kto hovorí pravdu, hlavu si rozbíja.
* Pápeži zaiste môžu klamať, ale Boh neklame.
* Tedy, verný kresťan, hledaj pravdy, počuj pravdu, uč sa pravde, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, bráň pravdy až do smrti: neboť pravda ťa vyslobodí od hriechu, od diabla, od smrti duše a konečne od smrti večné, ktorý jest odlúčenie večné od milosti Božej… (Výklad viery, 1412)
* Zlorečený je ten, kto pre skývu chleba opustí pravdu.
* Boh nebude milosrdný len tomu, kto nebude milosrdný.

DJ

Nie je dôchodca ako dôchodca

Ako dnes žijú naši dnešní dôchodcovia? Veľmi ťažko. Celý život pracovali a dnes im štát posiela len akúsi almužnu. Nikoho pomaly nezaujíma, keď mu to nevychádza. Privítal som možnosť zoznámiť sa so sociálnym systémom dôchodcov v Nemecku v jednom takomto zariadení, v Apolde, kam vysiela našich mladých aj Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku.

Carolinenheim je centrum sociálnych služieb, v ktorom sú umiestnení nielen ťažko chorí, ale aj dôchodcovia, ktorí si užívajú jeseň svojho života. Každý dôchodca tu má svoju bunku, v ktorej má zabezpečené všetky svoje potreby. Spoločná je jedáleň, spoločenská miestnosť, kde sa konajú pravidelné prednášky o zdraví, dokonca o moderných technológiach. Pravidelne tam dochádza kaderníčka, vizážistka, majú zabezpečené pravidelné zdravotné prehliadky, pedikúru, výlety do blízkeho okolia, a napr. štvrtky sú venované hudbe svojich rokov.

Toto zariadenie ale využívajú aj dôchodcovia, ktorí bývajú doma, ale každý deň ich zváža do tohto zariadenia autobus a využívajú ho ako denný stacionár. A ako to teda je s platením?

Dôchodcovia v Nemecku predsa taktiež pracovali, ale dostávajú mesačnú penziu neporovnateľne väčšiu, ako naši dôchodcovia, a teda môžu si dovoliť prežiť jeseň svojho života zo starostlivosťou, ktorú potrebujú a ktorá im vyhovuje. No a ak im to niektorým nevychádza, tak im to jednoducho doplatí štát.

Taktiež som bol pozrieť kostoly, ktoré sa už dnes pripravujú na rok 2017, kedy si bude Evanjelická cirkev pripomínať 500 rokov od reformácie. V Nemecku nechcú nechať nič na náhodu, a preto už teraz je väčšina kostolov v rekonštrukcii. Zvlášť pozornosť je venovaná hradu Wartburg, na ktorom Dr. Martin Luther preložil Nový zákon do nemčiny a kostolom vo Wittenbergu, kde boli slúžené prvé evanjelické Služby Božie a taktiež chrámu, kde Dr. Martin Luther pribil svojich 95 výpovedí a kde je pochovaný.

Peter Kočický

Návšteva hradu

Počas stretnutia presbyterov Považského seniorátu v Beckove v sobotu 12. apríla 2014 sa tešili z návštevy Beckovského hradu aj bratia generálny dozorca MUDr. Imrich Lukáč, CSc. a riaditeľ GBÚ Ing. Dušan Vagaský. Stretnutia presbyterov POS sa konajú pravidelne na jar v našom cirkevnom zbore. V tomto roku sme privítali okolo 90 presbyterov. Prednáška, ktorú predniesol riaditeľ GBÚ Dušan Vagaský, bola tento rok venovaná financovaniu cirkvi. Všetkých pozdravil brat generálny dozorca Imrich Lukáč, sestra seniorka POS Eva Juríková a taktiež brat seniorálny dozorca POS Svetozár Naďovič.

Zborový dozorca ECAV Beckov

AKO VIDÍM BECKOV - vernisáž výstavy Miroslava Volníka

V piatok 18. júla 2014 v predvečer Beckovských slávností 2014 sa konala v klube pri parku vernisáž, ktorú usporiadalo OZ J.M. Hurbana v Beckove pod názvom AKO VIDÍM BECKOV. Výstavu za pomoci Petra Kočického, predsedu OZ J.M. Hurbana, a Miroslava Volníka, autora vystavených kresieb, pripravila Mgr. Dana Badžgoňová a verše zarecitovala p. uč. Ružena Bandúrová. 18 kolorovaných perokresieb rozmerov 30 x 40 cm si prišlo pozrieť vyše 20 hostí z Beckova, Kálnice a okolia. Kresby zobrazovali známe beckovské lokality, ako sú Beckovský hrad a obec z rôznych uhlov, pohľady na Oboru so stromoradím, beckovské kvety aj loďky na Váhu. Tie posledné sa tak zapáčili, že si ich neznámy ctiteľ diel p. Volníka odniesol v nedeľu dopoludnia bez zaplatenia.

Miroslav Volník: „Každý z obrazov je mojou reakciou na prežité. Niekde som bol, niečo som videl, zažil a bolo mi to milé. Príjemné zážitky a skúsenosti zachytím perom a štetcom, tušom a farbou na biely papier. Výstava a jej názov by mali vystihovať to, že za každým obrazom je nejaká príjemne prežitá chvíľa, pozitívna skúsenosť, videnie niečoho pekného, hoci len na malú chvíľu.“ Miroslav Volník je členom Klubu výtvarníkov pri Posádkovom dome v Trenčíne, s ktorým pravidelne vystavuje. Beckovskej výstave predchádzala v apríli 2013 výstava v galérii Posádkového klubu v Trenčíne pod názvom Tak to vidím. Jej súčasťou bolo aj týchto 18 vystavených obrazov.

Ozvláštnením výstavy bola plastika šaša Becka z dielne profesionálnej výtvarníčky a beckovskej rodáčky Jany Soukeníkovej. ***(b)***

Beckovský hrad na grafikách Jany Soukeníkovej

V poslednom období častejšie informujeme o tvorbe našej rodáčky Jany Soukeníkovej (1961), rod. Ondrejovičovej, žijúcej v Plzni. Pre úplnosť dodajme, že Jana Soukeníková sa už štvrťstoročie vracia vo svojej tvorbe po námety do Beckova, či už sú to pohľadnice (vydala ich asi dvadsať druhov), vstupenky na bývalé Beckovské letné slávnosti, skladačky, knižka Odkaz minulosti alebo séria obrázkov Beckovského hradu (akryl na lepenke rôznych veľkostí), ktoré ste mali možnosť vidieť počas osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci v roku 2008. V tomto roku pripravila pre milovníkov Beckova päť kolorovaných grafík zobrazujúcich Beckovský hrad v hnedých farbách s červeným akcentom, ktoré pre nás iste nezabudne pribaliť do dovolenkového kufra. ***(b)***

Prianie dovolenkárom

V tomto prázdninovom období si väčšina z nás snaží pripomenúť to bezstarostné obdobie z pred niekoľkých rokov, či desaťročí, keď sme boli deťmi. Niektorí sa vracajú počas dovoleniek do svojej rodnej obce, z ktorej odišli za prácou alebo za partnerom do iného mesta. Beckov im opäť pripomenie detské roky, ktoré trávili so svojimi rodičmi. Dnes ich však, bohužiaľ, navštívia už len na mieste posledného odpočinku. Na druhej strane sa občania Beckova v lete, podľa možností, vyberajú dovolenkovať do iných krajov nášho Slovenska či zahraničia.

Všetkým vám želáme príjemné prežitie letných dovoleniek, krásne zážitky a pohodu pri cestovaní, aby ste sa plní síl a zdravia vrátili do svojho domova ako ovečky do svojho košiara.

Ing. D. Jarábková

Dovolenka pre „kočky“… a pre odvážnejších - čítajte na strane 20 článok Paragliding v Alpách.

Foto: Ing. D. Jarábková

PETER ONDREJOVIČ O BANÁTE

Cestujem veľa svetom po iných kontinentoch a stále si uvedomujem, že za humnami rodného Beckova sú podobne zaujímavé destinácie. V každom z nás je kus nostalgika a radi spomíname na časy minulé. Veď v čase môjho detstva chodili cez Beckov trebárs kravy na pašu k Váhu a my sme večer s konvičkou išli pre čerstvo nadojené mlieko k Hlávkovcom. Husi sa pásli po trávnikoch a klopot konských kopýt mi napovedal, že ide Sedláček, Béla či Kročitý na konskom povoze. Po oračke na jeseň ma ujo Filina vyložil na koňa a ako taký chlapec, tešil som sa, že sedím na tom úžasnom koni ešte celý rok.

Stroj času nezastaviš, iba môžeš nakuknúť do spomienok. Avšak sú miesta, kde sa tento cválajúci rýchlik doby spomalil. Viem, že také miesta sa dajú nájsť za neďalekými humnami - Podkarpatská Rus alebo Rumunsko. Stále je tam mnoho miest na vidieku, kde sa dá vrátiť do doby ako z môjho raného detstva. Nahovoril som 8 kamarátov, naložili bicykle a hor sa na pár dní na poznávací výlet do Banátu. Je to oblasť na juhozápade krajiny, kde sa pri Dunaji stretáva hranica so Srbskom.

Do Banátu z Beckova je 750 km. Z údolia Dunaja sme ešte vystúpali a boli sme v našej základni v Gerniku. Privítalo nás fantastické prostredie a srdeční ľudia. Podobne ako Slováci v Bihori, tu to Češi osídlili už pred 185-timi rokmi. Stále si zachovali perfektne svoju identitu. Škoda pre tento krásny kraj, že mladí dnes pod tlakom straty pracovných príležitostí opúšťajú zem otcov a vracajú sa do starej vlasti za lepšími ekonomickými možnosťami. Dediny sa vyľudňujú, polia zarastajú trávou a školské lavice sú prázdne. Bolo po dažďoch, lúky zakvitnuté, škovránky na oblohe štebotali, cvrlikanie kobyliek a cvrčkov bola úžasná kulisa. Radosť sa bicyklovať od hrebeňov až dole, k Dunaju, lúkami, lesmi, osadami a dedinami. V mlynoch sa na plné obrátky mlelo obilie. Prvý deň bol ešte rekreačný, ale druhý a tretí už celkom zaberačky s prevýšením 600 metrov a 50 kilometrami v nohách. Náš pán domáci - Josef Nedvěd, vlastný to strýko slávneho futbalistu Pavla, nás ubytoval a stravoval viac ako dosýta. Bolo toho toľko, že sa to nedalo zjesť a bolo to také dobré, že sa nedalo prestať. Jedli sme čisté a voňavé potraviny z miestnych zdrojov, inak ako to u nás doma, kde postupne zabúdame a konzumujeme nezdravé potraviny z iných končín. Poctivé maslo, chlieb z čerstvo zomletej múky, domáce marmelády, vajíčka, slanina, zabíjačkové hody, moravské koláče, slivovica a ešte omnoho viac.

Čo dodať na záver? Bolo to super a tešíme sa zas nabudúce. Arive dere România, Dovidenia Banát. A vám všetkým zo srdca odporúčam - nestačí čítať, treba zažiť!

Peter Ondrejovič

foto na: http://anakonda.sk/rumunsky-banat-s-viktorom/

BÁJEČNÁ ŽENA EVA TRNKOVÁ

Názov nášho príspevku je citáciou článku Skoro ma zabil panel v časopise Báječná žena, ktorý vyšiel 14. 4. 2014 v č. 16 na str. 70-71. Redaktorka Sylvia Derňárová pútavo približuje pohnuté osudy jednej šikovnej ženy z neďalekých Bziniec pod Javorinou, ktorá napriek nepriazni osudu a zdravotným komplikáciám, dokázala zvíťaziť nad prekážkami. Eva Trnková (51) je optimizmom a energiou sršiaca žena, priateľská, zhovorčivá a pozitívna. Ako človek, ktorý pozná cenu zdravia aj schopnosti pracovať.

Vyrastala v moravsko-lieskovských kopaniciach s tromi mladšími súrodencami a babičkou. Jej otec bol stavbár, a tak sa rozhodla ísť v jeho šľapajach - absolvovala stavebnú priemyslovku v Trenčíne. Prvú prácu dostala na stavbe v Brne. A potom to začalo - v predvečer svojich 21. narodenín utrpela vážny úraz, pri ktorom zahynuli pod spadnutým panelom dvaja robotníci a ona s utrhnutou ľavou rukou nad zápästím, úrazom hlavy, zlomenou ramennou kosťou i chrbticou strávila rok v nemocnici. Po šiestich operáciách lekári dokázali malý zázrak - jej ruka je na svojom mieste a funkčná! Neskôr sa vydala a narodila sa jej dcéra, ktorá pokračuje v rodinnej tradícii - na Žilinskej univerzite študuje statiku. V dôsledku dávneho úrazu i onkologického ochorenia spred piatich rokov a (zatiaľ) sedemnástim operáciám (naozaj to nie je omyl, spolu ich bolo 17) je na čiastočnom invalidnom dôchodku. Napriek tomu, keď sa dá, pracuje, venuje sa domácnosti a rodine, dokáže si nájsť čas aj na ručné práce - šitie, háčkovanie, vyšívanie.

Pred rokom k nim pridala aj špeciálnu techniku výzdoby veľkonočných vajíčok - vŕtanie a lepenie farebných korálikov. Svoje kraslice vystavovala v kultúrnom dome v Bzinciach na spoločnej veľkonočnej výstave pred rokom a u nás predvádzala 19. júla 2014 na Beckovskom hrade techniku výzdoby kraslíc vŕtaním. Kto ste tam boli, iste ste si všimli šikovnú tmavovlasú pani predvádzajúcu výrobu vŕtaných kraslíc. Ale to nie je všetko. Pani Evu Trnkovú ste mohli vídať od pondelka 7. 7. 2014 po tri týždne ako stavbyvedúcu pri výstavbe chodníka od obecného úradu smerom do dediny pri hlavnej ceste (na foto).

Od kedy ste sa začali venovať ručným prácam? Od malinka, lebo neviem sedieť a pozerať TV bez toho, aby som niečo robila. Nemám rada nečinnosť a keď vám Pán Boh nadelí aj určitý talent, treba ho využiť. Nerobím to pre seba, ale pre ľudí - dávam do toho kus seba samej, svojej lásky, mám potrebu tvoriť. Kolekciu vŕtaných vajíčok som mala v tomto roku mesiac na výstave slovenských dizajnérov v Slovenskom dome vo Viedni - a získala som 3. miesto a na internetovej súťaži Ex-OVO som bola druhá.

Aké techniky výzdoby kraslíc používate? Používam rôzne techniky - maľovanie tušom; vŕtanie vajíčka a lepenie korálikov a ich kombinácie.

Odkiaľ beriete námety? Všetko sú to moje nápady, moja fantázia. Začala som lepiť koráliky, lebo to nerobí nikto. Dostala sa mi do rúk na výstave jedna poškodená kraslica s korálikmi, a tak som začala podľa nej robiť nové. Spočiatku to bolo ťažké, aj som si hovorila, keď som lepila prvé vajce, že toto nikdy v živote robiť nebudem…

Ako teda dopadlo prvé vajíčko? Polovicu som urobila, a potom mi padlo a rozbilo sa - takto dopadol môj prvý pokus. Druhé už zostalo. Každé vajíčko je inakšie, aj každý vzor je iný - každé musí byť originál. Keď to vymyslím, som zvedavá, ako to bude vyzerať - a keď hotové niekomu ukážem a sa mu páči, vtedy z toho mám radosť.

Ako dlho robíte jednu kraslicu? Záleží na veľkosti vajíčka a použitej techniky. Kačacie vajce lepené korálikmi robím dva dni. Musím to nechať zaschnúť, tak robím druhé. Pracujem cez deň.

Kde kupujete vhodné koráliky? V kreatívnych obchodoch - najviac v Žiline, niečo v Trenčíne. Tento typ sa nedá kúpiť ani cez internet.

Kde Vás nájde prípadný záujemca o predvádzanie, výstavu či zakúpenie kraslice? V Bzinciach ma všetci poznajú. Chodím predvádzať, robím kurzy, kde predvádzam vŕtanie, aj u nás v obci. Kuracie vajíčka praskajú, najlepšie sú husacie vajcia, ale tie sú vzácne - len 10 som zohnala za celú sezónu, nikto už nechová husi…

Aké je najdôležitejšie ponaučenie pri výrobe kraslíc? Hlavne nesmie vajce vypadnúť z ruky!!!

Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová.

PARAGLIDING V ALPÁCH

Paraglajding, ako sa to číta, je pomerne mladý šport. Za nejakých 25 rokov urobil neskutočný pokrok. Z hranatých riaditeľných padákov, ktorými sa skákalo len z lietadla na presnosť, sa vývojom, konštrukciou šitia a šnúr postupne stávajú štíhle elipsy. Zlietava sa však už z kopcov a pri motorovom paraglidingu dokonca aj z roviny. Mnoho ľudí si paragliding mýli s rogalom alebo parašutizmom. Rogalo má však pevnú konštrukciu z duralových trubiek a padák slúži len na pád z lietadla alebo útesu na zem. Náš tzv. kĺzavý padák je podľa môjho názoru jedným z najgeniálnejších vynálezov ľudstva. Je prenosný v batohu a dá sa ním „voziť (aj bez motora) po oblohe.“ To, samozrejme, s využitím stúpavých vzdušných prúdov. Na tomto princípe fungujú vetrone, ale aj veľké vtáky, ktoré plachtením bez mávania krídlami dokážu hodiny brázdiť oblohu. Človek však nemá také danosti od prírody, ako je cit pre vyhľadávanie neviditeľných vzdušných stúpavých prúdov. Máme na to prístroj - variometer. Týmto zariadením s povedzme ,,tachometrom“ vieme, kedy klesáme a kedy stúpame. V takom stúpavom prúde sa pokúšame udržať - riadime padák, aby sme nešli k zemi. Za vhodných podmienok sa dá už aj na „Beckovských Skalicách“ s prevýšením len 70 m využiť bublinu, ktorá stúpa aj rýchlosťou 5m/ sekundu nahor. Po nastúpaní pod mrak sa dá zase využívať nasávanie mrakov, ktoré fungujú ako vysávače a preletieť pod ďalší mrak a ďalší. Takto postupne sa dá urobiť prelet. Pre ilustráciu, tí najlepší piloti súťažia v dĺžke preletov. Slovenský rekord momentálne je zo Súče niekam za Budapešť 220 km. Záznam takéhoto preletu sa cez GPS zavesí na internet na www.xcontest.org. Takto každý vie, čo hodnotné sa uletelo trebárs včera doma alebo na opačnom konci sveta.

Väčšina rekreačných pilotov však lieta z pasie nad kopcom a snaží sa udržať čo najdlhšie vo vzduchu. Na to treba protivietor o rýchlosti od 3-8 m/sekundu alebo termiku. Terénov v okolí Beckova je viac. Asi najlietanejšie sú Hradisko a Rolincová na Bošáci a Horná Súča, Krželnica vedľa Inovca. Mimoriadne populárny je Straník nad Žilinou a vyššie horské terény ako napríklad Donovaly alebo Solisko a Skalnaté Pleso v Tatrách. Vždy je podstatné, aby na vrchu kopca bola strmšia lúka a vhodný protivietor. Rukáv na tyči nad každým kopcom, kde sa štartuje, už na prvý pohľad napovie ako fúka. Samozrejme dnešné meteosprávy bývajú pomerne spoľahlivé. V správny deň sa na kopci z dobrým vetrom stretnú desiatky pilotov. Doma aj vo svete je tento šport mimoriadne populárny.

Mne sa za 20 rokov od prvých mojich pokusov podarilo rekreačne polietať všade možne. V rakúskych, talianskych a francúzskych terénoch, vo Venezuele, Kolumbii a Nepále, na Kanárskych ostrovoch a v Austrálii. Práve na posledných dvoch menovaných to bolo nad útesmi nad oceánom. Každá prírodná krajina je osobitá a jedinečná. Roky som túžil polietať v horách, kde som ako aktívny horolezec ešte v osemdesiatych rokoch niečo poliezol. Takáto príležitosť sa naskytla teraz.

Začiatkom augusta vyrazil náš beckovský outdoorový klub Cromagnon (predtým Š.O.K. Beckov) do francúzskych Álp. Hlavným cieľom bol výstup na najvyššiu Európsku horu (okrem Kaukazu) Mont Blanc. Rád som sa zúčastnil s výhradou, že na horu nepoleziem, ale idem na výlet. Doslovne vyletieť si nad hory. Počasie v Chamonix, centre Západných Álp, bolo nepomerne lepšie ako v rovnakom čase v Beckove (búrky). Bol som tu v minulosti už 4-krát. Chamonix je svetový pojem. Nielen preto, že sa tu odohrali prvé zimné olympijské hry. Neskutočná kulisa mesta sú žulové hory, ľadovce, ale aj údolie s vkusnou urbanizáciou. Chamonix je doslovne kúzelné a neviem, či existuje vo svete krajšie mesto pod horami. Čistota, príjemní domorodci, ktorí si uvedomujú, že z turizmu žijú. Prijateľné ceny za lanovky, rodinné či viacdenné zľavy, atď. Mestská doprava údolím a vlaky sú zadarmo. Ako všade inde stále som stretol starých kamarátov z horolezeckých čias, lebo tento magnet láka každého, kto tu niečo prežil aj po rokoch. Okrem mňa z Beckova tu horolezecky pôsobil aj Jano Pienčák. V lete 1987, kedy som bol na vojne, vyliezol on mimoriadne náročnú Americkú Direttisimu na Petit Dru. Mne sa túto exponovanú výstupovú trasu podarilo preliezť o pár rokov neskôr spolu s inými výstupmi v neopakovateľnej chamonixskej žule.

(pokračovanie na str. 26)

SLOVENSKO V ROKOCH NESLOBODY - DR. VOJTECH TVRDÝ

Predstavujeme knihy o Beckove a „Beckovanoch“ Knižku „Slovensko v rokoch neslobody 1938 - 1989 II. Osobnosti známe - neznáme“ vydal Ústav pamäti národa v Bratislave v roku 2014. Je to zborník z vedeckej konferencie, ktorá sa konala v Banskej Bystrici 22. až 23. mája 2012. Nachádzajú sa v nej dva èlánky, v ktorých sa spomína Beckov. Autorkou prvého je Jana Stráska a má názov: Perzekúcia exponentov režimu Slovenskej republiky (1939-1945) po roku 1945 na príklade osobnosti Dr. Vojtecha Tvrdého. Nájdete ho na stranách 75-84. Bol podnetom k napísaniu nasledujúceho príspevku.

VOJTECH TVRDÝ V BECKOVE

V našej obci našlo svoj prechodný či trvalý domov v priebehu stáročí veľa zaujímavých a významných ľudí, ktorí v určitom čase sa svojim vlastným spôsobom podieľali na kultúrnom a politickom dianí na Slovensku. Ak hovoríme o osobách a udalostiach uplynulého storočia, tak medzi takéto osobnosti patrí aj bývalý vojnový starosta mesta Žilina JUDr. Vojtech Tvrdý (1896 - 1963).

Do Beckova prišiel začiatkom decembra 1951. Nebola to jeho voľba, naopak. Rozhodnutím Jednotného národného výboru v Žiline z 9.11.1951 sa musel vysťahovať zo svojho bytu na Hurbanovej ulici v Žiline do ôsmych dní, a keďže neuposlúchol, platila druhá časť vety spomínaného rozhodnutia - „bude vysťahovaný do ktorejkoľvek obce v rámci Československa“ (1). V Beckove mu pridelili byt v kúrii Ambrovec - bola to vlastne len jedna miestnosť bez tečúcej vody a kúrenia. Vojtech Tvrdý dlho nemohol získať žiadne zamestnanie, rodina mala vážne existenčné problémy. Tvrdosť reprezentantov nového štátneho zriadenia zmierňovali apolitickí slušní ľudia. Našli sa takí aj v Beckove, napríklad vtedy, keď rodine poskytli mlieko bez platenia. Raz mladý Janko Tvrdý oznámil našej babke, že už nepríde po mlieko, lebo nemajú čím zaplatiť. Ale babka mu povedala: „Prídi aj tak.“ V Beckove bývali 4 roky.

Vojtech Tvrdý patril v medzivojnovom období k významným osobnostiam Žiliny a politicky bol činný v Hlinkovej slovenskej ľudovej strane. Bol právnik, ktorý pracoval od roku 1927 pre mesto Žilina v zamestnaneckom pomere a od roku 1938 sa stal starostom / mešťanostom Žiliny až do apríla 1945. Svedectvá dobrých ľudí zachránili rodinu Dr. Tvrdého pred odsúdením počas tzv. ľudových súdov po skončení druhej svetovej vojny.

Vojtech Tvrdý sa narodil 11. októbra 1896 Jánovi Tvrdému a Márii, rod. Karasovej ako najstarší syn zo 4 detí (Mária Čajková †1930, Júlia Adamicová † 1989, Štefan † 1926). Rodina Tvrdých patrila medzi staré žilinské rody, ktoré tam prišli začiatkom 16. storočia, podobne aj rodina Karasovcov (2). Bývali na Hurbanovej ulici v karasovskom dome. Ján Tvrdý bol učiteľom v rímskokatolíckej ľudovej škole, rovnako aj jeho dve dcéry. Aj jeho zásluhou sa tu vyučovalo v rokoch maďarizácie po slovensky. Vojtech navštevoval ľudovú katolícku školu v Žiline v rokoch 1902-1906, v rokoch 1906-1911 absolvoval 1. až 5. ročník gymnázia v Trenčíne a maturoval v roku 1914 ako klerik na cirkevnom gymnáziu v Nitre. Mal vynikajúce študijné výsledky, a preto bol vybraný ako jeden z dvoch študentov z Nitrianskej diecézy na teologické štúdium na Budapeštiansku univerzitu. Okrem teológie študoval aj filozofiu a filológiu - venoval sa gréčtine, hebrejčine a aramejčine a zaujímal sa o históriu a výtvarné umenie. V roku 1918 nastali podstatné zmeny v spoločnosti, skončila prvá svetová vojna, rozpadla sa Rakúsko-uhorská monarchia a vznikla Československá republika. Zmenil sa aj život Vojtecha Tvrdého. Zanechal štúdium teológie v poslednom ročníku - a prešiel na právo. Dôvodom neboli len spoločensko-politické zmeny, ale aj vážna známosť s Kamilou Kurhajcovou, dcérou známeho žilinského právnika (3).

V novembri 1938 sa vedenie mesta vzdalo funkcií a Okresný úrad vymenoval za starostu Dr. Vojtecha Tvrdého. Bol poslancom Snemu Slovenskej republiky za HSĽS. Začiatkom apríla 1945, keď sa blížil koniec vojny, vládne kruhy Slovenského štátu a osoby blízke režimu dostali možnosť emigrácie do Nemecka. Generálny sekretariát HSĽS vypracoval tzv. akciu E. Vojtech Tvrdý však rázne odmietol aj ponuku nemeckých dôstojníkov, ktorí ho navštívili 9.4.1945 odísť do Linza (Rakúsko) a radšej odišiel do Prahy dúfajúc, že sa vráti, keď dôjde k oslobodeniu a obnove Československej republiky. Odpredal svoj podiel v advokátskej kancelárii Dr. Jánovi Jiráskovi, informoval radnicu, verejného notára i preláta Tomáša Ružičku. Manželke povedal, že ČSR neopustí a vráti sa čo najskôr späť. V Prahe na Slovenskom generálnom konzuláte požiadal o povolenie k pobytu. Ministri Ján Ursíny a Ján Lichner sa mu zaručili 14. mája 1945, že môže slobodne cestovať domov a minister vnútra Václav Nosek všetko schválil. Zasiahla aj manželka Kamila, ktorá pricestovala do Prahy a prostredníctvom podpredsedu vlády Jána Ursínyho sa jej podarilo manžela 5. 6. 1945 dostať z väznice na Pankráci, kde ho zadržiavali počas čakania na cestovné povolenie. Na Slovensku sa mal hlásiť u národnej bezpečnosti, pretože ako poslanec Snemu SR mal byť postavený pred Národný súd. Kvôli zdravotným problémom cestoval na Slovensko až koncom júna, do Žiliny prišiel v noci z 26.na 27.6.1945 a ukrýval sa u svokry Anny Kurhajcovej. Do Bratislavy sa vydal v sprievode Márie a Miroslava Kubišocov (4) a Alexandra Urbana, veliteľa Národnej bezpečnosti v Žiline až 2.7.1945. Cestou havarovali pri Trenčianskej Teplej. Svedkom ich nehody boli František Čáp, člen SNR a Ľudovít Benada, tajomník KSS, ktorý dal Dr. Tvrdého eskortovať do Bratislavy na Hlavné veliteľstvo Národnej bezpečnosti, kde bol väznený do 21.12.1945. Dr. Tvrdý bol od roku 1927 právnym zástupcom mesta Žilina a koncom roka 1945 prebiehala previerka štátnych a verejných zamestnancov v oblasti ich spoľahlivosti. Rada Okresného národného výboru v Žiline vydala 15.12.1945 rozhodnutie o prepustení Dr. Tvrdého zo služieb mesta bez možnosti platových a iných nárokov. Sťažnosťou na postup ONV Dr. Tvrdý dosiahol odklad konania po rozhodnutí Národného súdu. Národný súd v Bratislave napokon vyniesol oslobodzujúci rozsudok 8.8.1947. Pomohli mu svedectvá viacerých statočných ľudí, ktorí potvrdili, že Dr. Tvrdý opakovane dal svoj mandát v Sneme SR k dispozícii, že v politických funkciách bol na vyslovenú žiadosť ľudí z odboja (zúčastnil sa na židovskom odboji, spolupracoval s hlavným rabínom A. Friederom), že nesúhlasil s režimom, pomáhal rasovo a politicky prenasledovaným ľuďom. Vyšlo najavo, že bol počas SNP zaistený gestapom… Po oslobodení chcel doriešiť svoj spor s mestom, ale prišiel do toho Február 1948, a tak 17.6.1948 napísal pod nátlakom osvedčenie, že sa vzdáva všetkých služobných a penzijných nárokov voči mestu. Nemal inú možnosť. On a jeho rodina boli prenasledovaní predstaviteľmi nového režimu. Od roku 1951 pracoval ako úradník v Advokátskom družstve v Žiline. V marci musel podstúpiť prestavbu bytu na Hurbanovej ulici, lebo mu chceli prideliť nájomníka a v novembri 1951 dostal príkaz na vysťahovanie sa. A tak začiatkom decembra prišiel aj s manželkou Kamilou a synom Jánom do Beckova. Boli bez prostriedkov. Až koncom roka 1955 dostal prácu archivára v Okresnom archíve v Novom Meste nad Váhom, a potom v Okresnom archíve v Trenčíne. Dr. Tvrdý zomrel 31. mája 1963 v Trenčíne a pochovaný je v rodinnej hrobke v Žiline (5). V roku 2000 mu mesto Žilina in memoriam venovalo bustu (dielo akademického sochára Ladislava Beráka), ktorá bola osadená na budovu Mestského divadla. Je na nej napísané: „JUDr. Vojtech Tvrdý - starosta Žiliny 1938 - 1945 - Významne sa zaslúžil o rozvoj mesta.“

POZNÁMKY

1) Slovensko v rokoch neslobody 1938 - 1989 II. Osobnosti známe - neznáme. Ústav pamäti národa, Bratislava 2014. Zborník z vedeckej konferencie, Banská Bystrica 22. 23. mája 2012. Jana Stráska: Perzekúcia exponentov režimu Slovenskej republiky (1939-1945) po r. 1945 na príklade osobnosti Dr. Vojtecha Tvrdého; s. 84.

2) Otcov brat Štefan Tvrdý bol v rokoch 1923 až 1927 obľúbeným starostom Žiliny,predčasne umrel.

3) Manželia Kamila a Vojtech Tvrdý mali dve deti - Anna Mária (1926) začala študovať na právnickej fakulte UK v Bratislave, ale po prvom semestri ju zo štúdia z politických dôvodov vylúčili. Mohla študovať iba farmáciu s podmienkou, že všetky skúšky urobí v prvom termíne, inak ju zo štúdia vylúčia. Školu úspešne ukončila, ale mala problémy získať prácu - dovolili jej len zastupovať kolegov v bratislavských lekárňach. Vydala sa za MUDr. Miroslava Šustera a žila v Bratislave zatiaľ čo jej rodičia a mladší brat museli odísť zo Žiliny. Ján Tvrdý (1936) nemohol po r. 1948 skončiť ani gymnázium, pracoval ako robotník pri výkopových prácach. S rodičmi žil v Beckove. Vyučil sa za inštalatéra, aj vojenčinu absolvoval v oddiele PTP. V Trenčíne si urobil maturitu a presťahoval sa do Bratislavy, kde ako 40-ročný skončil Vysokú školu ekonomickú.

4) Mária Kubišová bola švagriná, sestra Kamily Tvrdej, a Miroslav Kubič jej syn.

5) Dr. Tvrdý napísal článok Mesto Žilina a publikoval ho v obrázkovom časopise NOVÝ SVET, ročník II., číslo 14/16, strana 13 až 18, Bratislava, október 1927.

LITERATÚRA

1) Jana Stráska: Perzekúcia exponentov režimu Slovenskej republiky (1939 - 1945) po roku 1945 na príklade osobnosti Dr. Vojtecha Tvrdého; s. 84. In: Slovensko v rokoch neslobody 1938 - 1989 II. Osobnosti známe - neznáme. Ústav pamäti národa, Bratislava 2014. Zborník z vedeckej konferencie, Banská Bystrica 22. 23. mája 2012.

2) Modra, 26.- 29. apríla 2006 na 28. ročníku Celoštátnej prehliadky Stredoškolskej odbornej činnosti, v13. Odbore - história - na prvom mieste skončili Alica Virdzeková a Monika Pramuková s prácou Rodina Tvrdých. Obe sú študentky Gymnázia v Žiline. In: Mladá Modra plus, č. 2/2006, s. 4.

3) Veronika Bugáňová, Vplyv 2.svetovej vojny na život a správu mesta Žilina, diplomová práca. Žilina 2008.

4) Jana Stráska, Kňaz alebo právnik? Motus in verbo 1/2012, s. 18-29. Vydala Katedra histórie FHV UMB v Banskej Bystrici.

Dana Badžgoňová

Prezident Dr. Beneš, A. Hlinka a V. Tvrdý na Pražskom hrade.

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ U FRANTIŠKÁNOV

Dňa 18. - 20.7.2014 sa v Beckove konali tradičné Beckovské slávnosti. Dostali sme podnet, či by sme počas týchto dní neotvorili kostol. Netušili sme, ako sa táto myšlienka vyvinie. Páčila sa nám, neodišla z našej mysle a počas nasledujúcich pár dní sme sa jej začali venovať. Cez rôzne okolnosti a situácie sme cítili, ako nás Pán Boh od začiatku požehnáva. Dal sa dokopy tím ľudí, ktorých táto akcia chytila za srdce. Akciu sme nazvali Deň otvorených dverí a sprístupnili sme kostol i kláštor. Piatok bol od rána v kostole i v kláštore pracovný. Upravovali sa vnútorné i vonkajšie priestory kostola a kláštora, aby boli pripravené pre sobotu. V nasledujúce ráno sa otvorili dvere kostola a kláštora pre verejnosť. Počas dňa sa konalo 5 prehliadok s výkladom o histórii kostola i kláštora. Prehliadku sme začali v kostole. Návštevníci si mohli prezrieť kostol, kde sa nachádza veľmi vzácna kazateľnica, ktorá je európskym unikátom. Následne prehliadka pokračovala v kláštore, kde návštevníci prešli chodbami kláštora, mohli nahliadnuť do oratória, do izieb i na chórus. Taktiež mohli vidieť quadrum - rajskú záhradku, bohatú štukovú výzdobu v refektári a zadný dvor, ktorý mal kedysi hospodársky charakter. Okrem krátkej histórie kostola a kláštora sa návštevníci dozvedeli aj niečo o súčasnom fungovaní týchto priestorov a Centre novej evanjelizácie Jána Pavla II, ktoré tu realizuje svoje aktivity. Na chodbe kláštora si tiež mohli prezrieť výstavu a tvorbu Beaty Krasňanskej a fotografickú dokumentáciu z akcií Centra, ktoré sa konali počas prvého roka od jeho otvorenia. Medzi jednotlivými prehliadkami bolo v kostole pásmo chválových piesní. Pozitívne ohlasy a odkazy v kronike svedčili o tom, že ľudia boli vďační, že sa mohli dostať na tieto miesta a že mohli vidieť, ako Centrum žije. Centrum sa tak mohlo dostať do povedomia širšej verejnosti. Aj my sme vďační za tento deň, za prejavený záujem a všetky vyslovené alebo napísané priania všetkého dobrého. Veríme, že sme sa s návštevníkmi nestretli posledný krát. Centrum novej evanjelizácie sv. Jána Pavla II. vzniklo ako projekt rehole Menších bratov františkánov. Centrum má potenciál dať odpoveď na znamenia čias a na výzvy, ktorým čelí Cirkev v novom tisícročí. Provinciálny minister br. Jeremiáš Daniel Kvaka, OFM inicioval CNE JP2, dal k dispozícii objekt bývalého františkánskeho kláštora, ktorý je vo vlastníctve rehole a poveril rehoľného kňaza br. Leopolda Jablonského, OFM duchovnou správou centra. V jeho práci mu pomáhajú mnohí ďalší kňazi, zasvätené osoby, angažovaní laici a sympatizanti rehole. Všetky aktivity centra sú organizované pod záštitou provinciála rehole františkánov. Medzi aktivity Centra patria Modlitby za uzdravenie, ktoré sa konajú jedenkrát do mesiaca,

rôzne kurzy ako napríklad Dedičia, Požehnanie v rodine. Centrum tiež slúži na duchovné obnovy a tábory. Víkendy v Centre slúžia na tieto rôzne akcie a až na výnimky je takmer každý víkend obsadený. Počas týždňa Centrum navštevujeme viac menej kvôli údržbe a upratovaniu.

Katarína Čiefová

Z DEJÍN BECKOVA

Evanjelický farár Milan Dunajčík pôsobil v Beckove takmer 20 rokov (1972-1990). Za toto obdobie vykonal veľa práce, ktorá je vidieť na každom kroku na fare i kostole. Jeho precízne kázne oslovovali veriacich. Málokto vie, že sa venoval i histórii zboru a obce, čo bolo v dobe totalitnej temnoty veľmi ťažké. Z úcty k jeho práci, ktorú vykonal pre zbor, rozhodol som sa uverejniť jeho rukopis K dejinám ev. cirkvi a. v. v Beckove s fíliou v Kálnici na pokračovanie.

K dejinám obce Beckov

Podľa údajov v obecnej kronike Beckova súvisia dejiny obce s hradom, čo opisuje aj kniha v Nitrianskom biskupstve. Výhodná geografická poloha Beckova bola využitá v starej dobe ako obchodné stredisko, sídlisko kočovných kmeňov v dobe predhistorickej. Svedčia o tom archeologické nálezy na okolí. Cez Beckov viedla jedna z najstarších ciest z Nitry: Magna via, que venit de Blundix. Dejiny Beckova sú aj dejinami Nitry: Kto vládol Nitrou, vládol aj Beckovom. Spomenutá cesta musela byť známa už aj rímskemu vojsku. I slovanskí vierozvestcovia Cyril a Metod išli na Moravu cez Nitru, Hlohovec, Beckov, Trenčín, Vláru, Uherský Brod. Obec Beckov leží na ľavom brehu rieky Váh. Tam opúšťa Trenčiansku kotlinu a vteká na úrodnú Podunajskú nížinu - a na severozápadnom úpätí Inoveckých hôr. Kým Váh nebol regulovaný, narobil veľké škody, okrádal roľníkov o pôdu. Po celom východnom okraji obce sa tiahne vápencové pohorie Považského Inovca. Na strmom, z roviny vystupujúcom hradnom výbežku sa týčia ruiny Beckovského hradu, jednej z dominánt stredného Považia. Hrad patrí medzi najstaršie na území bývalého Uhorska. Beckov sa spomína v listinách už pred r. 973 (zápas pohanského kňaza, vodcu v Beckove s kráľom Svätoplukom pre jeho kresťanstvo). Prvá písomná zmienka o hrade Blundus je v Anonymovej kronike, pochádza okolo roku 1200, ďalšie, doložené listinami, sú z r. 1208 a 1264. Z roku 1226 je o hrade správa, že ho nitriansky biskup Jakub daroval benediktínom na Skalke pri Trenčíne. Názvy hradu i obce boli rôzne: Castrum Blundus, Bolonduch, Gaulaucz Sive Beczkow. Hrad častejšie menil majiteľov. Koncom 13. stor. patril Matúšovi Čákovi Trenčianskemu, ktorý obdaroval Beckov mestskými výsadami. Za panstva vojvodu Stibora r. 1388 bol hrad prestavaný. Úradnou rečou vtedy bola slovenčina. V r. 1392 bol Stibor zapísaný na pražskej univerzite na právo. Tam sa zoznámil s husitským učením. Prispel k zmierneniu v spore arcibiskupa Zbyňka Zajíca s Husom. V r. 1437 sa hrad stal druhý raz (prvýkrát r. 1379) vlastníctvom rodu Bánffyovcov, ktorí pokračovali v jeho opevňovaní a prispôsobovali ho zdokonalenej vojenskej technike. Význam tejto práce sa ukázal zvlášť užitočný v r. 1599, keď hrad obiehali Turci. Po bezvýslednom obliehaní spod Beckova odtiahli. V r. 1729 veľký požiar hrad zničil. Dnes sa robia čiastočné opravy. Občania Beckova boli mäsiari, pekári, hrnčiari, kováči, súkenníci. Kvitlo tiež vinohradníctvo a pivovarníctvo. Panstvo poriadalo náročné zábavy, poddaný ľud finančnej slabol. Prvá mapa, kde je aj Beckov, je z r. 1792 v geografii Ladislava Bartolomeidesa. ***Ľ. Paulus***

BECKO, ĎAKUJEME

Mohla by som túto tému nazvať aj „Park náš každodenný,“ pretože v ňom trávim s deťmi veľa peknych chvíľ a verím, že píšem v mene viacerých mamičiek. Je to miesto na oddych, hru, šantenie a dokonca už aj na podávanie celkom slušných, detských športových výkonov. Odkedy ku kolesám pribudli aj lano a plochý pás na udržanie rovnováhy je priam zážitkom sledovať, ako sa toho deti zhostili. Becko, dobre si to vymyslel a ďakujeme za tieto detské atrakcie. Ako si sám vravel, sú to veci za pár eur, ale radosť a zábavu vedia vykúziť na nezaplatenie. Lano je veľmi prospešné na posilňovanie brušných svalov a plochý pás zasa na udržanie rovnováhy, koncentráciu. Jedného dňa, popri hre s mojimi dievčatami, som sledovala skupinku beckovských detí, ako zanietene sa snažili pri lane získať ten najideálnejší zoskok a musím veľmi oceniť tú úžasnú trpezlivosť a spoluprácu, pretože si nakoniec naozaj našli svoj spôsob a nerušene sa potom zabávali. A aké sú aj tie najmenšie detičky nebojácne som zistila pri plochom páse, keď ho na prvý krát, samozrejme, so starostlivou podporou rodičovskej ruky, prešli tam aj späť. Nemuseli sa na to vôbec nijako špeciálne pripravovať, dieťa ten princíp sústredeného prekladania nožičiek pochopilo aj samo. Nedá mi nespomenúť aj kolesá. Tie máme v parku síce už dlhšie, ale jedno je obnovené a s predĺženou jazdnou dráhou. Oň je záujem vždy, či už sa jedná o malé alebo už staršie deti. A keď sa otvoria dvere autobusu a vybehne ten kŕdeľ zvedavých detí z iných miest a dedín, vždy je najdlhšia čakacia doba práve pri kolese.

Ďakujeme, samozrejme, aj pracovníkom z obecnej prevádzky, ktorí pomáhali pri realizácii už spomínaných detských atrakcií. A veľmi si vážim aj to, že človek ako je Peter Ondrejovič - Becko, nezabúda popri všetkých pracovných povinnostiach a zahraničných cestách na svojich malých, beckovských kamarátov - parkových nadšencov.

Mgr. Petra Šutovská

POZNÁMKA 1:

Tarzániu v parku sme vylepšili o lanovku a kyvadlo; ploché lano „slickline“ na trénovanie rovnováhy zakúpil a podaroval beckovskej mládeži **Michal Urbánek** z Trenčína, ktorý si postavil dom v podhradí.

Peter Becko Ondrejovič

POZNÁMKA 2:

Používanie zariadení v parku a na ďalších detských ihriskách v obci je na vlastné nebezpečie.

Pomník v parku

Tento pomník v miestnom parku bol postavený na počesť slovenského povstania v rokoch 1848 - 49 a padlým v prvej a druhej svetovej vojne. Práve v týchto dňoch uplynulo 100 rokov od vypuknutia prvej svetovej vojny. Predchádzal jej atentát na následníka trónu v Sarajeve. Ak sa pri ňom zastavíte, tak v hornej časti pylónu uvidíte osadené bronzové reliéfy. Jeden z nich predstavuje umierajúceho vojaka s vavrínovým listom a roky 1914 - 1918. Druhý Karola Bôrika s rozvinutou zástavou a rok 1848. V strednej časti pylónu je nápis Bojovníkom za slobodu obec Beckov. Pod reliéfom vojaka je bronzová pamätná doska venovaná padlým z obce v rokoch 1914 - 1918 a 1939 - 1945. Mená padlých uvádzajú slová Na večnú pamäť padlých hrdinov z obce Beckov: Michal Čikel, Ján Fraštacký, Štefan Hubina, Ján Hurtek, Juraj Jurák, Karol Ježko, Jozef Jurenka, Michal Kolár, Jozef Lukáč, Jozef Minárik, Michal Minárik, Štefan Madutka, Karol Pavlovič, Štefan Straka, Karol Suhay, Emilo Suhay, Aladár Suhay, Imrich Tlstovič, Ján Tupý, Pavol Vitek, Ján Vitek, Štefan Berky, Karol Heldes, Zdenek Krúpa, Jozef Letko.

Medzi menami som našiel brata mojej babky Zuzany Paulusovej, rod. Madutkovej. Občas prejdem okolo pomníka. Nezdobia ho žiadne kvety, šípová ruža, len aprílový veniec.

Ľubomír Paulus

STIBOR ZO STIBORÍC A BECKOVA (okolo 1350 Sciborzice - 1414 Budín)
600. výročie úmrtia (2.)

Vojvoda Stibor dostal hrad Beckov v 16. 7. 1388 vo Zvolene na mieste kráľovských poľovačiek. Zakrátko si písal titul „pán celého Považia" - Dominus totius fluvii Vagh. Určite nepreháňal. Za 28 rokov služby u kráľa Žigmunda Luxemburského sa stal jedným z najbohatších mužov Uhorska. Už prvé donácie mu zabezpečili postavenie v krajine. Najskôr, 25. septembra 1387, sa stal magistrom dvora a Haličským vojvodom (Galícia) a bratislavským županom (1388, 1389 - 1402). Ďalšie donácie a tituly nasledovali v roku 1388, okrem Beckova Stibor dostáva aj trenčianske a banskobystrické županstvo - Comes Trenchiniensis. 15. januára 1389 sú Stibor a jeho bratia, Mikuláš a Bichno, prijatí medzi barónov. Dostávajú Uhrovec, Holíč a Šaštín, v roku 1392 Čachtice, Dobrý Kameň a Klátov. V roku 1394 donácia Ostrý Kameň, Branč a Korlátka. V rokoch 1395-1401 je Stibor sedmohradským vojvodom. V roku 1400 si píše „Pán Váhu". 29. 10. 1403 obsadí Ostrihomské arcibiskupstvo a jágerskú diecézu. V roku 1408 sa stáva rytierom novozaloženého Dračieho rádu. V rokoch 1409 až 1410 sa zúčastňuje v bojoch Poliakov s nemeckými rytiermi. Po druhýkrát dostáva sedmohradské vojvodstvo (1410 - 1414).

Priazeň kráľa si Stibor udržal vďaka svojej vernosti za každých okolností. Ako skutočný rytier bol na strane svojho kráľa a chránil kráľovnú aj v časoch, kedy Žigmundova uhorská koruna bola neistá a kráľovná Mária z Anjou, dcéra Ľudovíta Veľkého, v zajatí odbojných veľmožov.

Stibor bol sedmohradským vojvodom, keď kráľ Žigmund Luxemburský zorganizoval v roku 1396 s požehnaním pápeža Bonifáca IX. križiacku výpravu proti Turkom. Do bojov sa zapojili rytieri z Uhorska, Nemecka, Francúzska, Poľska, Talianska a Anglicka v počte okolo 35 tisíc. Kresťanská armáda pod vedením kráľa Žigmunda sa 12. 9. 1396 stretla pri Nikopole, ktoré začali obliehať. Nedočkaví vstúpili do bitky s bojovníkmi sultána Bajazida I. 25. 9. utrpeli hanebnú porážku. Samotný kráľ Žigmund a mnohí šľachtici sa zachránili útekom k Dunaju, kde na nich čakali benátske lode. Menej šťastní rytieri boli vyzlečení donaha a sťatí, len najbohatší dostali možnosť vykúpiť sa zo zajatia. Preživší získali za odmenu majetky, medzi nimi aj Stibor, ktorému kráľ 8. 12. 1397 potvrdil všetky donácie.

Podľa legendy Stibor bránil utekajúceho kráľa, ale nedostal sa na loď, tak skočil do Dunaja, ktorý preplával v brnení. Tento príbeh zapísal poľský kronikár Jan Dlugosz (1415 - 1480), ale jeho hrdinom bol rytier Svantoslav. O sto rokov neskôr (1504) Martin Cromer nahradil Svantoslava vojvodom Stiborom, a tak sa zrodila legenda, ktorú v 19. storočí rozšíril Alojz Medňanský.

V darovacej listine sa plávanie cez Dunaj nespomína, ale píše sa v nej, že Stibor prišiel k Nikopolu pod svojou zástavou s vlastným vojskom cez Valašsko, a tam porazil vojvodu Vlada, ktorý bol vtedy na strane Turkov. Žigmund Stibora v listine chválil za udatnosť: bojoval ako preudatný atlét, nehľadiac na nebezpečenstvo smrti, vrhal sa do odvážnych skutkov, pričom utrpel ťažké zranenie, keď ho zasiahol veľký kameň vrhnutý z hradu… Stibor sa na kráľov príkaz vrátil do Uhorska, aby spravoval krajinu počas jeho neprítomnosti. Cestou do vlasti zase dobyl sídlo vojvodu Vlada (Drakula), ktorý napokon odprisahal vernosť kráľovi.

Výrazom zbožnosti stredovekých ľudí bolo aj budovanie starobincov (Štíbor v Skalici), chrámov, kláštorov a kaplniek. Aj Stibor si dal postaviť na Beckovskom hrade kaplnku, pre ktorú dal zhotoviť novú sochu Panny Márie (Podrobnejšie sme o nej písali v BN č. 4/2013, s. 16). Drevená plastika madony v nadživotnej veľkosti (185 cm) z oltára hradnej kaplnky patrí k vrcholným dielam stredoeurópskeho gotického výtvarného umenia konca 14. storočia. Bola vyhotovená v Tirolsku a dnes sa nachádza v kostole v Koryčanoch na Morave.

Rytieri museli neustále rátať so smrťou. Preto neprekvapuje, že mali premyslené miesto svojho posledného odpočinku. Stibor si vybral, ako to dokladá listina zo 16. januára 1414, ktorú napísal v Budíne, za takéto miesto pre seba a svoju rodinu kláštor augustiniánov kanonikov v Novom Meste nad Váhom, ktorý založil. Žiaľ, táto túžba veľkého muža sa neuskutočnila. Náhrobok Stibora st. sa našiel v Székesfehérváre (Stoličný Belehrad), na mieste kráľovskej baziliky, nekropole uhorských kráľov. Turci po dobití mesta chrám aj hroby rozbili a kamenný materiál použili do hradieb. Časti náhrobku sa objavili až v roku 1923 počas výkopov pri Budínskej bráne a hlava v 70-tych rokoch 20. storočia. Torzo náhrobku zo súkromnej zbierky je vystavené v Múzeu sv. Štefana v Székesfehérváre.

Stiborova rodina

- Stibor z Stiboríc (1347/1350-1414) - poľsky Ścibor ze Ściborzyc, lat. Styborius de Stiborich; z poľského rodu Ostoja;
- otec Moťcic ze Ściborza (1381-1405), vojvoda gniewkowský;
- manželka Dobrochňa (Dobrohna) Stęszewska (1378 - 1422) - jej otec Sedziwój Paluga zo Szubina (1328-1405/1406), majiteľ hradov Hričov, Lietava a iných, ktoré dostal od Žigmunda v r. 1397; v roku 1398 dostal Sedziwoj od kráľa 2 000 zlatých ročne z tridsiatky mesta Žilina na opravu hradov;
- dcéra Anna / Jachna - manželka Ladislava Újlakiho, mačvianskeho bána, ich - syn Mikuláš Újlaki (1410-1477) dostal v roku 1471 titul Kráľ Bosny;
- dcéra Rachna / Radochna, manželka Andreja Balického, člena Dračieho rádu; syn Stibor II. zo Stiboríc a Beckova († 1434),
- manželka Dorota Séčéniová - Dorottya Szécsényi (1410-34) - rodičia: Frank Szécsényi a Katalin Újlaki; umrel bez mužského potomstva a lénne majetky sa vrátili korune;
- vnučka Katarína Margita, dcéry Stibora II. a Doroty, vydala sa za Pavla Bánffyho z Dolnej Lindvy, tak Bánffyovci získali hrad Beckov;
- Stibor, jágerský biskup (pravdepodobne len príbuzný);
- brat Andrej Podczaszy zo Stiboríc, spolumajiteľ hradov v Uhorsku, kastelán Trenčianskeho hradu - synovia Stibor (jágerský biskup) a Moscic;
- brat Mikuláš / Mikolaj Bygdoski zo Stiboríc - jeho syn Stibor Stiboric Jadrzny z Roznatowa, kastelán na hrade Dobrá Voda u Stibora ml.
- brat Marcin - rehoľník
- sestra Žofia - manžel Przedpelek zo Steszewa; deti: Hugon a Moscic.

Literatúra

1) Daniela Dvořáková, Rytier a jeho kráľ. RAK Budmerice - Bratislava 2010, 2. vydanie.
2) M. Kodoňová, Št. Tóthová, Hrad Beckov. Pamiatkový ústav Bratislava 1995.
3) Stiborova rodina: http://www.digplanet.com/wiki/Stibor_of_Stiboricz

Mgr. Dana Badžgoňová

Fotografie

1) Kresba Jána Pápaia z konca 18. storočia.
2) Tympanón s erbom Stibora I. z hradného paláca; Trenčianske múzeum, expozícia Beckov.
3) Symbol Dračieho rádu.
4) Stiborova hlava z náhrobku nájdenom v Székesfehérvári v 70-tych rokoch 20. stor.
5) Kráľ Žigmund sa zachraňuje na vodách Dunaja.
6) Erb Stiborovcov.
7) Fiktívny portrét vojvodu Stibora od františkánskeho maliara Konráda Švestku (1833-1907), ktorý pôsobil v 80-tych rokoch 19. storočia v Beckove.

Zdroj: internet, archív autora.

2)

1)

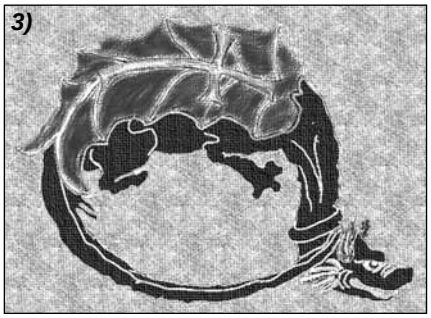
3)

4)

5)

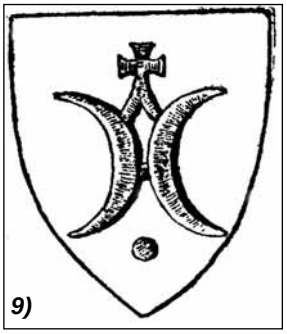
9)

7)

Správy z obecného cintorína

Milí občania, chcem sa vám prihovoriť, aby som poukázala na niektoré veci, ktoré sa dejú v našej v obci. Ako správcovi cintorína mi bola nahlásená krádež žulovej vázy a svietnika na evanjelickom cintoríne, čím spôsobil páchateľ značnú škodu majiteľovi hrobu. Nie že ukradol doplnky, ale poškodil i žulový podstavec, tzv. štucňu. Dnes si každý občan skladá euro k euru, aby mohol svojim blízkym urobiť hrob tak, ako je to teraz v móde, z drahého kameňa. A príde jeden vandal a všetko zničí… Majiteľovi zostanú len oči pre plač.
Toto nie je všetko. Asi každý vie, že zomrel náš spoluobčan pplk. Ing. Vlastimil Škarka. Ako každému zomrelému občanovi aj jemu som vystavila smútočné oznámenie do vitríny pred lekárňou. Ale, čuduj sa svete, z noci zo 17. 6. na 18. 6. 2014 smútočné oznámenie zmizlo z vitríny.
Ak niektorému občanovi toto oznámenie chýbalo, mohol prísť alebo zavolať, že ho chce, žiadny problém. Bola by som mu ho dala, prípadne na vlastné náklady dala prefotiť a bolo by všetko v poriadku. Mňa ako osobu zodpovednú za toto občania oslovovali, prečo som oznámenie zobrala z vitríny pred pohrebom, čo nie je vo zvyku. Bola som v tom nevinne.
A ešte sa obraciam na toho, kto oznámenie vzal. Ak je zberateľom, môžem mu ich priebežne poskytovať do zbierky bez nároku na odmenu. ***V. Bučková***

POSTREH
Robíme na nezamestnaných absolventov?

Každoročne sa maturanti a absolventi vysokej školy, ktorí získajú akademický titul, tešia na svoju svetlú a bezproblémovú budúcnosť. Veď držia v rukách diplom, ktorí svedčí o ich schopnostiach. Potom ich čaká napísať niekoľko desiatok žiadostí do zamestnania, absolvovať niekoľko pohovorov s potenciálnymi zamestnávateľmi a už sa len tešiť na pracovnú zmluvu. Čo si tak kúpiť z prvej výplaty, aby to bola spomienka na vlastnoručne zarobené peniaze, ktoré zabezpečia živobytie ďalšiemu dospelému absolventovi?
Takto jednoducho sa dá iba snívať - niektorým šťastlivcom to možno vyjde aj v reálnom živote. Mnohí sa však po neúspešnom snažení s hľadaním zamestnania, bohužiaľ, vyberú s diplomom na úrad práce, aby sa zaradili medzi nezamestnaných, vzdelaných aj bez vzdelania. Tam sú - v dnešnej dobe - všetci rovní.
Vypočula som si zronenú absolventku vysokej školy. V tom týždni pochodila už niekoľko firiem, tak ako pár mesiacov predtým, a osobne si hľadala prácu, aby predložila potvrdenie na úrad práce, že sa snaží nájsť si sama miesto. Dúfala, že snáď trafí do správnych dverí a získa prácu aspoň na dobu určitú. V svojej rodnej obci však trafila do jedných, kde sa na ňu majiteľka osopila so slovami: „Vy mladí ste leniví pracovať, len sa netvárte, že chcete robiť. Ak aj chodíte na pohovory, aj tak vás nezoberú, lebo neviete robiť, ste neskúsení. To sa vám však hodí! Do čerta, stále vás budeme len my živiť a drieť na vás, mladých!“
Chúďa - nazvime tak absolventku vysokej školy - ledva trafilo von z tých nesprávnych dverí, s očami plnými sĺz a bolesťou v mladom srdci. Takúto spŕšku, osopenie, krivdu od tej pani, nečakala. Nanešťastie si na chlieb zatiaľ sama nezarobila, ale vďačne jej ho ešte dávali rodičia.
O pár mesiacov im to však začala vracať podľa rozprávky O troch grošoch. Našla si zamestnanie a vrátila rodičom ten prvý požičaný groš.
Ing. Darina Jarábková

Alergická nádcha - polinóza

Sezónna nádcha je najčastejším prejavom alergie u človeka. Tiež sa označuje ako peľová nádcha, senná nádcha či polinóza. Je to kontakt nosovej sliznice s rastlinným peľom. Medzi príznaky alergickej nádchy patrí tiež zápalová reakcia očí - slzenie, svrbenie, výtok z očí, opuch slizníc a často aj dráždivý, suchý, neproduktívny kašeľ. Môže to byť alergia len na určitý druh peľu, ale aj na viac druhov rastlinných peľov. U veľa pacientov to môže byť aj množstvo iných spúšťačov takejto nádchy, ako napríklad tabakový dym, rôzne toxické látky, vírusy, baktérie. Pacient s takýmito ťažkosťami by mal najskôr navštíviť svojho obvodného lekára, ktorý ho ďalej odošle na odborné alergologické vyšetrenie, kde väčšinou mu odborný lekár (alergológ) urobí laboratórne vyšetrenie krvi a kožné testy a potvrdí tak, či sa jedná o alergiu. Liečba spočíva v podávaní antihistaminík, kortikosteroidov - niekedy len počas sezóny; v aplikácii rôznych kvapiek a sprejov. Do popredia sa čoraz častejšie dostáva tzv. alergénová imunoterapia - hyposenzibilizácia v injekčnej alebo kvapkovej forme.
MUDr. Lenka Benáková

V A R O V A N I E pre občanov

Chceme varovať občanov Slovenska pred telefonátmi, kde sa predstavuje telefonujúca ako zástupkyňa Sociálnej poisťovne a pod tlakom si vyžiada od občana rôzne údaje (číslo OP..). Následne si na nich cez internet zoberie pôžičku. A týmto občanom začnú chodiť upomienky o nesplácaní úveru, ktorý nikdy nedostali a vyhrážanie sa exekúciou. Dajte si pozor, žiadne údaje telefonicky neposkytujte!

Slovenský zväz ochrancov prírody a krajiny ZO Beckov oslávil 30. výročie založenia
Poznaj a chráň!

Sobota, 25. apríla 2014, typický upršaný jarný deň, bola predsa niečím výnimočná a neopakovateľná. Jedna z najaktívnejších spoločenských organizácií v našej obci oslávila 30. výročie svojho vzniku. Milí ľudia, príjemná atmosféra v klube pri parku a uvítanie 23 účastníkov tajomníkom organizácie p. Nebohačom dali priestor pre príhovor predsedu ZO SZOPK v Beckove Ing. Viliama Masla.
Pán predseda pripomenul, že 3. februára 1984 práve na tomto mieste sa zišla skupina mladých nadšencov pre prírodu okolo Pavla Devána z radov poľovníkov a členov SZM a pod dozorom koordinátora z KNV v Trenčíne založila základnú organizáciu SZOPK. Zakladajúcimi členmi boli Peter Čikel, Milan Hladký, Peter Kapľavka a Ing. Viliam Maslo. Organizácia už od začiatku vyvíjala spoluprácu so základnou školou pri akcii BUFO a dodnes pokračuje ďalším podujatiami. Aktivít, ktoré za 30 rokov vykonali, bolo neúrekom, rovnako aj hospodárenie bolo a je príkladné. Potešili nás pochvalné slová, že veľmi dobrá spolupráca je tradične s obcou. Obec si váži ich činnosť - veď ZO dostala v roku 2004 Cenu starostu obce a v roku 2008 Pamätný list za prínos v oblasti ochrany prírody a krajiny. Mrzí však nepochopenie zo strany vedenia PD Beckov pri nutnosti vytýčiť nové trasy náučných chodníkov v k. ú. obce. Pietna spomienka na Pavla Devána a pripomenutie si dnes už mŕtvych členov ZO minútou ticha navodilo pocit hrdosti na všetkých ľudí, ktorí pracovali a pracujú vo veci ochrany prírody. Ich úsilie vydáva plody - napr. v katastri obce objavili 11 druhov orchideí, zachránili tisíce ropúch a skokanov, udržiavajú prírodné rezervácie, ale aj ďalšie oblasti v čistote, kosia trávnaté porasty či zasadzujú sa o udržanie miestnych historických názvov - napr. Satinova lúka…

Naozaj je veľa pozitívneho, čo majú na svojom konte aktívni členovia ZO SZOPK v Beckove. Ing. Maslo pripravil výstavu fotografií a dokumentov z obdobia troch desiatok rokov činnosti. Ich prácu pochválil aj p. Alfonz Liška, bývalý predseda OV SZOPK v Trenčíne. Príkladná činnosť niekoľkých ľudí, vytrvalosť a odbornosť. Vzor pre iné organizácie na Slovensku!
Pochvalné slová patrili aj gulášu manželov Neboháčovcov a napokon poďakovanie sa dostalo aj Petrovi Ondrejovičovi za pohľad do sveta pri sledovaní fotografií z jeho ciest. Takže ani to, že exkurzia do PR Sychrov sa predážď nekonala, nikomu nevadilo. Medzi pozvanými hosťami boli priatelia z Bánoviec nad Bebravou, Trenčína i Nového Mesta nad Váhom. Prišla i Katarína Devánová z OZ Pre prírodu. Za obec sa zúčastnil starosta p. Karol Pavlovič a za Beckovské noviny za pozvanie a príjemné chvíle na 30-tych narodeninách našej SZOPK ďakuje organizátorom a sponzorom podujatia. ***Dana Badžgoňová***
Najmladšími členmi ZO SZOPK sú súrodenci Denisa a Michal Syrůčkovci.

Ako a prečo sa stali jej členmi?
Denisa (23): U nás to bolo skôr kvôli Vilkovi Maslovi, susedovi, ako pre niečo iné. Naše rodiny sa už dlho priatelia. Bola som ešte na zédeeške, mala som 11 rokov. Pomáham pri žabom taxi, nezúčastňujem sa všetkých akcií.

Michal (29):
S ochrancami som asi 14 rokov. Starám sa viac o technické veci, napríklad montujem náučné tabule. ***(b)***

PRVÝ PROVINCIÁL REHOLE JEZUITOV NA SLOVENSKU odpočíva v Beckove

Spomienka k 130. výročiu narodenia pátra Rudolfa Mikuša, SJ

Rehoľa jezuitov na Slovensko prvýkrát prišla v rokoch 1561 - 1567 do Trnavy. V roku 1586 založili jezuiti v Kláštore pod Znievom školu. Postupne sa usadili v Šali a Skalke pri Trenčíne, kde boli hlavnou hybnou pákou rekatolizácie. Jedným z najvýznamnejších nástrojov ich spoločenského pôsobenia sa stalo školstvo, a to stredné školy (kolégiá) a univerzity. Účelom protireformácie slúžilo i divadlo pestované na školách, hudba a iná kultúrna a vedecká činnosť. Na území Slovenska založili a viedli Trnavskú (1635) a Košickú (1657) univerzitu a 15 gymnázií, medzi nimi aj v Trenčíne. Vydávali aj niekoľko časopisov. Počet jezuitov začal rásť, preto otvorili nové domy v Ružomberku, Košiciach, Piešťanoch, Banskej Bystrici, Humennom a inde. Jezuiti svoju činnosť vykonávali až do roku 1950, kedy boli na Slovensku násilne zrušené všetky mužské rehole.

Počas Rakúsko - Uhorskej monarchie patrila rehoľa jezuitov na Slovensku pod maďarskú provinciu a po roku 1918 pod provinciu českú, až v roku 1931 zriadili aj na Slovensku viceprovinciu Spoločnosti Ježišovej závislú od českej provincie a za prvého viceprovinciála vymenovali P. Rudofa Mikuša, ktorý sa po zriadení samostatnej slovenskej provincie v roku 1939 stal aj prvým provinciálom. Túto funkciu zastával do 2. 2. 1942, teda plných 11 rokov.

P. Rudolf Mikuš sa narodil 9. augusta 1884 v Ratkovciach, okres Trnava ako syn roľníckych rodičov. Z domu si odniesol silné náboženské, mravné a národné pove-

Fotka z roku 1916 (1917): Páter Rudolf Mikuš (v strede) s rodičmi Annou Mikušovou, rod. Vavrovou a Štefanom Mikušom a súrodencami - Mária Mikušová, Valéria Urbanová, Štefan Mikuš ml., Filoména Kleinmannová.

domie. Jeho otec Štefan Mikuš st. bol slovenský martýr zavraždený na zhromaždení kresťanského združenia rehoľníkov v Trnave v roku 1921, keď bránil Andreja Hlinku pred rozzúreným davom socialistických demokratov. Základnú školu navštevoval v neďalekých Pečeňadoch, gymnázium v Trnave, kde aj 30. 6. 1901 vstúpil do no-

viciátu rehole jezuitov. Pokračoval v štúdiu v Kaloči. Filozofiu študoval v Bratislave (1904 - 1907), teológiu na univerzite Innsbrucku (1908 - 1915). Dňa 16. 6. 1915 bol vysvätený za kňaza. Potom, 30. 7. 1916, narukoval ako poľný kurát k 132. regimentu a bol poslaný na front. Po skončení 1. svetovej vojny sa v roku 1918 vrátil do Trnavy, kde si urobil 3. aprobáciu. Dňa 5. 8. 1922 bol poslaný do Ružomberka, kde založil nový rehoľný dom a stal sa jeho predstaveným. Dňa 6. 1. 1924 sa stal rektorom a magistrom novicov v Trnave a 7. 10. 1930 bol znova preložený za rektora domu v Ružomberku, nakoľko sa tam presťahoval aj noviciát z Trnavy. Tu pôsobil až do 6. 10. 1934. Medzitým, ako som už spomenul, zriadili na Slovensku po roku 1931 viceprovinciu Spoločnosti Ježišovej závislú od českej provincie a za prvého viceprovinciála vymenovali P. Rudolfa Mikuša. Za jeho pomocníkov vymenovali p. Jána Králička a brata Jána Kalinu. Viceprovinciál mal pôvodne sídliť v Trnave, ale 12. 10. 1934 sa presťahoval do hlavného mesta Slovenska, do Bratislavy. V Bratislave rozvinul osobitnú pastoráciu vo vysokoškolskom internáte Lafranconi, kde dával vysokoškolákom duchovné cvičenia. V roku 1939, po vzniku Slovenského štátu, sa provincia osamostatnila a vznikla samostatná slovenská provincia a za provinciála bol vymenovaný zase P. Rudolf Mikuš. Túto funkciu zastával až do 2. 2. 1942, kedy bol vystriedaný P. Jozefom Javorským. Bolo to dlhé funkčné obdobie plné dramatických udalostí. Potom sa vrátil do Ružomberka, aby tu prevzal ako magister výchovu rehoľného dorastu.

P. Mikuš si za svojho života získal úctu a obdiv nielen svojich spolubratov, ktorých múdro a otcovsky viedol, ale aj u cirkevnej a národnej pospolitosti. Položil pevné základy jezuitského života a činnosti na Slovensku. V noci z 13. na 14. apríla 1950 obsadili jednotky národnej bezpečnosti a ľudových milícií všetky mužské kláštory v republike. Rehoľníci boli násilne odsunutí na miesta určené jednotlivým reholiam. Slovenskí jezuiti, a teda i P. Mikuš, boli internovaní najprv v bývalom premonštrátskom kláštore v Jasove. V noci z 24. na 25. apríla boli všetci premiestnení do kláštora redemptoristov v Podolínci. V druhej polovici mája ich zase premiestnili, a to starších nad 60 rokov do Belušských Slatín. Medzi nimi bol aj P. Mikuš. Už si myslel, že bude pokoj, ale prišiel rozkaz a bol premiestnený do charitného domova v Báči, odkiaľ v roku 1954 prešiel znova do Jasova. Tu pôsobil ako duchovný v komunite rehoľných sestier.

Dňa 9. 6. 1955 bol práve sviatok Božieho Tela, keď do kláštora vtrhli príslušníci ŠtB, P. Mikuša zaistili a deportovali do Ruzyne, kde bol skoro rok vo vyšetrovacej väzbe. Potom, 24. - 27. apríla 1956 sa konal v Prahe na Pankráci veľký proces s jezuitami, na ktorom bol odsúdený na 10 rokov väzenia za velezradu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 28. apríla 1956. Mal vtedy 72 rokov. Po rozsudku bol prevezený do väznice vo Valdiciach pri Jičíne. Po piatich rokoch bol z väzenia prepustený a následne na to amnestovaný. Od tej doby žil v charitnom domove v Jasove, potom v Rúbani, kde oslávil 15. 6. 1965 svoju zlatú sv. omšu po 50-tych rokoch vysviacky. Na sklonku svojho života bol umiestnený v Charitnom domove v Beckove, kde aj 26. mara 1972 zomrel vo veku nedožitých 88 rokov. Pochovaný je na miestnom cintoríne v Beckove.

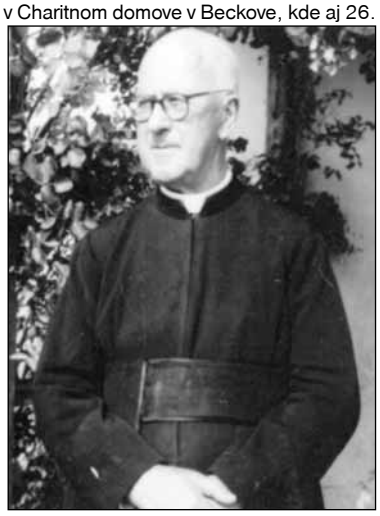

P. Mikuš bol aj literárne činný. Napísal modlitebnú knižku a rukoväť pre mariánske kongregácie pod názvom „V službách kráľovnej nebies“ - I. vydanie Trnava 1925; II. vydanie Ružomberok 1935; III. Vydanie Trnava 1937; IV. vydanie Bratislava 1942; V. vydanie v roku 1949 bolo zhabané a zošrotované. Ďalej napísal „Spoločné modlitby v Mariánskych kongregáciách“, Trnava 1946. Okrem toho preložil knihy „Návštevy prevelebnej sviatosti na každý deň mesiaca“ od Alfonza Maria Linouriho, Trnava 1924, Bratislava 1935; ďalej „Duchovné cvičenia nášho sv. otca Ignáca Loyolského“, Trnava 1945 (II. vydanie vyšlo v Ríme v roku 1961) a „Mladí hrdinovia“ od Hardyho Schilgena, Trnava 1947. Okrem toho napísal úvod do Almanachu Spoločnosti Ježišovej na jubilejný rok 1940 pod názvom „Radujme sa spomínajme…“ pre Posol B. S. J., Trnava 1940. Písal aj rôzne články do časopisov Posol, Kultúra a pod.

Roky bežia a pomaly, vďaka totalitnému režimu, sa na nášho prvého provinciála Spoločnosti Ježišovej P. Rudolfa Mikuša zabúda. No ešte žijú doma i v zahraničí jeho odchovanci a tí, ktorí sa s ním stretali a ktorým neraz dal láskavé slovo či mnohokrát i potešenie a povzbudenie v ich ťažkostiach alebo radostiach. Spomeňme si naňho v krátkej modlitbe pri tomto výročí. Ak nám je to možné, navštívme jeho hrob na beckovskom cintoríne a položme mu aspoň malú kytičku kvetov a zapáľme sviečku či kahanček. Istotne si to zaslúži. (1) ***Milan Mikuš***

Milan Mikuš žije v Trenčíne (88 rokov), je synovcom pátra Rudolfa Mikuša; v posledných rokoch sa venuje histórii rádu františkánov. Napísal knižky: Prírodovedci Trenčianskeho okresu v minulosti, Trenčianske múzeum 1983, 70 rokov chovu koní v Motešiciach 1923 až 1993 - spoluautor Jozef Ponec, vydal Žrebčín Motešice; Osobnosti vedy trenčianskeho regiónu - spoluautorka Ľudmila Strohnerová, vydala Verejná knižnica M. Rešetku, Trenčín 2003; Lexikón významných slovenských františkánov, súkromné vydanie; Poprední príslušníci katolíckej moderny v Trenčianskom kraji, 2013 - v rukopise. Napísal množstvo príležitostných článkov z oblasti kultúry i poľnohospodárstva, napr. Prvý provinciál rehole jezuitov na Slovensku - P. Rudolf Mikuš, SJ, 1994; Štefan Mikuš (1859 - 1921) Martýr slovenského národa, Trenčianske osvetové stredisko, Trenčín 2004 (príbeh jeho starého otca); P. Hugolín Gavlovič, OFM (1712 - 1787) rímskokatolícky kňaz, františkán, spisovateľ, básnik, kazateľ - vydal Obecný úrad v Pruskom, TNOS 2002. Ocenenie Za uchovávanie a rozvoj kultúrneho dedičstva národa predseda TSK za rok 2011 udelil Milanovi Mikušovi, publicistovi a ochrancovi prírody z Trenčína. ***(b)***

Poznámka (1) O pátrovi Mikušovi vyšiel roku 1997 v Dobrej knihe Trnava životopis pod názvom ***Človek ako chlieb***, ktorého autorom je Jozef Porubčan, SJ.

BECKOVSKÉ TRI GAŠTANOVÉ KONE

Okoloidúci návštevníci a turisti, ktorí sa prechádzajú po Beckove, s prekvapením a potešením sa zastavujú pri Ambrovej záhrade. Ak aj predtým navštívili múzeum, ktorého expozícia ich nadchla, vôbec netušili, čo ich bude čakať na druhej strane. V záhrade, pod múrmi múzea, sa vznešene pohybujú tri gaštanové kone. Majú tam pripravenú pašu - čerstvý porast, ale aj zásobu kvalitného sena. My - Beckovčania - ich pozorujeme denne, avšak koľkokrát sa tiež mnohí z nás zastavia pri plote a obdivujú tieto vznešené zvieratá. Pred niekoľkými stáročiami neodmysliteľne patrili k hradnému panstvu. Teraz, keď priamych obyvateľov hrad nemá, my v podhradí sa môžeme cítiť ako novodobí páni, ktorým sú koníky k dispozícii. Poskytujú nám nielen radosť a potešenie pri pohľade na ne, ale ich majiteľom slúžia aj ako pomocníci na prevoz krmiva, či po osedlaní sedlom nesú svojich domácich na prechádzku po krásnej prírode.

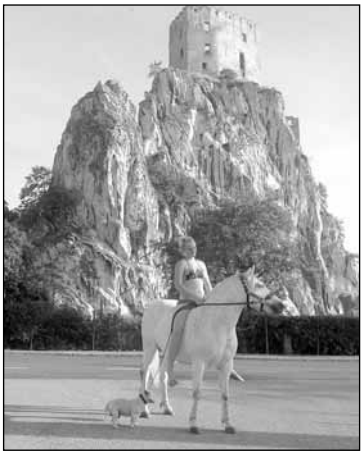

D. Jarábková

Foto: Jazdkyňa Gabika Wilfertová s hradom v pozadí

(pokračovanie zo str. 20)

Kus nostalgie je dobrý dôvod pre návrat s ôsmimi výrazne mladšími kamarátmi a dvomi padákmi. Pri prvej aklimatizačnej túre, ktorú oni z lanovky zostupujú 6 hodín ľadovcom Argentier absolvujem prvý zlet. Oproti mohutná scenéria celého masívu Mont Blanc. Tam ovšem nie je dovolené lietať na paraglajde z dôvodu možnej kolízie s vyhliadkovými helikoptérami. Rozprestieram na čerstvo vysneženom ľadovci „textilné krídla" a zlietam asi 10-kilometrovým plachtením do Chamonix. Letiac povedľa toho 1100-metrového skalného obelisku Petit Dru, ponad ľadovcové more Mar du glace až k pristávačke na nezastavanej lúke na kraji mesta. Toľko emócií som nezažil pri lietaní fakt mnoho rokov. Ďalšie dni už lietam na svahu hory nad mestom s názvom Brevent. Vedie tam vyhliadková lanovka kvôli famóznym pohľadom na ľadovcové hory a mesto v údolí. Lietanie prebieha už v hustej premávke desiatok iných krídiel. Však ako v doprave, aj v lietaní sú dané pravidlá, aby sme sa vo vzduchu nepozrážali. Na mnohých tzv. tandemových krídlach lietajú dvaja - klient a pilot profesionál. Za 100 eur je možné si dať takýto let hocikomu, kto má túžbu vznášať sa vzduchom a obdivovať krásu Západných Álp.

Takto sa mi podarilo polietať ešte niekoľko dní neskôr aj s kamarátom Vladom, ktorý sa vrátil z výstupu a bol to aj jeho sen lietať práve tu. Moji kamaráti zliezli z majestátneho Mont Blanku a všetko sa stalo prekrásnou spomienkou. Vďaka takýmto krídlam, trochu z inej dimenzie.

Text a foto: Peter Ondrejovič, zvaný Becko

Letná nedeľná ohľaduplnosť

Ako vždy, aj tento rok sa tešíme z prázdnin, z leta, z času dovoleniek. Plánujeme oddych, dúfame v pokoj - veď akože inak načerpáme sily do pracovného nasadenia ďalšieho týždňa? Priateľské posedenia, hovory o všedných tých veľkých maličkostiach. Na terase, balkóne či záhrade - ako dobre, že je kde posedieť si, popočúvať štebot vtákov, bzukot hmyzích krídiel a vôbec vnímať všetky tie úžasné zvuky, na ktoré inokedy nie je čas a ktoré sa práve teraz núkajú pozorným ušiam… Keby.

Keby sme nemali susedov (my ich a oni nás). Kosia trávnik, režú drevo, vŕtajú, pália všetko, čo sa dá spáliť (napodiv, veď separujeme, aj plasty). A robia to každý boží deň. Furt. Teda aj v nedeľu. Ráno, cez obed, aj popoludní či navečer. Kedykoľvek. Romantické posedenie s rodinou či priateľmi sa stáva skúškou nervov. Samozrejme, vyhráva ten odolnejší (t.j. narušiteľ pokoja). A ostatní? Trpia. Menej trpezliví sa tešia, že si čochvíľa vymenia role a krásne nedeľné popoludnie i podvečer znepríjemnia zase oni týmto tu… A tak si hráči vymenia role, ale nič iné sa nezmení.

Ale čo keby sme sa len tak, v tichosti, dohodli, že nedeľné popoludnia budú pre nás posvätné? Nielen rána, kedy si veriaci uctievajú Pána, ale aj po zvyšok dňa, aby sme urobili bodku za týždňom, pripravili sa na ten nový v pokojnej a priateľskej atmosfére nielen na území nášho domova, ale aj celej obce. A nedeľné popoludnie s knižkou alebo s rodinou či priateľmi na záhrade nebude už len utópiou… ***(b)***

Miro Švec nad Beckovom

Skúsený paraglajdista Miro Švec (33) z Komárna obletel v septembri 2013 celé Slovensko a svoje krásne fotky z vtáčej perspektívy publikoval okrem iného aj v denníku Sme, rubrika V obrazoch. Podľa jeho cestovného či skôr letového denníka odlietal spred budovy Markízy v Bratislave 5.9.2013. Na druhý deň letel aj nad Beckovským hradom - viď publikovanú fotografiu. V denníku o tom napísal, cit.:

„Lietanie s balónmi, piatok 6. 9. 2013

Ranné naháňanie balónov. Boli naozaj unikátne podmienky: tesne nad zemou zafukoval údolný vietor balóny na juh, avšak ako vystúpali len o asi 100 metrov, už ich bral vietor na sever. Balóny pristáli takmer na rovnakom mieste ako štartovali! Čachtický hrad bol skvelý, Beckov, Trenčín na dohľad, ale tam sme to už stočili na východ a leteli smer Prievidza."

A čo sa mu na expedícii najviac páčilo? „Návrat domov (10. 9. 2013) a zvítanie sa s manželkou a deťmi! Ochota ľudí všade pomáhať. Známi aj cudzí. Na expedíciu sme nemali žiadnu pozemnú podporu (sprievodné vozidlo), ale vždy a všade sa našiel niekto, kto nás podporil. Lietanie ako také bez ohľadu na to, v ktorom ste kúte krajiny."

Čítajte viac zo 14. 5. 2014 na http://www.odejana.cz/blog/index.php?id=gw2) ***(b)***

3HRADY

Na http://www.3hrady.sk/ nájdete novú webovú stránku troch hradov nášho regiónu - Beckov - Čachtice - Tematín. V častiach História, Pamiatky, Kultúra, Aktivity, Galéria, Informácie - získate prehľad o aktuálnych podujatiach v obciach Beckov, Čachtice a Modrovka. Plus pohľady do histórie obcí, hradov a informácie o osobnostiach regiónu od najstarších čias po 20. storočie. Súčasťou stránky sú aj tri videá, na ktorých môžete navštíviť tri hrady aspoň virtuálne. Dozviete sa to najpodstatnejšie z ich dejín a veríme, že po ich zhliadnutí budete motivovaní navštíviť tieto miesta aj osobne. Stránka vznikla v rámci klastra cestovného ruchu obcí Beckov, Čachtice a Modrovka. Jej cieľom je sprostredkovať informácie návštevníkom našich hradov a obcí, aktivizovať predstaviteľov obcí pri propagácii vlastných kultúrnych hodnôt a napomáhať rozvoju turistického ruchu v regióne. ***(b)***

Ríbezľový likér

Aj keď je už po ríbezľovej sezóne, prinášame recept na chutný likér z čiernych ríbezlí, ktorý si môžeme pripraviť na budúci rok.

Potrebujeme: Sklenený zavárací pohár; čisto obraté odstopkované a nečistôt i suchých plodov zbavené čierne ríbezle, krištáľový cukor (na 4-litorvý zavárací pohár potrebujeme 1 kg cukru a väčšiu misu ríbezlí)

Postup: Do umytého pohára na dno nasypeme vrstvu krištáľového cukru, naň vrstvu čiernych ríbezlí asi 3 cm, potom zase vrstvu cukru - až skončíme vrstvou cukru. Každé zrniečko ríbezlí by malo byť obalené cukrom; nevadí, ak na dne zostane cukor nerozpustený. Pohár prekryjeme gázou, ktorú upevníme gumičkou a na vrch dáme sklenené viečko alebo tanierik, aby do neho nevnikli mušky a prach, ale nezatvoríme ho napevno viečkom. Uzatvorené ríbezle odložíme na chladné a tmavé miesto v komore alebo pivnici minimálne na 6 až 8 týždňov, ale môžu zostať aj dlhšie. Pozor! Ríbezle by nemali skvasiť - stane sa tak, ak nie je dosť cukru alebo ríbezle sú v teple. Ríbezle pôsobením cukru pustia všetku šťavu. Po uvedenom čase ríbezle scedíme (treba dvakrát - cez cedidlo, a potom aj cez gázu) - získame asi 2 l šťavy, ktorú zmiešame v pomere 1 : 1 s rumom (najlepšie 38 %, čím viac alkoholu, tým lepšie), šťavu nalejeme do fliaš, ktoré pevne zatvoríme zátkou a odložíme na chladné a tmavé miesto. Poznámka: Neexperimentovať, rum sa k ríbezliam hodí najlepšie, pokusy s jablkovicou sa nevydarili…

Konzumácia: Konzumujeme ako likér, ale môže sa riediť aj ovocnou šťavou, tonikom, minerálkou. Je to vlastne životabudič, surová šťava je prirodzene konzervovaná cukrom a alkoholom. Samozrejme, pre obsah alkoholu nie je nevhodná - napriek vitamínom - pre deti a mladistvých do 18 rokov a abstinentov!

Ostatní: Na zdravie! ***(b)***

NÁVŠTEVA ROHÁČA

Začiatkom júla sme dostali milú a vzácnu návštevu - párik roháčov. Prelietali nám ponad hlavy, stromy aj kríky. Samčekov majestátny let s dolu naklonenou hlavou vyvolával pozornosť aj zvedavých mačiek. Po týždni nás opustili - skončila ich životná púť. Ale v niektorom strome ukryli vajíčka…

Roháč veľký, Lucanus cervus (čeľaď roháčovité, rod roháč, druh roháč veľký), je náš najväčší chrobák a patrí do kategórie ohrozených druhov. Samček dorastá do veľkosti 3,5 až 9,2 cm, samička od 3,5 do 4,5 cm. Výskyt roháča je viazaný na listnaté lesy so starými tlejúcimi dubmi. Samička nakladie vajíčka do rozkladajúceho sa dreva, v ktorom sa 3 až 5 rokov vyvíjajú larvy, bledé, prehnuté do „C", so šiestimi oranžovými nohami a hlavou s ostrými hryzadlami. Kukla žije asi tri mesiace v pôde a v lete sa vyliahne dospelý chrobák, ktorý žije 2 až 3 mesiace. Dospelé chrobáky sa živia nektárom a šťavou zo stromov a rastlín. Vylietajú podvečer, pričom vydávajú charakteristický bzučivý zvuk. U roháčov sa výrazne prejavuje pohlavný dimorfizmus, samičky sú menšie, ale ich hryzadlá môžu spôsobiť bolestivé uhryznutie na rozdiel od samčekov, ktoré svoje hryzadlá pripomínajúce parohy používajú podobne ako jelene - pri súbojoch o samičky. Vyhráva ten, ktorý prevráti soka na chrbát. ***(b)***

SALAŠ ZA HRADOM

Ona - duchovná pastierka svojich ovečiek, členov cirkevného zboru.
On - starostlivý otec rodiny, starajúci sa aj o svoje ovečky na novom salaši.
Ona dodáva duševnú potravu svojim ovečkám na základe Evanjelia.
On zabezpečuje poživeň pre stádo oviec a ľuďom pochúťku v podobe syra a žinčice.
Poznáte ich? Určite ste sa hneď dovtípili, že ide o manželov Cipciarovcov, ktorí sú oporou a posilou nielen pre svoje dve dcérky, ale aj všetkých občanov a členov ev. a. v. cirkevného zboru v Beckove.
Po veľkonočnom období všade okolo nás doznievala atmosféra obetovania, vykúpenia a vzkriesenia Pána Ježiša Krista. Bol baránkom, ktorý sa obetoval za nás. Práve v tom čase baránok, či viacerí, so stádom svojich ovečiek, našiel svoj nový domov na salaši za hradom.
Je naň pekný výhľad počas jeho obhliadky. Doslova zacítiť vôňu žinčice a ochutnať ovčí syr môže každý, kto sa vyberie hore hradovkou cez Uhrinov slivkový sad. Príjemná prechádzka s krásnym výhľadom na rodnú dedinu stojí za to.

D. Jarábková

Ovečky Miroslava Cipciara

Otvorenie DEMA bikeparku Kálnica

Bikepark v Kálnici vstupuje do nových projektov po boku silného partnera, výrobno-obchodnej spoločnosti DEMA Senica a.s. Cieľom je vybudovať centrum, ktoré bude slúžiť nielen milovníkom adrenalínu a zjazdovej cyklistiky, tzv. downhill, ale zároveň osloví všetky vekové kategórie tých, ktorí majú k cyklistike blízko. Bikepark ponesie nový názov DEMA bikepark Kálnica.

V sobotu 3.5.2014 bol oživený „DEMAN", a teda oficiálne otvorený DEMA bikepark, kde si mohol každý testovať biky Lapierre a DEMA s inštruktormi a dostal tričko z novej módnej BPK. Predstavil sa nám aj 24-ročný Ján Kočiš s cyklotrialovou exhibíciou, majster sveta z roku 2011. ***mb***

Bikefest

Počas troch dní, 30.5.až 1.6.2014, sa opäť po roku konal v areáli DEMA bikepark Kálnica najväčší bicyklový festival na Slovensku.

Preteky, súťaže, hudba, testovanie bicyklov, Deň detí na kolesách a dni nabité jazdením a skokmi. Na bicykli súťažili všetky vekové kategórie, muži, ženy, a to v rôznych disciplínach. Do areálu počas troch slnečných dní zavítalo 3500 návštevníkov a 900 súťažiacich, k dispozícii bolo 300 testovacích bicyklov. Program mal vždy čo ponúknuť, či súťaže na bicykloch, rôzne akcie vystavovateľov, mohli ste sledovať odvážne skoky, vrcholom bol sobotný večerný dual slalom. Dobrá nálada pokračovala aj vo večerných hodinách, a to v piatok i v sobotu, kde ste sa mohli odreagovať na tanečnej party TRIDENT WarmUp.

Nedeľný program ponúkol aj cyklomaratón s vysokou súčasťou súťažiacich a bol súčasťou bodovacej Valašsko-Považskej MTB série. Pripravené boli 3 okruhy - veľký (50 km), malý (30 km) a rodinný (8 km). Časť úseku maratónu prechádzala aj okolím obce Beckov. Bikepark Kálnica ponúkol opäť po roku fantastické podujatie, kde si na svoje prišli nielen nadšenci bicyklov. Dovidenia opäť o rok na Bikefeste 2015! ***mb***

Strelecký pretek

Dňa 12. júla 2014 usporiadalo PZ Hurban Beckov na svojej strelnici strelecký pretek pod názvom Beckovské kolo o pohár starostu obce Beckov, ktorý mal nad podujatím záštitu. Za krásneho počasia a za podpory viacerých sponzorov z okolia obce podujatie sa vydarilo a malo veľmi dobrú atmosféru. Po strhujúcom boji zvíťazil a pohár získal Erik Trautenberger z Kočoviec, druhý skončil Ing. Ján Kováčik z usporiadajúceho PZ a tretí skončil Pavol Pekarovič z Hôrky nad Váhom. Jednalo sa o 18. ročník a už sa tešíme na ten nasledujúci. ***Pavol Hladký***

Na fotografii sú zľava: Erik Trautenberger, Ing. Ján Kováčik, Pavol Pekarovič, Ján Krchnavý st., Jaroslav Čaňo a Lukáš Godál.

Hľadá sa kráľovná moruša

Klub ochrancov zelene (KOZEL) Senica so Záhorským osvetovým strediskom, Mestom Senica, Trees Art s.r.o. vyhlásili anketu pod názvom HĽADÁ SA KRÁĽOVNÁ MORUŠA. Ak rastie vo vašom okolí moruša, prihláste ju do 20. augusta 2014 do ankety - stačí poslať 2 - 3 fotky stromu spolu s prihlasovacím lístkom, ktorý nájdete na www.ozkozel.sk na mailovú adresu oz.kozel@gmail.com. Víťaznú morušovú kráľovnú vyhlásia 1.9.2014 a bude jej poskytnuté odborné arboristické ošetrenie po dohode s vlastníkmi. Cieľom ankety je upozorniť na vzácne morušové stromy, ktoré sa z našich regiónov vytrácajú… ***(b)***

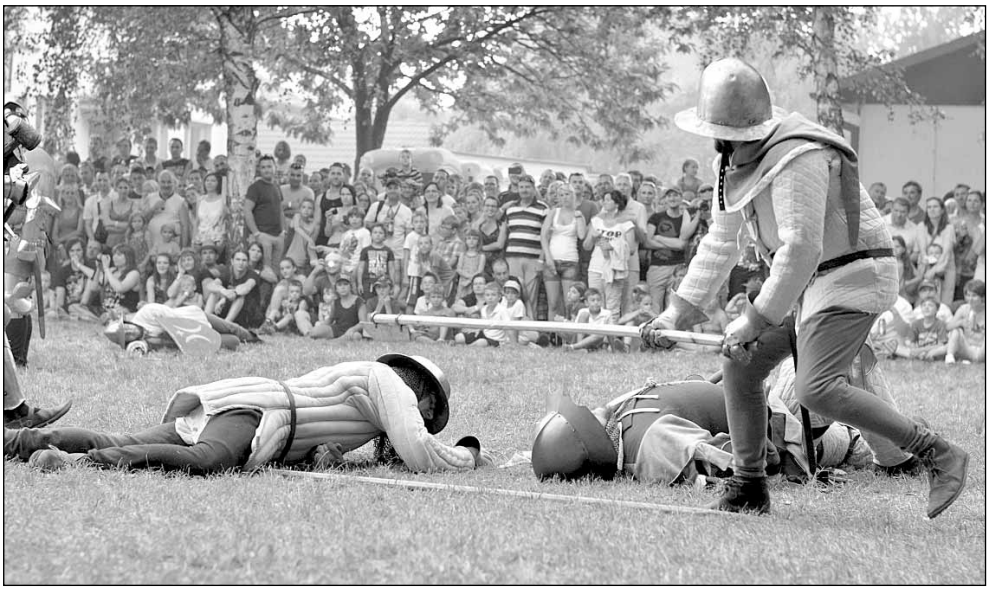

BECKOVSKÉ NOVINY - štvrťročník. Vydáva Obec Beckov, 916 38 Beckov č. 180; IČO 00 311 413. BN č. 2 - 2014 vyšli 13. 8. 2014. Ročník XIX. Cena: 0,27 eura. ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; tel. kontakt: 032 7742722. Redakčná rada: Mgr. Dana Badžgoňová - šéfredaktorka; členovia: Ing. Darina Jarábková, Jana Ježovičová, Kristína Jurzová, Lenka Martišová, Ľubomír Paulus, Mgr. Petra Šutovská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk